

מחקר זה מבוסס על מידע גלוי. המחקר בוצע באופן יסודי, שיטתי ומעמיק, ועם זאת תמיד קיימת האפשרות שישנם פרסומים רלוונטיים לעניין שלא עלו במהלך המחקר. בכל שימוש שיעשה במחקר זה יש לקחת בחשבון עובדה זו. במידה וישנו מידע אחר/נוסף בנושא, ממקורות מידע גלויים או שאינם גלויים, נבקש לעדכן אותנו על מנת להציג תמונת מצב רחבה ומדויקת ככל הניתן.

אסתריצו
המהפכה הציונית השנייה

7	תקציר מנהלים
13	מיפוי התביעות והעומדים מאחוריהן
17	פרק 1- הקשר בין ארגוני הקרן החדשה לישראל לתביעות נגד בכירים ישראלים
20	א. קריאת ארגוני הקרן לתבוע בכירים ישראלים או הבעת תמיכה בתביעות
23	ב. מעורבות ישירה של ארגון עדאלה (ארגון נתמך הקרן) בתביעה ספציפית
24	ג. קשר שוטף עם עורך דין העומד מאחורי תביעות נגד בכירים ישראלים
25	ד. שיתוף פעולה מתמשך בין ארגוני הקרן לארגונים התובעים
29	פרק 2- התבטאויות פעילים בארגוני הקרן בסוגיית התביעות נגד בכירים ישראלים בחו"ל
35	נספחים
37	נספח 1 - קרן פורד והארגונים התובעים
39	נספח 2 - השותפות בין קרן פורד לקרן החדשה לישראל
41	נספח 3 - תמיכת הקרן בארגונים המוזכרים בדו"ח
45	נספח 4 - מסמכים נלווים

תקציר מנהלים

תקציר מנהלים

בין השנים 2001-2009 הוגשו כמה תביעות נגד קצינים בכירים בצה"ל ונגד שרים בממשלות ישראל, ביניהם: אהוד ברק, ציפי לבני, שאול מופז, בנימין בן אליעזר, אבי דיכטר, משה יעלון, דן חלוץ, דורון אלמוג. איום התביעות ההולך וגובר נגד בכירים ישראלים, מאיים לשתק את תפקודם של אותם אישים, הן בפן האישי של חייהם והן בפן של ניהול יחסי החוץ של מדינת ישראל.

הגורמים שמאחורי התביעות

המחקר מעלה כי הארגון המרכזי העומד מאחורי רוב התביעות הוא ארגון "המרכז הפלסטיני לזכויות אדם" (PCHR¹). הארגון נעזר בעורכי דין מארצות שונות כדי להגיש תביעות נגד בכירים ישראלים המבקרים באותן ארצות (עו"ד דניאל מחובר מאנגליה, עו"ד גונזלו בויה מספרד ועוד). בין השנים 2002-2008 הגיש ה-PCHR את התביעות האלה:

1. אנגליה (2002) - נגד שאול מופז.
2. אנגליה (2005) - נגד דורון אלמוג.
3. ארה"ב (2005) - נגד אבי דיכטר.
4. ניו-זילנד (2005) - נגד משה יעלון.
5. ספרד (2008) - נגד בנימין בן אליעזר, אבי דיכטר, משה יעלון, דן חלוץ, דורון אלמוג, גיורא איילנד ומיכאל הרצוג.
6. הולנד (2008) - נגד עמי איילון.

ארגון נוסף העוסק בהגשת תביעות נגד בכירים ישראלים בארה"ב הוא "המרכז לזכויות חוקתיות" (CCR²). ארגון זה עמד מאחורי התביעות הבאות, להם היה שותף עורך הדין ג'מיל דקוואר מ"האיגוד האמריקאי לחירויות אזרחיות" (ACLU³):

ארה"ב (2005) - נגד אבי דיכטר (במשותף עם PCHR).

ארה"ב (2005) - נגד משה יעלון.

בדיקת דרכי המימון של הארגונים התובעים: PCHR, CCR, ACLU, מעלה כי שלושתם זכו לתמיכה כספית משמעותית מ"קרן פורד". קרן פורד היא השותפה האסטרטגית העיקרית של "הקרן החדשה לישראל", ומאז 2003 היא מתקצבת אותה בסך של כ-5,000,000 דולרים בשנה, כשלמעשה הקרן החדשה לישראל משמשת נציגתה בישראל של קרן פורד.

הקשר בין ארגוני הקרן החדשה לישראל לתביעות

מחקר זה בוחן את קשריהם של ארגוני הקרן החדשה (ארגונים אשר זוכים לתמיכה כספית

1 www.pchrgaza.org/portal/en/

2 <http://ccrjustice.org>

3 <http://www.aclu.org>

מהקרן, כמו גם לבמת פרסום וליחסי ציבור באתר האינטרנט שלה) לתביעות נגד בכירים ישראלים בחו"ל. הממצאים העולים מהמחקר מראים כי מבין ארגוני הקרן, יש המעורבים בתביעות נגד בכירים ישראלים ויש רבים המקיימים שיתוף פעולה הדוק עם ה-PCHR, אשר עומד מאחורי מרבית התביעות שהוגשו עד היום.

קשרים אלה בין ארגוני הקרן החדשה לבין התביעות נגד בכירים ישראלים באים לידי ביטוי בארבעה אפיקים שונים:

- א. קריאת ארגוני הקרן לתבוע בכירים ישראלים או הבעת תמיכה בתביעות. כך למשל, בדצמבר 2009 יזמה "קואליציית נשים לשלום" שליחת מכתב לראש ממשלת בריטניה ובו קריאה להוציא צווי מעצר נגד אהוד אולמרט, אהוד ברק וציפי לבני.
- ב. מעורבות ישירה של ארגון מארגוני הקרן בתביעה שהתנהלה בספרד בשנת 2008 נגד שבעה בכירים ישראלים. במהלך תביעה זו שלח חסן ג'בארין, מנכ"ל ומייסד ארגון "עדאלה", חוות דעת משפטית התומכת בעדויות התביעה נגד בנימין בן אליעזר, אבי דיכטר, משה יעלון, דן חלוץ, דורון אלמוג, ג'ורא איילנד ומיכאל הרצוג.
- ג. קיום קשר שוטף עם ג'מיל דקוואר- עורך דין השותף לתביעות נגד אבי דיכטר ומשה יעלון בארה"ב בשנת 2005.
- ג'מיל דקוואר הוא בוגר תכנית המשפטנים של הקרן החדשה לישראל, ובעבר פעיל בכיר בעדאלה. גם כיום דקוואר מוסיף לכתוב ולפרסם מאמרים וטורים שונים בירחון האלקטרוני של הארגון. עוד עולה מהמחקר כי גם הקרן החדשה עצמה נמצאת בקשר שוטף עם ג'מיל דקוואר.
- ד. קיום שיתוף פעולה אסטרטגי ומתמשך בין ארגוני הקרן ל-PCHR, המתבטא בפעילויות הבאות:
 - העברת חומרים ומידע בין הארגונים.
 - פרסומים משותפים (דו"חות, ניירות עמדה, עצומות, קריאות).
 - שמירה על קשר שוטף בין הארגונים.
 - הסתמכויות על דו"חות ונתונים של ארגוני הקרן.

ארגוני הקרן החדשה לישראל אשר קשורים בצורה זו או אחרת לתביעות או לארגונים התובעים הם:

- א. עדאלה
- ב. קואליציית נשים לשלום
- ג. הטלוויזיה החברתית
- ד. הוועד הציבורי נגד עינויים
- ה. המוקד להגנת הפרט
- ו. בצלם
- ז. במקום
- ח. גישה

- ט. האגודה לזכויות האזרח
- י. רופאים לזכויות אדם
- יא. רבנים למען זכויות אדם
- יב. מחסום ווטש

ממצא נוסף שמציג המחקר הוא התבטאויותיהם של פעילי הקרן החדשה לישראל בסוגיית התביעות נגד בכירים ישראלים בחו"ל. פעילים כגון עו"ד מיכאל ספרד (היועץ המשפטי של תנועת "יש דיין") וד"ר ישי מנוחין (מנכ"ל "הוועד הציבורי נגד עינויים") מתבטאים בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים בנוגע לסוגיה זו, ומבהירים כי על האישים העומדים בראש המערכות הביטחוניות במדינת ישראל לתת את הדין על פשעי המלחמה שצה"ל כביכול מבצע בשטחים ובעזה. בעבר, בתפקידו כדובר תנועת "יש גבול" (אשר אינה נתמכת על ידי הקרן), פעל מנוחין להגשת תביעות באנגליה נגד דורון אלמוג, משה יעלון ודן חלוץ.

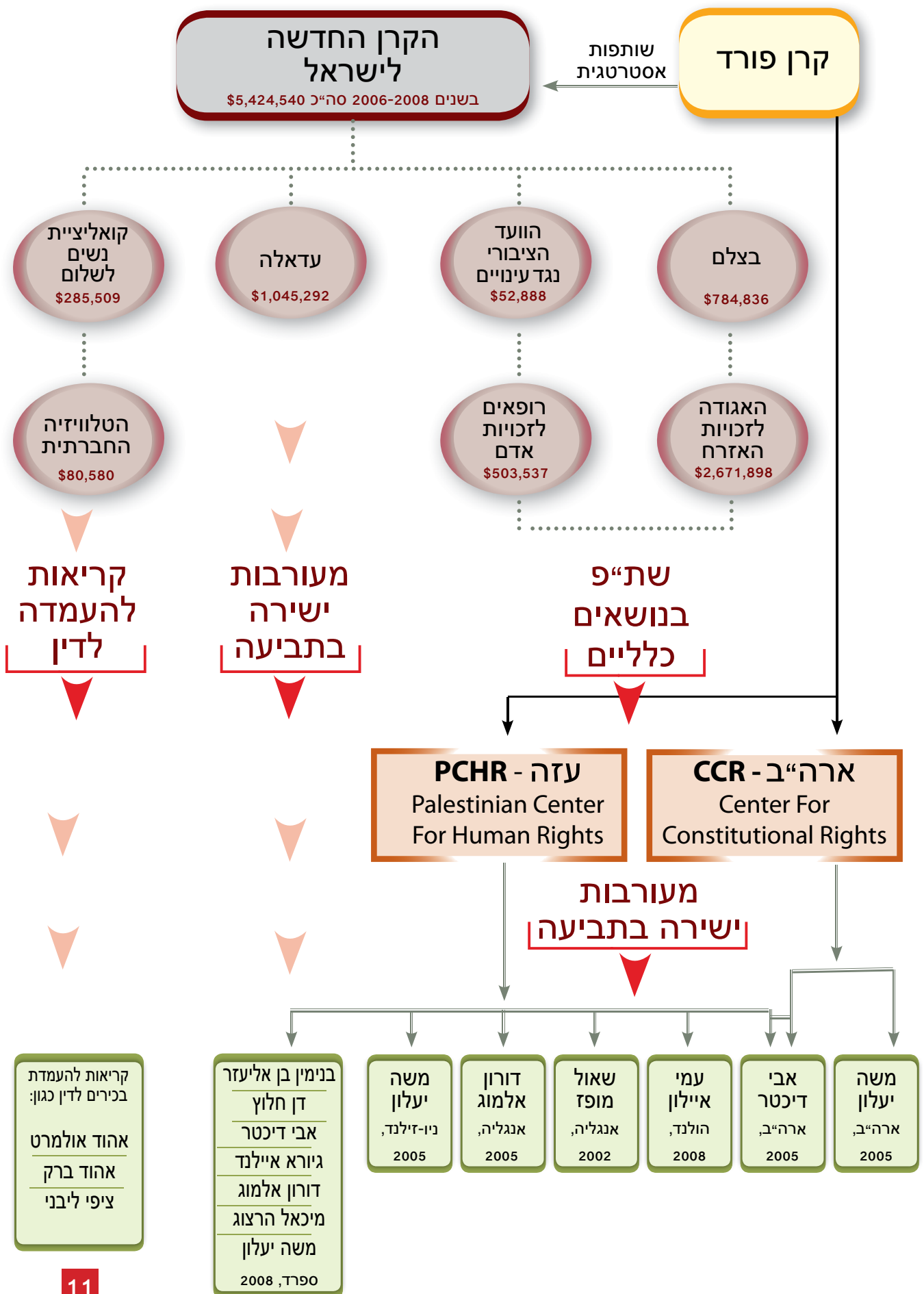
על תפיסתה הכללית של נשיאת הקרן נעמי חזן ביחס לפעולות צה"ל ניתן ללמוד מעצומה של ארגון "נציבות הנשים הבינלאומית" (IWC). על העצומה שפורסמה ב-29 בדצמבר 2009 יממה בלבד לאחר תחילת מבצע "עופרת יצוקה", חתומה נעמי חזן ובה נכתב בין השאר: "... אנו דורשות לעצור מיידית את ההתקפה של כוחות הצבא הישראליים בעזה, אשר כבר גרם למותם של מאות. השחיטה הזאת יכולה רק ללבות את הסכסוך..."⁴

סיכום

ממחקר זה עולה כי כמה אירגונים מ"הקרן החדשה לישראל" נוטלים חלק פעיל במאמץ הבין-לאומי להכפשת חיילי צה"ל ובכירים ישראלים ולהאשמתם בביצוע פשעי מלחמה. עורכי דין הקשורים לקרן ובוגרי תכנית המשפטנים של הקרן החדשה מעורבים ישירות בתביעות נגד בכירים ישראלים בחו"ל. בכירים בארגונים של "הקרן החדשה לישראל" משמיעים קריאות חוזרות ונשנות לתבוע ולהעמיד לדין בכירים ישראלים, כמה ארגונים מרכזיים של "הקרן החדשה לישראל" מקיימים שיתוף פעולה הדוק עם ארגון PCHR העומד מאחורי רבות מהתביעות נגד ישראלים בחו"ל. מהמחקר, (המגיע כהמשך ישיר למחקר המצביע על חלקם של 16 מארגוני הקרן בדו"ח גולדסטון) עולה כי מדובר בדפוס פעולה אשר מתחיל בהאשמות שקריות של ישראל בביצוע פשעי מלחמה, ממשיך בכתיבת דו"חות אובייקטיביים לכאורה על פשעים שישראל מבצעת כביכול במהלך פעולות ביטחוניות, ומסתיים בשיתוף פעולה עם הגורמים שתובעים את בכירי מדינת ישראל על בסיס האשמות שקריות. מאחורי המאמצים הללו ליצירת דה-לגיטימציה לישראל מתוך ישראל, עומדים אותם גורמים שמעורבותם העמוקה בדו"ח גולדסטון נחשפה בדו"ח שהצגנו בחודש ינואר השנה, ומאחוריהם עומדת "הקרן החדשה לישראל".

4 העצומה מצורפת כמסמך נלווה לדו"ח זה. ראה נספח 4.

הקשרים בין הקון החדשה לישראל לארגונים המרכזיים התובעים בכירים ישראלים לדין

מיפוי
התביעות
והעומדים
מאחוריהן

מיפוי התביעות והעומדים מאחוריהן

הארגון המרכזי העומד מאחורי רוב התביעות נגד בכירים ישראלים הוא "המרכז הפלסטיני לזכויות אדם" (PCHR). תביעות אלה מוגשות באמצעות עורכי דין מרחבי העולם. (ביניהם עו"ד דניאל מחובר מאנגליה, עו"ד גונזלו בויה מספרד ועוד). בין השנים 2002-2008 הגיש ה-PCHR כמה תביעות:

1. אנגליה (2002)- נגד שאול מופז.
2. אנגליה (2005)- נגד דורון אלמוג.
3. ארה"ב (2005)- נגד אבי דיכטר.
4. ניו זילנד (2005)- נגד משה יעלון.
5. ספרד (2008)- נגד בנימין בן אליעזר, אבי דיכטר, משה יעלון, דן חלוץ, דורון אלמוג, גיורא איילנד ומיכאל הרצוג.
6. הולנד (2008)- נגד עמי איילון.

ארגון אחר אשר עומד מאחורי תביעות נוספות נגד בכירים ישראלים הוא "המרכז לזכויות חוקתיות" (CCR). הארגון הגיש עד כה שתי תביעות:

1. ארה"ב (2005)- נגד אבי דיכטר (במשותף עם PCHR).
2. ארה"ב (2005)- נגד משה יעלון.

לצורך הגשת התביעות בארה"ב נעזר ה-CCR בשירותיו של עורך הדין ג'ימיל דקוואר. דקוואר עבד בעבר (עד שנת 2002) כעורך דין בכיר בארגון "עדאלה", וכיום הוא מכהן כראש התכנית לזכויות אדם ב"איגוד האמריקאי לחירויות אזרחיות", ה-ACLU.

יצוין, כי בדיקת מקורות המימון של הגורמים התובעים מעלה כי הארגונים: PCHR, CCR, ACLU נתמכו תמיכה כספית משמעותית מקרן פורד, השותפה האסטרטגית העיקרית של הקרן החדשה לישראל. (על מימון זה ועל השותפות בין קרן פורד לקרן החדשה, ראה נספחים 1, 2).

פרק 1

הקשר בין ארגוני
הקרן החדשה לישראל
לתביעות נגד
בכירים ישראלים

הקשר בין ארגוני הקרן החדשה לישראל לתביעות נגד בכירים ישראלים

מתברר כי חלק מארגוני הקרן החדשה לישראל מעורבים בתביעות נגד בכירים ישראלים ורבים אחרים מקיימים שיתוף פעולה הדוק עם ה-PCHR, הארגון העומד מאחורי רוב התביעות. נוסף על כך, גם הקרן החדשה לישראל מקיימת קשרים עם אחד מעורכי הדין שהגיש חלק מאותן תביעות.

בפרק זה יפורטו הקשרים בין אותם ארגונים לבין התביעות נגד צה"ל והעומדים מאחוריהן. קשרים אלה בין ארגוני הקרן החדשה לבין התביעות נגד בכירים ישראלים באים לידי ביטוי בארבעה אפיקים שונים:

א. קריאת ארגוני הקרן לתבוע בכירים ישראלים או הבעת תמיכה בתביעות.
ב. מעורבות ישירה של ארגון מארגוני הקרן בתביעה שהתנהלה בספרד בשנת 2008 נגד שבעה בכירים ישראלים.

ג. קיום קשר שוטף עם ג'מיל דקוואר - עורך דין השותף לתביעות נגד בכירים ישראלים.
ד. קיום שיתוף פעולה אסטרטגי ומתמשך בין ארגוני הקרן ל-PCHR, המתבטא בפעילויות אחדות:

- העברת חומרים ומידע בין הארגונים.
- פרסומים משותפים (דו"חות, ניירות עמדה, עצומות, קריאות).
- שמירה על קשר שוטף בין הארגונים.
- הסתמכות על דו"חות ונתונים של ארגוני הקרן.

ארגוני הקרן החדשה לישראל אשר קשורים בצורה זו או אחרת לתביעות או לארגונים התובעים הם (לפירוט תמיכת הקרן בארגונים אלו, ראה נספח 3):

- א. עדאלה
- ב. קואליציית נשים לשלום
- ג. הטלוויזיה החברתית
- ד. הוועד הציבורי נגד עינויים
- ה. המוקד להגנת הפרט
- ו. בצלם
- ז. במקום
- ח. גישה
- ט. האגודה לזכויות האזרח
- י. רופאים לזכויות אדם
- יא. רבנים למען זכויות אדם
- יב. מחסום ווטש

א. קריאת ארגוני הקרן לתבוע בכירים ישראלים או הבעת תמיכה בתביעות

קריאה לתביעה

בחודש דצמבר 2009 יזמה "קואליציית נשים לשלום" (ארגון נתמך הקרן החדשה לישראל) שליחת מכתב לראש הממשלה ולשר החוץ של בריטניה, ובו דרישה שלא להגביל את עקרון השיפוט האוניברסלי בבריטניה וקריאה להוציא צווי מעצר נגד אהוד אולמרט, אהוד ברק וציפי לבני, על אחריותם בביצוע פשעי מלחמה כנגד הפלסטינים.⁵

הרקע למכתב הוא התבטאויותיהם של גורדון (ראש ממשלת בריטניה) ומיליבנד (שר החוץ הבריטי) על כוונתם להגביל את השיפוט האוניברסלי בבריטניה, לאחר שהוצא צו מעצר נגד ציפי לבני. במכתבם כותבים הארגונים:⁶

As Palestinian, Israeli and international women, we call on the international community to pressure Israel to follow the recommendations of the Goldstone Report. Today, one year after the Israeli assault on Gaza during Operation Cast Lead, Israel has yet to conduct a thorough, independent and reliable investigation of the war crimes it has committed. The international community is obligated to act in order to ensure that Israel will comply with international human rights and humanitarian law. Issuing arrest warrants against Israeli officials responsible for war crimes against the Palestinian people, among them Ehud Olmert, Ehud Barak and Tzipi Livni, is an important means to this end.

<http://gaza.coalitionofwomen.org/?p=240> 5

6 המכתב מצורף כנספח נלווה לדו"ח זה. ראה נספח 5.

על המכתב חתומים מעל 90 ארגוני שלום פמיניסטיים מישראל ומהעולם. עם החותמים נמנים גם כמה מארגוני הקרן החדשה לישראל:⁷

- קואליציית נשים לשלום, ועוד כמה מארגוני הקואליציה, כגון: נשים בשחור, WILPF, TANDI (לפירוט על תמיכת הקרן ב"קואליציה", ראה נספח 3).
- הטלוויזיה החברתית.

[יצוין, כי גם עמותת זוכרות חתומה על המכתב. אמנם עמותה זו לא קיבלה מימון מהקרן החדשה לישראל, אך עד לאחרונה נתמכה על ידי שתי⁸ - זרוע הביצוע של הקרן].⁸

הבעת תמיכה בתביעות

במאי 2008 פורסמה עצומה הקוראת לממשלת ספרד להימנע מלהגביל את בתי המשפט שלהם מלדון פושעי מלחמה.⁹

העצומה פורסמה על רקע תיקון החוק הספרדי, כך שתוגבל האפשרות לשפוט פושעי מלחמה בספרד. תיקון זה התקבל לאחר תביעה שהגיש בשנת 2008 עו"ד גונזלו בויה, בשם המרכז הפלסטיני לזכויות אדם, נגד שבעה בכירים ישראלים (בנימין בן אליעזר, אבי דיכטר, משה יעלון, מיכאל הרצוג, דן חלוץ, גיורא איילנד, דורון אלמוג). על העצומה חתום בין השאר גם הוועד הציבורי נגד עינויים, ארגון שנהנה מתמיכתה של הקרן החדשה לישראל.

IN SUPPORT OF UNIVERSAL JURISDICTION

The social organizations, solidarity groups, development NGOs and human rights associations, as well as persons of the academic and legal sphere, listed below:

EXPRESS our opposition to the approval by the Spanish Congress of Deputies of the Resolution that limits the exercise of the universal jurisdiction of the Spanish courts and restricts their jurisdiction to the cases in which the accused is present in Spain or the victim of the crime is of Spanish nationality.

RECALL, once again, that as a signatory of the Geneva Conventions of 1949 on international humanitarian law and their First Additional Protocol, relating to the protection of victims of international armed conflicts, Spain is obliged to maintain the universal jurisdiction principle within its legislation in order to judge those responsible for war crimes. Because of this, we consider this resolution a clear disregard of the conventional obligations assumed by the Spanish State. In relation to other international crimes such as crimes against humanity or genocide, as defined by international law, the resolution will prevent the prosecution of those responsible and imply an act of concealment. Consequently, the decision will also evidently limit the rights of the victims.

REQUEST that the Spanish Government does not proceed with the reform of Article 23.4 of the Organic Law of the Judicial Power which could prejudice ongoing causes. We believe that the Spanish Government is obliged to prioritize the fulfillment of its international commitments and the defense of human rights over contingent national interests and economic or political pressures.

⁷ <http://www.codepink4peace.org/article.php?id=5245>

⁸ http://www.nrg.co.il/app/index.php?do=blog&encr_id=f2b4c1b55be76d1e6d7b777256ea0370&id=918

⁹ http://www.pchrgaza.org/portal/en/index.php?option=com_content&view=article&id=4061:in-support-of-universal-jurisdiction&catid=73:universal-jurisdiction-other-info&Itemid=216

העצומה מצורפת כמסמך נלווה לדו"ח זה. ראה נספח 6.

הבעת תמיכה נוספת בתביעות נגד בכירים ישראלים פורסמה בירחון האלקטרוני של ארגון עדאלה. בגיליון מס' 19, מאוקטובר 2005, פורסם מאמר פרי עטו של ג'מיל דקוואר, העוסק בפשעי המלחמה שישראל כביכול מבצעת ובסוגיית תביעת בכירים ישראלים בחו"ל.¹⁰

במאמר, "בשם הצדק", נטען כי "ממשלת ישראל לא רק המשיכה לבצע פשעי מלחמה והפרות אחרות של זכויות אדם, ובכך חשפה את אלמוג ואזרחים ישראלים אחרים לסיכונים גבוהים יותר להגשת תביעות נגדם בחוץ לארץ, אלא גם יצרה תרבות של חסינות מפני ענישה".¹¹ עוד נאמר, כי "ראיות אמינות ושכיחות מצביעות על מעורבותם של יחידים, בכל דרגות הפיקוד של הצבא הישראלי, בפשעי מלחמה ובהפרות חמורות של זכויות אדם. המעורבות בהפרות אלה מתחילה בדרג של קצינים זוטרים, המיישמים באופן שיטתי מדיניות בלתי חוקיות על התקפות נגד אזרחים, ומסתיימת בראש המטה הכללי הנוכחי, דן חלוץ".¹²

בסוף המאמר, מסכם דקוואר כך:

"..יש לאנשי הצבא הישראלי ואף למנהיגים אזרחיים, הנושאים באחריות פיקודית לביצוע פשעי מלחמה ופשעים חמורים אחרים על פי המשפט הבינלאומי, סיבה טובה להיות מודאגים. יום אחד, במקום כלשהו, הם יובאו לפני בית משפט של צדק, אותו צדק שנשלל מאלפי קורבנות של הכיבוש הישראלי".¹³

ואכן, דקוואר אמר ועשה. עוד באותה שנה, כחודשיים לאחר פרסום המאמר, עו"ד דקוואר עצמו היה שותף להגשת התביעות נגד אבי דיכטר ומשה יעלון בארה"ב בשמו של המרכז לזכויות חוקתיות.¹⁴

10 ג'מיל דקוואר, "בשם הצדק". גיליון עדאלה האלקטרוני מס' 19, אוקטובר 2005. בכתובת-

<http://www.adalah.org/newsletter/heb/oct05/oct05.html>

המאמר מצורף כמסמך נלווה לדו"ח זה. ראה מסמך נלווה 1.

11 שם, עמ' 1.

12 שם, עמ' 2.

13 שם, עמ' 3.

14 <http://www.adc.org/index.php?id=2702>

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART1/021/277.html>

ב. מעורבות ישירה של ארגון עדאלה (ארגון נתמך הקרן) בתביעה ספציפית

במהלך התביעה שהתנהלה בספרד נגד בנימין בן אליעזר, אבי דיכטר, משה יעלון, דן חלוץ, דורון אלמוג, גיורא איילנד ומיכאל הרצוג, בשנת 2008, שלח ארגון עדאלה חוות דעת מומחה לבית המשפט הספרדי, כחלק מתגובת הצוות המשפטי שייצג את התובעים.¹⁵ את חוות הדעת, המשתרעת על פני 35 עמודים, כתב חסן ג'יבארין, מייסד עדאלה ומנכ"ל הארגון.

עדאלה הוא אחד מארגוני הדגל של הקרן החדשה לישראל והוא זוכה לתמיכה כספית משמעותית מהקרן (כ-1,000,000 דולרים בין השנים 2006-2008). יתרה מזו, רבים מפעילי הארגון לאורך השנים הם בוגרי תכנית המשפטנים של הקרן (לפירוט נוסף על תמיכת הקרן בארגון, ראהנספח 3).

15 חוות הדעת מצורפת כמסמך גלווה לדו"ח זה. ראה מסמך גלווה 7.

ג. קשר שוטף עם עורך דין העומד מאחורי תביעות נגד בכירים ישראלים

עדאלה

כאמור לעיל, אחד מעורכי הדין המעורבים בתביעות נגד בכירים ישראלים הוא ג'ימיל דקוואר. דקוואר עבד בעבר (עד שנת 2002) כעורך דין בכיר בארגון עדאלה, וכיום הוא מכהן כראש התכנית לזכויות אדם ב"איגוד האמריקאי לחירויות אזרחיות", ה-ACLU (American civil liberties union). עורך הדין דקוואר היה שותף ה-CCR בתביעותיו נגד אבי דיכטר ומשה יעלון, בארה"ב בשנת 2005.¹⁶

גם לאחר שעזב דקוואר את עדאלה, שמו עדיין מוסיף להופיע פעמים רבות תחת הכותרת של הארגון, והוא מפרסם טורים ומאמרים בגיליונות הירחון האלקטרוני של הארגון ומשתתף באירועים של הארגון.

כך למשל הפניות לטורים שכתב בנושא כלא גואנטנמו,¹⁷ ולמאמרים שפרסם בירחון.¹⁸ כך גם ריאיון שנערך אתו בשנת 2007, במלאת 10 שנים לארגון עדאלה, ופורסם בירחון האלקטרוני של הארגון.¹⁹ וכן השתתפותו בשולחן עגול שערך עדאלה בשנת 2006, בנושא פסיקת בג"ץ בעתירה נגד החוק המונע איחוד משפחות.²⁰

הקרן החדשה לישראל

ג'ימיל דקוואר מקיים קשרים שוטפים גם עם הקרן החדשה לישראל בעצמה, ומרצה באירועים רבים שהיא עורכת. דקוואר הוא בוגר תכנית המשפטים לזכויות אדם של הקרן, וכנזה הוא מופיע אחר כבוד באתר הקרן, כחלק מרשימת בוגרי התכנית שבהם מתגאה הקרן.²¹ בין השנים 2007-2009 השתתף דקוואר בכמה אירועים שארגנה הקרן:

- בשנת 2007 הרצה בכנס במימונה של הקרן החדשה לישראל שנערך באוניברסיטת ניו-יורק.²²
- בשנת 2008 השתתף באירוע נוסף של הקרן, ה-NIForum.²³
- בשנת 2009 הרצה באירוע "25 שנים של חיזוק זכויות האדם בישראל", שערכה הקרן החדשה לישראל במלאת 25 שנה לתכנית המשפטים שלה.²⁴

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART1/021/277.html> 16

<http://www.adalah.org/newsletter/eng/nov04/nov04.html> גיליון 7- 17

<http://www.adalah.org/newsletter/eng/feb09/feb09.html> גיליון 57- 18

המאמר "בשם הצדק" - ראה לעיל, ה"ש 10. 18

<http://www.adalah.org/newsletter/heb/jun08/jun08.html> 49- מאמר נוסף, בגיליון מס' 49- 19

<http://www.adalah.org/newsletter/heb/sep07/3.php> 19

<http://www.adalah.org/newsletter/heb/jun06/round.php> 20

<http://www.nif.org/get-involved/fellowships/law-fellows/where-are-they-now.html> 21

הדו"ח השנתי של עדאלה לשנת 2007, עמ' 37. ניתן לצפות בדו"חות השנתיים של עדאלה באתר הארגון- 22

[/http://www.adalah.org/eng](http://www.adalah.org/eng)

<http://www.nif.org/forum08/about.html> 23

<http://www.nif.org/raisingthebar/speakers.html> 24

ד. שיתוף פעולה מתמשך

בין ארגוני הקרן לארגונים התובעים

כאמור לעיל, מספר רב של ארגונים מארגוני הקרן החדשה לישראל מקיימים שיתוף פעולה מסוגים שונים ומגוונים עם המרכז הפלסטיני לזכויות אדם (PCHR), הארגון שעומד מאחורי רוב התביעות נגד בכירים ישראלים בעולם.

שיתוף פעולה מתמשך זה בין ארגוני הקרן לארגונים התובעים, בא לידי ביטוי בתחומים אחדים:

- העברת חומרים ומידע בין הארגונים.
- פרסומים משותפים (דו"חות, ניירות עמדה, עצומות, קריאות).
- שמירה על קשר שוטף בין הארגונים.
- הסתמכויות על דו"חות ונתונים של ארגוני הקרן.

העברת חומרים ומידע

א. בינואר 2002 העביר ה-PCHR לוועד הציבורי נגד עינויים ולארגון רופאים לזכויות אדם (שניהם מארגוני הקרן החדשה לישראל) מידע וחומרי חקירה על הריגתם של שלושה ילדים בידי חיילי צה"ל, כדי שאלה ישמשו אותם "להפעיל לחץ בתוך ישראל כדי לחקור את המקרה". בעקבות כך, הופיעו נציגי הוועד הציבורי נגד עינויים ורופאים לזכויות אדם, בדיון שקיימה ועדת חוץ וביטחון בסוגיה.²⁵

ב. בדו"ח השנתי של PCHR לשנת 2007 מציין הארגון שהוא העביר לוועד הציבורי נגד עינויים כמה תלונות כנגד שב"ס הנוגעות לתנאי כליאה של אסירים ביטחוניים.²⁶ בהקשר זה מציין הדו"ח שה-PCHR מקיים קשרים ושיתופי פעולה עם הוועד הציבורי נגד עינויים ועם רופאים לזכויות אדם, כדי לבצע מעקב על מצבם של אסירים ביטחוניים הכלואים בישראל.²⁷

ג. גם בדו"ח השנתי לשנת 2008 מציין ה-PCHR את שיתוף הפעולה עם הוועד הציבורי נגד עינויים ועם רופאים לזכויות אדם, בנוגע למצבם של אסירים ביטחוניים.²⁸

פרסומים משותפים

ד. ה-PCHR פרסם באתר האינטרנט שלו מודעה על הפגנה משותפת שקיימו ארגונים ישראלים וארגונים פלסטיניים בשנת 2008, למען הסרת המצור על עזה. ההפגנה נערכה בעזה, ובה בעת הגיעה לגבול הרצועה שיירת אספקה שארגנו הארגונים הישראליים. בין הארגונים הישראליים שהשתתפו בהפגנה היו: הוועד הציבורי נגד עינויים, קואליציית נשים לשלום, עדאלה, רופאים לזכויות אדם, מחסום ווטש וגישה-כולם נתמכי הקרן החדשה לישראל.²⁹

25 <http://www.pchrgaza.org/files/PressR/English/2002/11-2002.htm>

26 ראה דו"ח שנתי של ארגון PCHR לשנת 2007. עמ' 105. ניתן לצפות בדו"חות השנתיים של PCHR

באתר הארגון - <http://www.pchrgaza.org>

27 שם, עמ' 105.

28 ראה דו"ח שנתי של ארגון PCHR לשנת 2008, עמ' 110.

29 http://www.pchrgaza.org/files/campaigns/english/gaza_closure/4.html

ה. במאי 2009 פרסם ה-PCHR, עם עוד כמה ארגונים פלסטיניים (אל מזאן, אל חאק, בדיל ועוד) ועם ארגונים ישראליים (גישה, הוועד הציבורי נגד עינויים ורופאים לזכויות אדם), נייר עמדה הקורא למדינות העולם להפעיל לחץ על ישראל להפסיק להפר את החוק הבינלאומי ולחייב אותה לממן את שיקום עזה.³⁰

ו. אתר האינטרנט של ה-PCHR מפרסם הודעה של ארגונים ישראליים נתמכי הקרן החדשה לישראל (עדאלה, האגודה לזכויות האזרח, במקום, בצלם, רופאים לזכויות אדם, גישה, יש דין, המוקד להגנת הפרט, הוועד הציבורי נגד עינויים ורבנים למען זכויות אדם) המביעים את תמיכתם בארגון "שוברים שתיקה".³¹

ז. הצהרה שהגישו במשותף למזכ"ל האו"ם כמה ארגונים פלסטיניים (PCHR, בדיל, אל חאק, DCI, ו-FIDH) יחד עם ארגון עדאלה (ארגון נתמך הקרן החדשה לישראל), באוקטובר 2009.³² בהצהרה מוזכרים הפשעים נגד האנושות שישראל ביצעה, לטענתם, ברצועת עזה במהלך מבצע "עופרת יצוקה" ובהמשך - בסגר על עזה.

ח. הצהרה משותפת לכמה ארגונים, ביניהם ה-PCHR וארגון עדאלה. ההצהרה יוצאת נגד הסכמתה של ההנהגה הפלסטינית לדחות טיוטת תכנית במועצה לזכויות אדם של האו"ם, אשר מקבלת את ההמלצות שפורסמו בדו"ח גולדסטון.³³

ט. במהלך מבצע עופרת יצוקה ארגון קואליציית נשים לשלום הפנה מאתר הארגון לאתר PCHR.³⁴

שימור קשר שוטף בין הארגונים

י. באתר האינטרנט שלו, מפרסם ה-PCHR רשימת לינקים של אתרים "שותפים" שלו. בין השאר, מופיעים גם: עדאלה, בצלם, המוקד להגנת הפרט, הוועד הציבורי נגד עינויים ורופאים לזכויות אדם.³⁵

30 למכתב המלא - http://www.pchrgaza.org/files/PressR/English/2009/06-05-2009_2.html
לנוסח המקוצר -

http://www.pchrgaza.org/portal/en/index.php?option=com_content&view=article&id=1099:pa-lestinian-and-israeli-human-rights-organisations-release-joint-fact-sheet-calling-for-an-end-to-international-donor-complicity-in-israeli-violations-of-international-law&catid=36:pchrpressreleases&Itemid=194

<http://www.pchrgaza.org/Library/goldstone.html#un> 31

32 ההצהרה מצורפת כמסמך נלווה לדו"ח זה. ראה מסמך נלווה 8.

http://www.pchrgaza.org/portal/en/index.php?option=com_content&view=article&id=1146:pc-hr-goldstone&catid=36:pchrpressreleases&Itemid=194 33

34 <http://coalitionofwomen.org/home/english>. ראה מסמך נלווה 2.

http://www.pchrgaza.org/portal/en/index.php?option=com_content&view=article&id=3052&Itemid=198 35

יא. בדו"ח השנתי של PCHR לשנת 2005, מציין הארגון כי המחלקה הבינלאומית שלו שימרה "קשרים מצוינים" עם כמה ארגונים ישראלים (מארגוני הקרן החדשה לישראל): הוועד הציבורי נגד עינויים, בצלם, המוקד להגנת הפרט והאגודה לזכויות האזרח. הדו"ח אף מוסיף כי הם קיימו. כמה פגישות בישראל וכי התוצאה היא "superb information sharing".³⁶

הסתמכויות על דו"חות ונתונים של ארגוני הקרן

יב. במקומות רבים ה-PCHR מפרסם מסמכים הכוללים הסתמכויות על נתונים שסיפק הוועד הציבורי נגד עינויים.

כך למשל דו"ח שפרסם הארגון בשנת 2003 ובו סיכום הפרות של החוק הבינלאומי ופשעי מלחמה שביצעה ישראל. בין השאר, הדו"ח מסתמך גם על נתוני הוועד הציבורי נגד עינויים.³⁷ כך גם בדו"ח השנתי של הארגון לשנת 2003³⁸ ובדו"ח נוסף שפרסם הארגון בשנת 2005 על הפרות החוק הבינלאומי בשטחים על ידי ישראל.³⁹

יג. באתר האינטרנט שלו, מפנה ה-PCHR ל"חומר חיצוני", בין השאר של הארגונים בצלם והוועד הציבורי נגד עינויים.⁴⁰

36 ראה דו"ח שנתי של ארגון PCHR לשנת 2005, עמ' 158.

37 <http://www.pchrgaza.org/files/Reports/English/Three%20Years%20of%20War%20Crimes.pdf>

38 http://www.pchrgaza.org/files/Reports/English/pdf_annual/ann_rep_03.pdf

39 http://www.pchrgaza.org/files/Reports/English/pdf_spec/PCHR%20Memorandum%20Implementation.pdf

40 http://www.pchrgaza.org/Themes/external_material_torture.htm

http://www.pchrgaza.org/Themes/external_material_journalists.htm

פרק 2

התבטאויות פעילים
בארגוני הקרן
בסוגיית התביעות נגד
בכירים ישראלים בחו"ל

התבטאויות פעילים בארגוני הקרן בסוגיית התביעות נגד בכירים ישראלים בחו"ל

מיכאל ספרד

מיכאל ספרד, עורך דין המתמחה במשפט בינלאומי, הוא היועץ המשפטי של עמותת "יש דין". עו"ד ספרד פרסם מאמר בעיתון "הארץ", ובו הוא מתריע כי אם בית המשפט העליון לא ידון בעתירות נגד פשעי מלחמה שביצע צה"ל, לטענתו (עתירות שהגיש ספרד בשם הארגונים "יש גבול" והוועד הציבורי נגד עינויים) - התחנה הבאה היא אנגליה: "בניגוד לפשעים רגילים, פשעי מלחמה הם פשעים בינלאומיים. משמעות הדבר היא שכאשר רשויות אכיפת החוק במדינת הלאום של החשוד מוכיחות כי הן אינן מסוגלות או אינן מעוניינות לחקור ולשפוט את האחראים, המשפט הבינלאומי מחייב את כל מדינות העולם בחקירתם ובהעמדתם לדין אם יש די ראיות. אם לא ישראל, אז אנגליה. אם לא בג"ץ אז בית הלורדים".⁴¹

ישי מנוחין

ד"ר ישי מנוחין, בעבר דובר תנועת יש גבול (תנועה שאינה נתמכת על ידי הקרן החדשה בישראל), מכהן מאז תחילת 2008 כמנכ"ל הוועד הציבורי נגד עינויים (עמותה הממומנת על ידי הקרן החדשה לישראל). במסגרת תפקידו בעבר בתנועת יש גבול פעל מנוחין להגשת תביעה ולהוצאת צו המעצר נגד האלוף במילואים דורון אלמוג,⁴² ולתביעות נוספות נגד דן חלוץ ומשה יעלון.⁴³

מנוחין התבטא רבות בעבר בעד הגשת תביעות בחו"ל נגד בכירים ישראלים. כך למשל בריאיון לאתר NRG, שנערך אתו לאחר מלחמת לבנון השנייה, טוען מנוחין כי: "אם בוצעו פשעי מלחמה, ויש חשד לכך, יש להעמיד לדין את כל מי שלקח בהם חלק, החל מהרמטכ"ל, שנתן את ההוראה, דרך אלוף הפיקוד ועד מפקד הסוללה שירה פצצות מצרר לעבר ריכוזי אוכלוסייה אזרחית".⁴⁴

באותו ריאיון, הוסיף מנוחין ואמר כי הדרך לתבוע את אותם פושעי מלחמה היא בבתי משפט בחו"ל:

"אני חושב שמערכת המשפט הישראלית, שאכזבה אותנו קשות, צריכה לשפוט ולהורות על חקירה של פשעי המלחמה", טוען מנוחין. "אם מערכת המשפט תמשיך להתעקש לא לשפוט אנשים שחשודים בביצוע פשעי המלחמה, המשפט הבינלאומי ומדינות אחרות צריכים לעשות בשבילנו את העבודה המלוכלכת הזו".

<http://www.haaretz.co.il/hasite/pages/ShArt.jhtml?itemNo=624805> 41

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3140698,00.html> - התביעה נגד דורון אלמוג- 42

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3141418,00.html> - התביעות נגד דן חלוץ ומשה יעלון- 43

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART1/493/014.html> 44

”הטלוויזיה החברתית“

את פרויקט ”הטלוויזיה החברתית“ מפעילה עמותת ”קהילת סינקופה“, ארגון הנתמך על ידי הקרן החדשה לישראל.⁴⁵ הטלוויזיה החברתית מציגה תכנים של ארגונים רבים אשר עוסקים בנושאים חברתיים שונים ומגוונים ועוד.⁴⁶

הטלוויזיה החברתית עוסקת גם בתיעוד אירועים שמקיימים הארגונים כגון הפגנות, ימי עיון וכנסים ובהפקת סרטונים באופן עצמאי, בשיתוף פעולה עם ארגונים שונים. בין הארגונים שמציגים את תכניהם בטלוויזיה החברתית, ניתן למצוא את: הקרן החדשה לישראל, שתי”ל, בצלם, האגודה לזכויות האזרח, גוש שלום, יש גבול ועוד.⁴⁷ יש לציין כי תנועת יש גבול אינה נתמכת על ידי הקרן החדשה לישראל, ועם זאת תכנים רבים שלה מוצגים באתר הטלוויזיה החברתית.

באתר ניתן לצפות בסרטונים רבים כנגד מדיניות צה”ל ובהם עידוד סרבנות והשתמטות, האשמת צה”ל בפשעי מלחמה וקריאות להעמדת צה”ל לדין.

יש לציין כי נעמי חזן יו”ר הקרן החדשה לישראל חברה במועצה הציבורית של האתר.⁴⁸ בין הסרטונים הרבים העוסקים בנושא ”פשעי מלחמה“ שמבצעת מדינת ישראל, ניתן למנות שלושה בולטים:

1. ”תום עידן החסיונות“ – יום עיון שקיימה תנועת ”יש גבול“ בינואר 2006. ביום העיון השתתפו ד”ר ישי מנוחין, עו”ד מיכאל ספרד ופרופ’ ירון אזרחי אשר דנו ב”תום עידן החסיונות וחשיפתם של חיילי וקציני צה”ל לתביעות משפטיות על מעשיהם בשטחים הכבושים“.⁴⁹ בפתיחת הדיון מתאר ישי מנוחין כיצד ”זכו“ (כלשונו) משה יעלון ואבי דיכטר לקבל כתבי תביעה בארה”ב על פעולותיהם כרמטכ”ל וכראש שב”כ לשעבר. לאחר מכן מסביר מנוחין כי תהליך התביעות נגד קציני צה”ל יוסיף לנוע גם לעברם של קצינים זוטרים, וכיצד ה”חסיונות“ אשר הם זוכים לה כיום, מסיבות שונות, תתפוגג עם הזמן. בהמשך הדברים מציין פרופ’ אזרחי כי:

”יש מגמה ברורה של התפשטות הנכונות של מדינות להפעיל סמכות של שיפוט אוניברסלי ביחס לפושעים נגד זכויות האדם, גם כשהעבירות בוצעו במדינות אחרות. מאחר ופשעים אלה הם שפיטים בכל מקום בעולם, לפושעים אין כבר כל אפשרות לברוח ולהתחבא במדינות אחרות.“

45 http://www.nif.org.il/index.php?dfn=org_page&id=741&org_id=139&OrgKeyWord=סינקופה&Activ

חפש=&Activity_Field%5B%5D=&letter=&searchorg

46 <http://www.tv.social.org.il/profile.htm>

47 מתוך מכתב הצגת פרופיל הטלוויזיה החברתית, עמ’ 3. בכתובת-

<http://www.tv.social.org.il/ful-profile-social-tv-eng.rtf>

המכתב מצורף כמסמך נלווה לדו”ח זה. ראה מסמך נלווה 9.

48 <http://www.tv.social.org.il/public-council.htm>. ראה מסמך נלווה 3.

49 <http://www.tv.social.org.il/lectures/yesh-gvul.htm>

עו"ד מיכאל ספרד ציין כי:

"הדבר הכי רלוונטי היום מבחינת חיילים ישראלים זהו הנתיב המדינתי ... אנחנו מבצעים הרבה מאוד פשעי מלחמה. ... אנחנו מבצעים המון פשעי מלחמה. אנחנו מבצעים פשעי מלחמה לא באופן ספורדי אלא באופן סדרתי וסיסטמטי. ... מדיניות החיסולים שלנו מתקרבת לפשע נגד האנושות."

2. הפגנה של ארגוני זכויות אדם נגד מלחמת לבנון השנייה- הפגנה שנערכה בעיצומה של

מלחמת לבנון השנייה ובה השתתפו נציגי ארגונים רבים.⁵⁰

בהפגנה קורא ישי מנוחין להעמיד לדין את קציני צה"ל:

"בלבנון ובעזה מוחקים שכונות מגורים בשמנו. בלבנון ובעזה חיילי צה"ל לוקחים חלק בפשעי מלחמה. אנחנו קוראים לחיילי צה"ל מפה - אל תקחו חלק בפשעי מלחמה. אל תפגעו בצרה מכוונת באזרחים. פגיעה באזרחים היא פשע מלחמה. מחיקת שכונות מגורים היא פשע מלחמה. ירי על אזרחים הוא פשע מלחמה. הריסת בתים היא פשע מלחמה. אל תקחו חלק בפשעי מלחמה. וכל מי שלוקח חלק, שיחכה לבית משפט, ואם לא בארץ, אז בחו"ל."

3. "דיני מלחמה"- סרטון זה הוא פרק מתוך סדרת סרטונים העוסקים בנושא המשפט

ההומניטארי בהקשר של פעולות צה"ל ומדינת ישראל. את הסרטונים הפיקו במשותף הטלוויזיה החברתית והוועד הציבורי נגד עינויים. בסרטון "דיני מלחמה" מופיעים בין השאר פרופ' נעמי חזן, עו"ד מיכאל ספרד, ד"ר ישי מנוחין, פרופ' ירון אזרחי, עו"ד חסן ג'בארין, שלי הופמן ועוד.⁵¹

בסרט טוענת שלי הופמן, דוקטורנטית ביחסים בין לאומיים ופעילה באגודה לזכויות האזרח, כי:

"יש פשעים שהם מאוד מאוד חמורים, שהקהילה הבינלאומית רואה בהם כמאוד חמורים ויש להעמיד לדין באופן פלילי אינדיבידואליים ספציפיים. ... אי אפשר להכניס מדינה שלמה לכלא, אבל אפשר להעניש אנשים ספציפיים שביצעו פשעי מלחמה, פשעים נגד האנושות ופשע השמדת עם."

<http://www.tv.social.org.il/lebanon-war2/hafgana-22-7-06-web.htm> 50

<http://www.tv.social.org.il/ihl/stv-war-law-1-12-08.htm> 51

נספחים

נספח 1 - קרן פורד והארגונים התובעים

תמיכתה של קרן פורד ב-PCHR
ה-PCHR זוכה לתרומות ולתמיכה כספית מגורמים רבים ומוכרים בעולם, ביניהם הגם הנציבות האירופית, גופים ממשלתיים מאירופה וכן קרן פורד.¹
בעשור שבין 1996 ל-2007 הסתכמה התמיכה של קרן פורד ב-PCHR בסך של 1,765,000 דולרים.² כך למשל בשנת 2005, השנה שבה הוגשו התביעות נגד דורון אלמוג, אבי דיכטר ורומה יעלון, העבירה קרן פורד ל-PCHR סך של 185,000 דולרים.³ ובשנת 2006 הועבר לארגון סך נוסף של 185,000 דולרים.⁴ אף על פי שבדו"חות הכספיים של קרן פורד לא מופיעה תרומה נוספת ל-PCHR לאחר שנת 2006, הארגון מציין את קרן פורד באתר האינטרנט שלו כאחד הגופים שתורמים לו:⁵

1 [http://www.pchrgaza.org/portal/en/index.php?option=com_content&view=article&id=3030:funding&catid=53:abo](http://www.pchrgaza.org/portal/en/index.php?option=com_content&view=article&id=3030:funding&catid=53:about-us&Itemid=178)

2 מתוך דו"ח המס השנתי של קרן פורד לשנת 2005, עמ' 208. דו"חות המס נמצאים באתר האינטרנט Foundation Directory Online, בכתובת - <http://fconline.foundationcenter.org>

3 שם.

4 מתוך דו"ח המס השנתי של קרן פורד לשנת 2006, עמ' 234.

5 http://www.pchrgaza.org/portal/en/index.php?option=com_content&view=article&id=3030:funding&catid=53:abo

תמיכתה של קרן פורד ב-CCR

גם ה"מרכז לזכויות חוקתיות" זוכה למימון משמעותי מקרן פורד. בין השנים 2004 ל-2009, העבירה הקרן לארגון כ-200,000 דולרים בממוצע לשנה.⁶

תמיכתה של קרן פורד ב-ACLU

בין השנים 1999 ל-2005, העבירה קרן פורד לאיגוד האמריקאי לחירויות אזרחיות סך של כשני מיליוני דולרים.⁷

6 מתוך דו"חות המס השנתיים של קרן פורד לשנים 2004-2008.

7 מתוך דו"ח המס השנתי של קרן פורד לשנת 2004, עמ' 463, עמ' 480, עמ' 585.

נספח 2 - השותפות בין קרן פורד לקרן החדשה לישראל

קרן פורד היא השותפה האסטרטגית העיקרית של הקרן החדשה לישראל. שותפות זו החלה בשנת 2003, כאשר קרן פורד העבירה לקרן החדשה לישראל תרומה בסך 20,000,000 דולר. כתוצאה משיתוף הפעולה נוסדה באוקטובר 2003 "קרן פורד ישראל", כשהיא פועלת תחת חסותה של הקרן החדשה לישראל.⁸ בפועל, קרן פורד ישראל אינה רשומה בישראל כארגון או כעמותה עצמאית, אלא הקרן החדשה לישראל משמשת כנציגתה של קרן פורד בישראל.⁹

התרומה בסך 20 מיליוני הדולרים נקבעה כתרומה חמש-שנתית, ובשנת 2007 הודיעה קרן פורד על המשך השותפות עם הקרן החדשה לישראל, ועל העברה של סכום דומה לחמש השנים הבאות.¹⁰ מובן שאין מדובר רק בתמיכה כספית של קרן פורד בקרן החדשה לישראל. שני הצדדים הודיעו כי הם רואים בתמיכה זו שותפות אסטרטגית חשובה וחלק מדרך משותפת שבה הולכים שני הארגונים. כך למשל ציינה סוזן ברספורד, נשיאת קרן פורד, בביקורה בארץ לרגל ההחלטה להמשיך את התכנית החמש-שנתית: "אנו גאים על המשכה של שותפות זו עם הקרן החדשה לישראל, ותמיכתנו בפעילים בתחום הצדק חברתי. מענק זה עולה בקנה אחד עם תכניות הקרן בכל העולם אשר נועדו לקדם ערכים דמוקרטיים, והוא יתרום להשגת שלום ושוויון לכל אזרחי המדינה".¹¹ גם פיטר אדלמן, יו"ר הקרן החדשה לישראל דאז, ציין כי: "הקרן החדשה לישראל מכירה תודה וחשה סיפוק רב לאור חידוש השותפות עם קרן פורד. הניסיון המשולב ומחויבותנו המשותפת לערכים של צדק חברתי נתנו את אותותיהם בחברה האזרחית בישראל".¹²

כחלק משותפות זו, מונה ד"ר אהרון בק לכהן כמנהלה של קרן פורד ישראל, במסגרת הקרן החדשה לישראל, כאשר לצדו עומדת "ועדה מייעצת" המורכבת מנציגי פורד ומנציגי הקרן החדשה לישראל, והם מייעצים בנוגע למענקים שתחלק קרן פורד ישראל.¹³ ד"ר אהרון בק עבד בעבר בקרן פורד כממונה על התחום הישראלי, וכשהוקמה קרן פורד ישראל הועבר לקרן החדשה לישראל לצורך ניהולה. מאז מקבל אהרון בק את משכורתו מהקרן החדשה לישראל.¹⁴

8 <http://www.nif.org.il/?id=1399>

9 [/http://www.nif.org/programs-and-partners/ford-israel-fund](http://www.nif.org/programs-and-partners/ford-israel-fund)

10 <http://www.nif.org.il/?id=1399>

11 ש.מ.

12 ש.מ.

13 <http://www.nif.org/programs-and-partners/ford-israel-fund/advisory-committee.html>

14 מתוך דו"חות המס השנתיים של הקרן החדשה לישראל לשנים 2004-2007.

נספח 3 - תמיכת הקרן בארגונים המופיעים בדו"ח

עדאלה

עדאלה הוא אחד מארגוני הדגל של הקרן החדשה לישראל. רבים מהפעילים שעבדו בארגון במהלך השנים (כולל מייסד הארגון), הם בוגרי תכנית המשפטנים של הקרן החדשה לישראל: חסן ג'בארין- מחזור 1994; מוראד אל-סאנע- מחזור 2006; סאוסן זהר- מחזור 2003; גדיר ניקולא- מחזור 2001; ג'מיל דקוואר- מחזור 1997 (עורך הדין העוסק בהגשת תביעות נגד בכירים ישראלים בארה"ב); ועוד.¹⁵ (תכנית המשפטנים של הקרן החדשה לישראל היא יוזמה משותפת של "אמריקן יוניברסיטי" ושל הקרן החדשה לישראל, ובמסגרתה נשלחים כל שנה שני עורכי דין ישראלים ללימודי תואר שני בארה"ב. עורכי הדין מקבלים מלגת קיום של 2,200 דולר בחודש מהקרן החדשה ומתחייבים לעבוד שנה באחד מארגוני הקרן.¹⁶ בשנת 2009 קיימה הקרן אירוע חגיגי במלאת 25 שנה לתכנית, ובו השתתפו בוגרים רבים¹⁷).

פעילות מרכזית כללית כנגד מדיניות צה"ל: הגשת תביעות משפטיות נגד פעילות צה"ל. פעילויות לדוגמה:

2008	הגשת עתירה לבג"ץ לביטול החוק המונע מפלסטינים להגיש תביעות נזיקין על כוחות הביטחון. ¹⁸
2008	אתר הארגון האשים את צה"ל בפשעי מלחמה ובפשעים נגד האנושות. ¹⁹
דצמבר 2008	במהלך מבצע 'עופרת יצוקה', הארגון היה שותף לאתר האינטרנט GazaHeb ²⁰ , שהאשים את צה"ל בפשעי מלחמה.
דצמבר 2008	"עדאלה" בשיתוף ארגונים פלשתינים, פונה לאו"ם בדרישה לכפות על ישראל להפסיק את הלחימה תוך האשמת ישראל בפשעי מלחמה. ²¹
2009	הארגון שותף לדו"ח גולדסטון.

היקף התמיכה של הקרן בעדאלה הוא שני רק לאגודה לזכויות האזרח, שמהווה ספינת הדגל של הקרן. בין השנים 2006-2008 העבירה הקרן סך של 1,045,292 דולרים לעדאלה, לפי הפירוט הבא:

שנת 2006 ²²	שנת 2007 ²³	שנת 2008 ²⁴	סך תרומות הקרן לארגון בשנים 2006-2008
\$ 429,746	\$ 105,396	\$ 510,150	\$ 1,045,292

<http://www.nif.org/get-involved/fellowships/law-fellows/where-are-they-now.html> 15

<http://www.nif.org.il/?id=880> 16

<http://www.nif.org/raisingthebar/event.html> 17

מתוך אתר הארגון - <http://www.adalah.org/heb/legaladvocacy/pop.php?file=legaladvocacy/occupied8276> 18

[www.adalah.org/features/gaza/NGO_Joint_Statement_to_HRC_08.01.09\[1\].pdf](http://www.adalah.org/features/gaza/NGO_Joint_Statement_to_HRC_08.01.09[1].pdf) 19

מתוך אתר www.GazaHeb.Blogspot.com 20

ראו מסמך הפניה של הארגונים לאו"ם - www.google.co.il/url?sa=U&start=2&q=https://israel.indymedia.org/newswire/display_any/9929/index.php%3Fsection%3D%26category%3D%26local%3D%26limit_start%3D390&ei=ASrVSYbsAoWNjAfArKWKDw&sig2=PbUY7sVZGriZ3NBA4GRPzg&usg=AFQjCNGVWdPKmLfdFTwDHWhtwXvjz75fw 21

על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2006- <http://www.nif.org/about/financial-information/06-NIF-CBND-FS.pdf> 22

על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2007- <http://www.nif.org/about/financial-information/NIF-07-Combined-FS.pdf> 23

על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2008- <http://www.nif.org/about/financial-information/NIF-08-FS.pdf> 24

כמו ארגונים רבים הנתמכים ע"י הקרן החדשה לישראל, גם "תעודת הזהות" של ארגון עדאלה מופיעה באתר האינטרנט של הקרן ובה מפורטות מטרת הארגון, הרקע לפעילותו, אסטרטגיית הפעולה שלו והישגיו הבולטים.²⁵

כאמור, עו"ד חסן ג'בארין, מייסד עדאלה ומנכ"ל הארגון כיום, הוא בוגר תכנית המשפטנים של הקרן החדשה לישראל. בריאיון שנערך עם פרופ' הרמן שוורץ, מייסד התכנית, מציין פרופ' הרמן כי: "יש כמה ארגונים שאני גאה בהם במיוחד. בראש ובראשונה- עדאלה. ... רבים מהבוגרים הערביים שלנו עשו את שנתם השנייה בעדאלה, ולא מעט מהם נשארו בארגון במשך שנים אחדות ואף יותר... לדעת ארגון זה מהווה את אחד מהישגיה הבולטים ביותר של התכנית".²⁶

פעולותיו והישגיו של ארגון עדאלה זוכים לפרסום קבוע באתר האינטרנט של הקרן תחת הכותרת "חדשות הקרן החדשה לישראל". כך לדוגמה, בתת-המדורים: "עדכונים אחרונים"²⁷ ו"הישגים אחרונים".²⁸ פעולות הארגון והישגיו מפורסמות גם בעלון האלקטרוני ששולחת הקרן למנוייה.²⁹ ברבות מהידיעות מתואר ארגון עדאלה כארגון "הפועל בסיוע הקרן"³⁰ ואף כחלק "ממשפחת הקרן החדשה לישראל".³¹

קואליציית נשים לשלום

"קואליציית נשים לשלום" הוקמה לאחר פרוץ האינתיפאדה השנייה. היא מהווה "ארגון גג" לעשרתנועות שלום פמיניסטיות, כמו גם לפעילות עצמאיות נוספות. לדבריה, מטרותיה הן: "מחויבות לסיוע הכיבוש; למעורבותן המלאה של נשים במשא ומתן לשלום; לצמצום המיליטריזם בחברה הישראלית; ולשוויון ולצדק חברתי וכלכלי לכל אזרחי המדינה ולכל תושביה".³² התנועות החברות בקואליציה משתפות פעולה זו עם זו בפעילויותיהן השונות, ומקבלות תמיכה לוגיסטית וכספית מארגון הגג-ה"קואליציה". בין עשרת הארגונים אשר פועלים תחת ה"קואליציה" ניתן למצוא את "נשים בשחור", "מחסום ווטש", "האם החמישית" ו"פרופיל חדש".³³

פעילות מרכזית כללית כנגד מדיניות צה"ל: הקואליציה מעודדת סרבנות ומעצימה ארגונים הפועלים נגד מדיניות צה"ל.
פעילויות לדוגמה:

2002 הקרנה ציבורית של הסרט 'גינין ג'ינין' - על אף שנפסל להקרנה על ידי המועצה הישראלית לסרטים.³⁴

25 http://www.nif.org.il/index.php?dfn=org_page&id=741&org_id=8

26 נטע זיו, ריאיון עם פרופ' הרמן שוורץ. מעשי משפט (ב), 2009, עמ' 33. ניתן לצפייה גם בכתובת-

http://www.law.tau.ac.il/Heb/_Uploads/dbsAttachedFiles/ziv-schwartz-heb.pdf

27 <http://www.nif.org.il/?id=1606>

28 לדוגמה- הצלחה בעתירה לבג"ץ כנגד פסילת מפלגות ערביות: <http://www.nif.org.il/?id=1664>. כך גם עתירה

נוספת לבג"ץ ובה דרישה מהמדינה לשמור ולטפח מסגדים: <http://www.nif.org.il/?id=1384>.

29 <http://www.nif.org.il/preview.php?id=1649>

30 <http://www.nif.org.il/?id=1660>

31 <http://www.nif.org.il/?id=1639>

32 מתוך אתר האינטרנט של הקואליציה - http://coalitionofwomen.org/home/hebrew/about/general_info

33 מתוך אתר האינטרנט של ה"קואליציה" - <http://coalitionofwomen.org/home/hebrew>

34 מתוך אתר האינטרנט של ה"קואליציה"-

2004	תמיכה בשחרורה מהכלא של פעילת הטרור טלי פחימה. ³⁵
2006	תמיכה בסרבן השירות, הטייס [במילואים] יונתן שפירא.
2008	מימון וארגון קמפיין ההשתמטות של "פרופיל חדש". ³⁶
דצמבר 2008	במהלך מבצע 'עופרת יצוקה' הקואליציה הייתה שותפה לאתר אינטרנט GazaNow. ³⁷ אתר שהאשים את צה"ל בפשעי מלחמה. דוגמה מתוך האתר: מכתב עליו חתומה קואליציית נשים לשלום, לראש ממשלת קנדה, המאשים את מדינת ישראל בביצוע פשעי מלחמה. ³⁸
דצמבר 2008	פרסום הודעות באתר "פרופיל חדש". ³⁹ הודעה 2538 היא קריאה של "קואליציית נשים לשלום" להפיץ תיאורי פשעי מלחמה של ישראל בעולם: "... עזה זקוקה לקול שלכם". "בזמן שנשים וגברים נטבחים, אמצעי התקשורת הגדולים באמריקה הנהיגו האפלת תקשורת על עזה. הם מסרבים להראות את המוות, ההרג והמשבר ההומניטארי."
2009	הארגון שותף לדוח גולדסטון.

"קואליציית נשים לשלום" היא אחד מהארגונים הנתמכים על ידי הקרן. בין השנים 2006-2008 העבירה הקרן סך של 285,509 דולרים ל"קואליציה", לפי הפירוט הבא:

שנת 2006 ⁴⁰	שנת 2007 ⁴¹	שנת 2008 ⁴²	סך תרומות הקרן לארגון בשנים 2006-2008
\$ 243,194	\$ 22,233	\$ 20,082	\$285,509

נבילה אספניולי, חברת הנהלת הקרן החדשה לישראל, הייתה אחת ממייסדות ה"קואליציה".⁴³ פעילות ה"קואליציה" זוכה אף היא לפרסום קבוע באתר האינטרנט של הקרן, תחת הכותרת "חדשות הקרן החדשה לישראל". כך לדוגמה בתת המדורים: "עדכונים אחרונים"⁴⁴ ו"הקרן בעיתונות".⁴⁵

http://coalitionofwomen.org/home/english/events/public_screening_banned_film

35 מתוך אתר האינטרנט של הקואליציה-

http://coalitionofwomen.org/home/hebrew/events/190105_tali%20Fahima

36 מתוך אתר האינטרנט של הקואליציה-

http://coalitionofwomen.org/home/hebrew/events/sarvaniot_181208

37 מתוך אתר- www.GazaNow.wordpress.com

38 מתוך אתר- www.GazaNow.wordpress.com/category/calls-for-action

39 מתוך אתר- <http://groups.google.com/group/newprofile?hl=en>

40 על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2006-

<http://www.nif.org/about/financial-information/06-NIF-CBND-FS.pdf>

41 על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2007-

<http://www.nif.org/about/financial-information/NIF-07-Combined-FS.pdf>

42 על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2008-

<http://www.nif.org/about/financial-information/NIF-08-FS.pdf>

<http://www.nif.org.il/?id=1867> 43

<http://www.nif.org.il/?id=1836> 44

<http://www.nif.org.il/?id=1835> 45

סיכום תמיכת הקרן בכלל הארגונים הקשורים לתביעות או לארגונים התובעים

שם הארגון	סכום שאושר להעברה מהקרן בשנת 2006 ⁴⁶ (בדולרים)	סכום שאושר להעברה מהקרן בשנת 2007 ⁴⁷ (בדולרים)	סכום שאושר להעברה מהקרן בשנת 2008 ⁴⁸ (בדולרים)	סך הכול בין השנים 2006-2008 (בדולרים)
עדאלה	429,746	105,396	510,150	1,045,292
בצלם	288,073	139,643	357,120	784,836
האגודה לזכויות האזרח	992,838	866,148	812,912	2,671,898
המוקד להגנת הפרט	254,481	5,034	240,250	499,765
הוועד הציבורי נגד עינויים	24,046	13,842	15,000	52,888
רופאים למען זכויות אדם	227,817	65,004	210,716	503,537
גישה	14,929	900	19,796	35,625
במקום	239,500	349,150	334,571	923,221
רבנים למען זכויות אדם	184,295	28,171	37,448	249,914
קואליציית נשים לשלום	243,194	22,233	20,082	285,509
הטלוויזיה החברתית (קהילת סינקופה) ⁴⁹	5,000	10,000	65,580	80,580
מחסום ווטש	42,775	33,061	89,362	165,198
סה"כ	\$ 2,946,694	\$ 1,638,582	\$ 2,712,987	\$ 7,298,263

46 על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2006
<http://www.nif.org/about/financial-information/06-NIF-CBND-FS.pdf>

47 על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2007
<http://www.nif.org/about/financial-information/NIF-07-Combined-FS.pdf>

48 על פי הדו"ח הכספי של הקרן החדשה לישראל ליום 31 דצמבר 2008
<http://www.nif.org/about/financial-information/NIF-08-FS.pdf>

49 אמנם הטלוויזיה החברתית אינו ארגון בפני עצמו המקבל כסף מהקרן החדשה לישראל, אך הוא אחד הפרויקטים העיקריים של "קהילת סינקופה" - ארגון הנתמך על ידי הקרן.

רשימת המסמכים הנלווים

מסמכים בעברית

1. המאמר "בשם הצדק", של עו"ד ג'מיל דקוואר.
פורסם בירחון האלקטרוני של עדאלה, באוקטובר 2005. 47
2. הפניה מאתר "קואליציית נשים לשלום" לאתר PCHR בזמן מבצע עופרת יצוקה 53
3. נעמי חזן נשיאת הקרן החדשה לישראל חברה במועצה הציבורית של הטלוויזיה החברתית 57

מסמכים באנגלית

- הערה: המסמכים הבאים הובאו בשפת המקור, אנגלית. לפיכך, ולנוחיות הקריאה, הם נכרכו בכיוון הקריאה האנגלי, בצידה האחורי של החוברת.
4. עצומה של ארגון "נציבות הנשים הבינלאומית" (IWC) שפורסמה ב-29 בדצמבר 2008, עליה חתומה נעמי חזן. 124
5. מכתבה של קואליציית נשים לשלום לראש ממשלת בריטניה ולשר החוץ הבריטי ובו קריאה להוציא צווי מעצר לאהוד אולמרט, אהוד ברק וציפי לבני (כולל מכתבה של ה"קואליציה" לארגוני נשים ברחבי העולם בקריאה לחתום על המסמך). 120
6. קריאה לממשלת ספרד להימנע מלהגביל את בתי המשפט שלהם מלדון פושעי מלחמה. על העצומה חתום, בין השאר, גם הוועד הציבורי נגד עינויים. 116
7. חוות דעתו של חסן ג'בארין, מנכ"ל עדאלה, שנשלחה לבית המשפט הספרדי כחלק מהתביעה שהוגשה נגד בנימין בן אליעזר, אבי דיכטר, משה יעלון, דן חלוץ, דורון אלמוג, ג'ורא איילנד ומיכאל הרצוג, בשנת 2008. 110
8. הצהרה שהגישו במשותף למזכ"ל האו"ם כמה ארגונים פלסטיניים (ביניהם ה-PCHR) יחד עם ארגון עדאלה (ארגון נתמך הקרן החדשה לישראל), באוקטובר 2009. 72
9. מכתב הצגת פרופיל הטלוויזיה החברתית. 66

המאמר "בשם הצדק", של עו"ד ג'מיל
דקוואר. פורסם בירחון האלקטרוני
של עדאלה, באוקטובר 2005

פיליפ וויסניץ, האלסקטור, 19 נובמבר, 2005

בשם הוועד

בשם זקנתו¹

אני ומשפחתי אנו זוכים להיות מופתע מהחומקנותו של האלוף (פיליפ) זורון אלטוב מזה המפגש שהוצג בפנינו שנים בריטי, על בסיס האמת לכאורה לכך שהצבע פשעי מלוכנה. אזרחים ישראלים שביצעו פשעי מלוכנה והפרו את חוקי הארץ של זכויות אדם במסגרת הפלסטיניות הלבנות, טוען במפורש או הודיעו אזרחים לבצע, והאחרון מזה ועל בילי אחרים זכויות אדם מקומיים הפלסטיניים, כי הם אינם חשבים שיש אחריות פלילית במשפט הבינלאומי. אם אלוף מנגיש להשגים פשוטו בכך שהמשפחה הבריטית היא שקיבלה את פניו בריאות, שהיא התעלמה על לזרז, ב-11 בנובמבר 2005, עליו להיות לממשלתו שלו – ולא לשפירת המשפט הבריטית או לקורבנות של הפרת זכויות האדם, שהתרחשו במקרה שבו היה אלוף פיקוד הדרום של הצבא הישראלי. ממשלת ישראל לא רק התעלמה מצע פשעי מלוכנה והפרת אחרות של זכויות אדם, הכך השפיעה גם אלטוב הישראלים ישראלים אזרחים למספרים מזהים יותר להגשת תביעות במסגרת זכויות אדם, אלא גם פחדו וחרבו של חסימתו מפי עמדת הממשלה הפכה על פני האדם והצבא, למידך כל שירותי הפיקוד, מפני שישו באחריות ותוצר האני שללו הפלסטינים שפלו קורבן להפרת של זכויות אדם משהו לצדק ולענינים משפטיים.

במקום לדרוש את הסרתו של אלטוב ואת אחרים זו המעצ' שהוצג בפנינו לא אחר מאשר בית משפט בריטי, פשוטה במשפט בריטניה להוציא לפי ממשלת ישראל על אי התחלת התהליך להגנת האני המביאה לזווא מתקדמת כמות לא תוזחר על עמדתו אכן, קשה לפרש לכבוד רב כלפי המשפט הבינלאומי הכלפי מרחקו של זכויות אדם מזה ממשלה התעוררה במסגרת הפרתו של המשפט הבינלאומי בהקשר של הפליטה לעמדתו המבטחה. עם זאת, מן הראוי בכל זאת להסביר לממשלה הבריטית לא רק את חובתה לכבוד את חוקיה שלה נכספוי, חוק אחרת מזה (1957) האם וחובתה ל-high contracting party לאחרת זכות, אלא אף את חובתה על פי המשפט הבינלאומי להעמיד לדין ולהגיש את מי שהצבא פשעים בינלאומיים כמו השפחת ענן, פשעים גד והשפחת, פשעי מלוכנה העומים, או טיפן בבפועל.

על פי המשפט הבינלאומי, החובות לכבוד את משפט זכויות האדם הבינלאומי האם המשפט ההומניטרי הבינלאומי, להגיש את כבודם ולמשפט מלוכנה, בן היקר, את החובה למפץ כלים פושעים לשם פשעת הפרת של זכויות אדם; החובה לחקור הפרת כאלה באופן יעיל, מיד, מרזי ובלתי מוגה, האם ממשל הודו ראוי לקוט פעלים גד האחריות לכאורה; החובה לשפן משה שורה האפקטיבית לצדק מפי שמועמם שפלו קורבן להפרת המשפט הבינלאומי של זכויות האדם או המשפט ההומניטרי החובה לשפן טענים אפקטיבים לקורבנות, מכל פעילים.

¹ עורך דין ב-American Civil Liberties Union (ACLU), עורך דין בכיר לשעבר במחלקת.

בבית ידור שליטה עשירים כשלה תקבלו ישראל, באופן ישיר, בהמשך חובותיה הכלכליות
למען הפרזת של זכויות אדם, להסיל אחריות על מנצח הפרזת של זכויות אדם ולמקט טעמים
ממשלתיים ממשלתיים לקורבנות.

בבית שליטה עשירים היו כוחות הביטחון הישראליים, באופן כמעט מלא, נהנה משמורת
תחזיתית קטנה והעמדה לזין במל פשעי מלחמה הטיל הפרזת חקירות של המשפט ההומניטרי
הבינלאומי בשוואים הפלסטניים הכבושים. ראיות אנוניות ומכשחות פשעיות על פועליותם של
שוחים, בכל זרזות הפיקוד של הצבא הישראלי, בפשעי מלחמה ובפרזת חקירות של זכויות אדם.
הפעולות בהפרזת אלה פועלות בדרג של קצתם זכרים, הממשלתיים באופן ישיר פועלות בלתי
חוקיות על הנקבות נד אחרים, ומטותיתם בראש המטה הכללי המרכזי, דן חלף, שאמר לפקוד
הביטחון, אחרי שהורה להם להסיל פשעו במשקל טון על בזין כמרים בעיה, שהורה לפקד חקיקה ו-
14 אחרים, שיחברו (שלהם) היה פועלתי וכי הוא טון הימח בלמה.

בזרזי שפרזת בזרז 2005 ומתן ארצות Human Rights Watch כפר סכנה: מקרה בינלאומי חסרה
החוקית להקיר את פועל הפעולה של אחרים כפועל ממשלתיים במל קבלת בהקיר של פיקוד הביטחון חוק,
לקבל פיקוד בהמשך הביטחון חוק, חק במצבי קרב שלביהם קיימות ראיות או סכנות קיימות כי חילום
פועל כמסון במחזיקים או לא מקרא את כל הממשלתיים והממשלתיים כי לזון עליהם פועל פועל. על פי הודיות, בין
29 באוקטובר 2000 ל-30 באוקטובר 2004 נהרגו כחצי כוחות הביטחון הישראליים למעלה מ-1,600 אחרים
פלסטניים שלא היו מתחזיקים בפועליות שיש. בין החקירות היו לפחות 500 מילים. אלהם אחרים פועל באופן
חוקי. אלהם פועל 10 במאי 2004 מיל המבא חקירה פליצט רק ב-74 מקרים שבהם זמן כי פועל פועל בלתי
חוקי במל. חקירה פועל במל מ-5% מקרי המל של אחרים, פועל באופן הימים הקדמות.

קרה מתח, ב-27 ביולי 2005 אנונה המל חוק אכזרי חוש, שומר על ותחזי המלומים הפלסטניים
הממשלתיים כמעט פועל על מל או פועל מילי ישראלים, אפילו אם נכזה כי החילום פועל באופן בלתי
חוקי המל הביטחון נקרא טיוף להקיר של פועל צבאית עם כזה חקיקה ממשלתי. הודין בתיק לזון
הביטחון והמחזיקים למחזיקים המלומים 1952-1957, שמוקד קרב של 54 חקיר במל מל 15 ממשלתיים, מלח
לחילום במל המכחון של הממשלתיים הכלטי חקיקה ממשלתיים על ידי ישראל, ופועל המלומים של כוחות
צבא כרזתם שיה המלומים.

בזי המשפט הישראליים החליטו על פי רוב למקט במקרים שבהם קורבנות פלסטניים, שביקשו
טעמים בזין הפרזת של זכויות אדם פועל כוחות הביטחון הישראליים במחזיקים הממשלתיים הכבושים. עם
זאת, השערים המשפטיים הממשלתיים פועל המשפט העיקרי החי בלתי פועל, לא משפטיים הלומים קורבנות חוקי
ותועל. קרה פועל, בפיץ אישר בדרך כלל את מדיניותם של המבא הישראלי, עם אם זו פועל את החוק
הביטחוני, והעיקר לה חלום של כחיות. סוקר להקיר ולחזות ככזי חילום בפיץ בפועל שהמבא פועל בזמן
1 באוקטובר 2005 בידי המלומים זכויות אדם, ישראלים פלסטניים, נד החקיקה פועל פועל בידי
ממשלתיים המשפט הישראליים פלסטניים.

גיליון ערעב: האלקטרוני, 19 נובמבר 2005

לא קשה לזהות את התרומה של ממשלת ישראל למקרה של אסון. התפטרות, תפילה היטב בהתאמה מקצועית ומלאותיות האחרות והערוב להיות לשלוח החוק הבטחוני, חלילה את התפילה שלה את סמכות השיפוט האמריקאית במקרים של פעמי מלחמה הימנה חוק שנקמה קילוף חדר למה על קצת צבא בימים, שיחשבו ברוץ לאף בבטוח פעמי מלחמה. התפטרות האמריקאים והרוץ המלטי, שחממו בהפלתם את הקומה, הצלחו בעבר לאף מדינת ויחממו כמו בלמה לשלוח ולרץ את חוקי האמריקאים, שהעיקר טע מלחמה שיפוט אמריקאית במקרים של פעמי חקירות על פי החוק הבטחוני. קחו מלחמה העולם האמרי, למעלה פורמט מדינת מילד חקירות, פתחו בהלכי הנבטה והשליח מוחל משפטים הבטחונים על סמכות שיפוט אמריקאית כלפי אנשים שחממו למשך השחוחו בבטוח פעמי מדינות, בלי להחשב במקום שבו נמצא הפעמי או בלמחממו של האנשים והקורן.

למרה הצע, מראה שהחיותו פמי עמי, שנקמה מוחו מראל, אכה כחם לנפסה מוחה עדי מוח פמו מדינת כמו ארצות הברית והימנה, בעקבות העליות האחרות על עיתים והפעלות בארצות הברית, באפטיסאן החפץ מאמממו. אולם חרף כל ההחממו שקמט, יש לאנשי המכא הישראלי חקי למחממו אחרים, המשמט באחריות פקודות לבטוח פעמי מלחמה ומפעמי חקירות אחרים על פי המשפט הבטחוני, טמה סמה להיות מוראית. חם אחר, במקום כלשהו, חם יחמו לפי מוח משפט של חרף, אחר חרף משלל מילמי קורממו של הכממו הישראלי.

הפניה מאתר "קואליציית נשים
לשלום" לאתר PCHR
בזמן מבצע עופרת יצוקה

קואליציית נשים לשלום

تحالف نساء للسلام

Coalition of Women for Peace

בת
צפון
לשלום
ולשוין

בת שלום • האם החמישית • מחסום WATCH • נגה - כתב עת פמיניסטי • נל"ד • נשים בשחור • פרופיל חדש • תנ"י • WILPF

דף הבית

English العربية

מי אנחנו

פעילויות

מאמרים

גלריית תמונות

הצטרפי

תרומות

קישורים

צרי קשר

חפשו

אנחנו בתקשורת

פרויקט מדיה מיועד להגדיל את החשיפה של מסרים בעד שלום ונגד הכיבוש. פה תוכלו לקרוא מאמרים ומכתבים למערכת, כתבות או הודעות לעיתונות של קואליציית הנשים

פעילויות

עזה - להסיר את המצור - לעצור את המלחמה!
הפגנות, הצהרות, עיכונים

פרויקט דרום

קישורים למידע על המצב בעזה

[/http://www.ochaopt.org/gazacrisis](http://www.ochaopt.org/gazacrisis)

<http://www.pchrgaza.org>

<http://www.freegaza.org>

<http://gazaheb.blogspot.com>

<https://israel.indymedia.org/index.php>

[/http://www.mezan.org](http://www.mezan.org)

יומן פעילות אפריל 09 <>

א	ב	ג	ד	ה	ו	ש
			01	02	03	04
05	06	07	08	09	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

(05/01/09) <http://coalitionofwomen.org/home/hebrew>

נעמי חזן נשיאת הקרן החדשה לישראל חברה במועצה הציבורית של הטלוויזיה החברתית

הטלוויזיה חברתית
Israel Social TV

כי להם ההון ולנו
ההמונים

חיפוש

לקבלת עדכונים

תמיכה ותחומה

יצירת קשר

מועצה ציבורית

About | אודות

אולפן

הרצאות

מלחמות

קהילתי

חברתי

מדיני

הנבחרים

English

מוסיקה

מחול

ליום העצמאות

המכללה

בע"ח

דין בינלאומי

RSS 2.0

בחירת ערוץ לצפייה...

רשימת חברי/ות המועצה ומטרותיה

- להרחיב את מספר הפעילות והפעילים החברתיים הבאים מדיסציפלינות שונות (חברי המועצה ומעגלי ההיכרות המקצועיים שלהם), שיוכלו להשתתף בעשייה הטלוויזיונית העצמאית שמציעה הטלוויזיה החברתית לצורך שינוי חברתי.

- לבסס את מעמדה של הטלוויזיה החברתית כגוף תקשורת ביקורתית, בר סמכה שניתן להשיג דרכו מידע מקצועי, אמין, מעניין, אקטואלי ורלוונטי.

- להגביר את היכולת של הטלוויזיה החברתית להציג ביקורת חברתית, כלכלית, תקשורתית, מדינית ותרבותית באופן מקצועי, מגוון, מעניין ומעמיק.

- להגביר את החשיפה של תכני הטלוויזיה החברתית במרחב הציבורי, התקשורת והאקדמי בישראל ובחו"ל.

- ליצור עניין באמצעות מחקרים, מאמרים וכנסים על התקשורת העצמאית בישראל ככלי דמוקרטי לשינוי חברתי אל מול תיפקודה של התקשורת הממסדית והמסחרית.

- לבסס קשרים לשתופי פעולה עם ארגונים ויוזמות דומות (או משלימות) בארץ ובחו"ל.

- פרופ' אבישי ארליך

- הגב' אוקי מרושק

- הגב' אורנה בן דור

- הגב' אורנת טורין

- דר' אפרים דויד

- מר גיא מרוז

- פרופ' גדי אלגזי

- דר' דלית באום

- הגב' חיה נח

- דר' יוסי דהאן

- עו"ד יפעת סולל

- פרופ' ירון אזרחי

- הגב' לבקה חסון

- עו"ד מיכאל ספרד

- מר מיקי מירו

פרופ' נעמי חזן

- הגב' תמר גוז'נסקי

היתר לקורת גג

סיפורים מדמוקרטיה ישראלית

"סדר חברתי" - 2

סדר פסח אלטרנטיבי

מילות מפתח

התרכזו באיום האיראני - סיור קבלנים עם ביבי

שישים שניות על השידור הציבורי

"סדר חברתי" - 1

אל תעקור נעקר נטוע

Campaign for the opening of Shuhada Street in Hebron

לוד - הפגנה נגד הריסות בתים

הפגנה בשיח ג'ראח 22-1-2010

נשף הסוכן החשאי

<http://www.tv.social.org.il/public-council.htm>

Social TV

www.TV.social.org.il

Established by Syncopa Community

Accomplishments

Since its establishment in 2006, *Social TV* has become a leader of alternative media in Israel, producing groundbreaking reports on events, lecturing at locations throughout Israel, and increasing their coverage in the mainstream media. A sample of the Social TV's accomplishments thus far includes:

- Early and exclusive coverage of non mainstream Israeli citizens who organized massive protests against the war in Lebanon in July of 2006.
- Educational lectures and seminars which have been given at academic institutions throughout Israel including The Hebrew University of Jerusalem and colleges in Tel Aviv and Akko.
- A diverse range of articles written about the organization in the mainstream media, signaling the growing recognition of Social TV as a vital force for media advocacy in Israel.

The growing numbers of organizations which have presented their content on Social TV's website include:

The Coalition Against Trafficking | BTselem | Gush Shalom | Association for Civil Rights in Israel (ACRI) | Gush Shalom | Yesh Gvul | Coalition for the Promotion of Animal Rights | Zochrot | New Israel Fund | Shatil | The Workers Hotline (Kav Laoved), and others.

Contact Information

Ehud Shem Tov
Director, Social TV
Tel: +972 (0)52-5433100
Fax: +972-(0)3-5187793
ehud@social.org.il
www.tv.social.org.il

Social TV - P.O.Box 341 Tel-Aviv 61002 Israel. Phone: 972-52-5433100
www.TV.social.org.il

Social TV

www.TV.social.org.il

Established by Syncope Community

- *Promote civil and political awareness in place of commercial consumption and strengthen Israeli democracy by highlighting the plurality of alternative events, organizations, and agendas within Israel.*
- *Create a platform for Israeli social change organizations to exhibit and advertise their educational, social, and cultural events, which are often neglected by mainstream media.*
- *Redefine the value scale, by targeting the standard values represented and disseminated by mainstream media, in order to implement a fundamental shift in the central values and beliefs of society.*

Activities

Each of *Social TV's* projects have two components: I) educational seed training stage, and II) creation and production stage. These two stages will enable *Social TV* to build an enduring framework, ensuring the organization long-term trajectory through creating a solid infrastructure. The list of *Social TV* projects for the upcoming year includes:

- **Project: 'Spotlight on Social Change'** an alternative talk-show, will run on a bi-monthly basis throughout the year. Each show would be comprised of a conversation between a featured guest and the host.
- **Theme Articles Project** providing a stage for evolving issues marginalized in the mainstream media, themes includes privatization and centralization within Israel, alternative Israeli-Palestinian initiatives towards cooperation, and the struggle for worker's rights.
- **Non-online channels of distribution** - mainly mastering high quality Educational DVD Library, containing Social TV's articles collection, for distribution throughout Israel to learning centers and schools, academic institutes, youth movements, social change groups etc..'
- **Mobile Social TV** - is a project designed to actively bring the organization's materials to the general public by screening at outdoors public spaces, focusing on communities in social and geographical periphery. This will be done in the context of debate-oriented social events, as to strengthen the sense of civil society.

Social TV - P.O.Box 341 Tel-Aviv 61002 Israel. Phone: 972-52-5433100
www.TV.social.org.il

Social TV

www.TV.social.org.il

Established by Syncopa Community

Background and Needs

It is well-established that mainstream media is shaping the mindset, political and social consciousness of the next generation, and constructing reality through the select material presented and disseminated. Increasingly, through an accelerated series of mergers in the news media, this situation has been compounded, enabling a few large commercial conglomerates to dictate the media agenda, creating a close fit between big government and commercial interests.

The situation in Israel, a small, highly industrialized and developed country, has reached a crisis point. For years a hegemonic historical and political outlook has dominated Israeli society, perpetuated by a few large institutionalized media outlets (radio, newspaper, and television), and by the interconnected process of educational and military which every Israeli youth undergoes. Facing increasingly intense political, social and environmental conflict, including 48 years as a foreign occupier, Israel is also concurrently within the grasp of an intense push towards privatization.

Privatization has meant that Israeli media is increasingly controlled by a number of large commercial conglomerates, and thus nearly all of the country's media is filtered through the institutionalized commercial interests of a few select individuals and families (appendix 1). This is a process of inter-locking ownership, where the owners of financial and commercial enterprises (who control all the means of production), also control all the modes of communication that reach the public. This situation is dangerous because it limits the spectrum of issues and viewpoints presented in the media, threatening the basic tenants of a democracy.

Social TV's program is designed in response to this situation. By providing critical news and information that is detached from corporate agendas, *Social TV* is putting media back into the hands of the public, reaching a target audience of adept internet users who are held captive by mainstream news.

Aims

Social TV's mandate is to provide an alternative internet TV platform to promote equality, justice, civic education and culture which stands in contrast to institutionalized commercial media, breaking the link between capitalism and media.

Social TV's target population on the electronic internet community, a confident population of youth and adults who are computer literate and active citizens involved in activities and outreach events through social justice organizations.

Social TV's aims to:

Social TV - P.O.Box 341 Tel-Aviv 61002 Israel. Phone: 972-52-5433100
www.TV.social.org.il

Social TV

www.TV.social.org.il

Established by Syncofa Community

Social TV: Letter of Inquiry

Organizational Overview

Social TV is a non-partisan Israeli social change initiative, using strategies of public education and independent media (mainly video articles), aims to empower civil society and the peace and social change movement in Israel as a whole. Founded in 2006 as an Israeli project, Social TV has been operating under the Syncofa Community framework¹. *Social TV* has already produced over 250 short video programs for its website, building a video library that includes coverage of demonstrations, direct actions, lectures, and alternative cultural events, etc'. Daily, there are hundreds of visitors to *Social TV's* website, and an additional 12,000 are reached through weekly e-mail updates. Run by an entirely volunteer staff, *Social TV* has also become a platform for other non-profit organizations in Israel (please refer to last page of the letter of inquiry).

Mission Statement

Social TV was founded to give visibility and evoke awareness and sympathy to issues of social justice in its broader sense. Thus, Social TV seeks to break the monopoly of privatized neo-liberal media, by providing alternative media that is created and maintained from below, through the grass-roots efforts of the citizens. *Social TV* aims to become a cooperative media organization which promotes democratic values and foster active participation within civil society, raising awareness about the political and social issues within Israel, and within the increasingly globalized world.

Social TV's seeks to become a model of socially responsible communication throughout Israel and the Middle East, which is able to be duplicated and reproduced.

Thus *Social TV* seeks to impact the current reality, as a social change organ striving to promote human rights, social justice, equal distribution, and political cooperation between diverse groups in society.

¹ Syncofa is an Israeli non-profit organization founded in 2003, which maintains a commitment to the creation of communities and civil organizations as a strategy for social change.

מכתב הצגת
פרופיל
"הטלוויזיה החברתית"

international action in this regard is not restricted to the Palestinian and Israeli peoples. Human rights and the rule of law are universal. In order to retain their fundamental significance and relevance they must be applied without discrimination or political bias.

The context of Operation Cast Lead: Israel's Occupation of the OPT

Operation Cast Lead occurred in the context of Israel's longstanding occupation of Palestinian land. The illegal Israeli blockade on the Gaza Strip has not been lifted, resulting in the non-entry of necessary food supplies, medical and hospital objects as well as severe restrictions on the movement of Palestinians. In the West Bank, the unlawful activities of the occupation are intensifying in the form of the continuing illegal annexation of East Jerusalem by means of 'administrative' demolitions of Palestinian homes and the systematic policy of denying Palestinians in East Jerusalem building permits. Furthermore, current illegal settlements are expanding and new ones are being constructed in the OPT, resulting in the illegal seizure of Palestinian land and settler violence which necessarily undermine Palestinians' self-determination.

Neither the sanctity of Holy sites nor cultural heritage sites in East Jerusalem have escaped the negative effects of the occupation. Relentlessly, Israel digs and excavates under the holy site of the Al-Aqsa Mosque and violates the freedom of religion by restricting Palestinians' access to their Holy sites.

The Human Rights Council must yet again remind Israel of its obligations under international humanitarian and human rights law, which Israel continues to violate systematically. The Human Rights Council must vigorously ensure the protection and respect of international humanitarian and human rights law by putting forward recommendations to the UN General Assembly to ensure lasting compliance with international law. The endorsement by the Human Rights Council of the entirety of the report by the Fact Finding Mission can also serve as authoritative statement that accountability cannot be negotiated on and that impunity is no longer tolerated.

Furthermore, the report is an authoritative document which demands practical implementation, and the Human Rights Council must take all necessary steps in this regard. International law must be the foundation for any peaceful resolution of the conflict in the region. It is our firm belief that implementation of the report's recommendations and its demand for justice through accountability facilitates the attainment of a fair, genuine and sustainable peace: there can be no peace without justice.

For the sake of providing justice for all victims, we urge the Member States of the Human Rights Council and the international community as a whole to set aside political agendas and reaffirm their commitment to the universal applicability of international humanitarian and human rights law.

A/HRC/S-12/NGO/4
page 3

In the evident absence of domestic judicial remedy, recourse must be had to international mechanisms. The undersigned fully endorse the Fact Finding Mission's recommendations that the report be submitted to the UN Security Council, if after a period of six months, effective domestic judicial proceedings are not forthcoming. At that point acting under Chapter VII of the UN Charter, the Security Council must refer the situation to the Prosecutor of the International Criminal Court, pursuant to article 13(b) of the Statute of the International Criminal Court. Should the Security Council prove unable to discharge its responsibilities on behalf of all Member States, then the General Assembly should consider its responsibility for maintaining international peace and security and take all appropriate actions to ensure international criminal investigation.

In concert with these efforts, States Parties to the Geneva Conventions of 1949 remain under a legal obligation to initiate investigations in their national courts, in accordance with the principle of universal jurisdiction, where there is sufficient evidence of the commission of grave breaches of the Geneva Conventions.³ As recommended by the Fact Finding Mission, "[w]here so warranted following investigation, alleged perpetrators should be arrested and prosecuted in accordance with internationally recognised standards of justice." The undersigned stress the fundamental importance of universal jurisdiction with respect to the maintenance of the rule of law, and upholding individuals' legitimate rights. In the absence of effective international mechanisms, universal jurisdiction is the only mechanism through which victims' rights can be upheld and those responsible for international crimes held to account.

The Report of the Fact Finding Mission also highlighted the reparations owed to the people of the Gaza Strip by Israel. Israel is responsible for the internationally wrongful acts it committed; its victims are entitled to reparation. This reparation will not erase the reality of the acts committed, but it will help to rebuild lives and livelihoods. Today, almost ten months after the end of the offensive, the Gaza Strip remains as it did on 18 January. Reconstruction is impossible as a result of the Israeli-imposed illegal blockade, a form of collective punishment which indiscriminately affects each of Gaza's 1.5 million inhabitants, frustrates any semblance of 'normal' life and fundamentally undermines basic human dignity.

Israel, the Occupying Power, must accept responsibility for its internationally wrongful acts; it "is under an obligation to make full reparation"⁴ for any injury caused by its wrongful actions. In light of its legal obligations, Israel must first acknowledge its financial obligations with respect to reparations, and second ensure the provision of all necessary reconstruction materials and equipment. In this regard, the undersigned call for the lifting of the illegal blockade, and support the Fact Finding Mission's recommendation that an escrow fund be established by the General Assembly to be used to pay adequate compensation to Palestinians who have suffered loss and damage as a result of unlawful acts attributable to the State of Israel.

All civilians are legitimately entitled to the full protection of the rule of law, without discrimination. All those suspected of being involved in the perpetration of war crimes, grave breaches of the Geneva Conventions or crimes against humanity, whether Israeli or Palestinian, must be investigated and prosecuted in accordance with international law; victims' rights to an effective judicial remedy must be upheld. The significance of access to justice and appropriate

³ Inter alia, Articles 1 and 146 Fourth Geneva Convention (1949).

⁴ Article 31, International Law Commission Articles on State Responsibility for Internationally Wrongful Acts

Victims' Rights Must be Upheld: Call for the Implementation of the UN Fact Finding Mission's Recommendations and an End to the Illegal Annexation of East Jerusalem, including interference with cultural and religious sites

The need for the full endorsement of the Report by the Fact Finding Mission

On 1 October 2009, the Human Rights Council decided to defer consideration of the report by the UN Fact Finding Mission on the Gaza Conflict ('Fact Finding Mission') until its thirteenth session in March 2010. This decision represented a failure of the Human Rights Council to act within the full extent of its mandate to promote "universal respect for the protection of all human rights and fundamental freedoms for all, without distinction of any kind and in a fair and equal manner" and to "address situations of violations of human rights, including gross and systematic violations".¹

The deferral was a blow to the victims of violations of international human rights and humanitarian law, for whom justice delayed is justice denied in the truest sense of the words. Palestinians within the Occupied Palestinian Territory ('OPT') have no resort to effective judicial remedies within Israel's domestic legal system. The right to effective judicial remedies is affirmed in Article 2 of the International Covenant on Civil and Political Rights, whilst Article 26 affirms the entitlement of protection of the law. The flawed nature of Israel's investigatory apparatus, and Israel's unwillingness to genuinely investigate allegations of criminal misconduct, have been extensively documented and were highlighted in the report of the Fact Finding Mission. This unwillingness to pursue justice is illustrated by Prime Minister Netanyahu's public statement on 12 October 2009, vowing that Israeli soldiers and leaders will not stand trial for war crimes committed during the Israeli offensive 'Operation Cast Lead'.²

Evidence indicates that Israeli forces may have committed crimes against humanity in the Gaza Strip; the crime against humanity of persecution, manifested, *inter alia*, by the illegal blockade of the Gaza Strip, continues to this day. These findings have been confirmed by investigations conducted by a diverse range of bodies, including Amnesty International, Human Rights Watch, the UN Board of Inquiry, the Independent Fact Finding Mission of the Arab League, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and now the Human Rights Council-mandated Goldstone Report.

Yet despite the documentation of such crimes, neither the State of Israel nor individuals suspected of committing war crimes have been held to account. It has been almost ten months since the offensive and despite significant levels of international attention no effective domestic investigations have been conducted.

¹ Al-Mezan Center for Human Rights, Addameer Prisoner Support and Human Rights Association, Addameer Association for Human Rights – Gaza, North South 21 and the Jerusalem Civic Coalition also share the views expressed in this statement

² General Assembly Resolution 60/251 Human Rights Council (A/RES/60/251) 3 April 2006, paras. 2 and 4.

³ See Joseph Federman, "Netanyahu: No war crimes trials for Israelis", *The Washington Times*, 12 October 2009, available at: <http://www.washingtontimes.com/news/2009/oct/12/netanyahu-no-war-crimes-trials-israelis/> (accessed 14 October 2009); see also "Netanyahu vows never to let Israelis be tried for war crimes", *Haaretz*, 12 October 2009, available at: <http://www.haaretz.com/hasen/pages/1120498.html> (accessed 14 October 2009).

UNITED
NATIONS

A

General Assembly

Distr.
GENERAL

A/HRC/S-12/NGO/4
14 October 2009

ENGLISH ONLY

HUMAN RIGHTS COUNCIL
Twelfth special session
15 - 16 October 2009
Agenda item 7

**HUMAN RIGHTS SITUATION IN PALESTINE
AND OTHER OCCUPIED ARAB TERRITORIES**

Joint written statement^{*} submitted by the Palestinian Centre for Human Rights (PCHR), the BADIL Resource Centre for Palestinian Residency and Refugee Rights, Al-Haq Law in the Service of Man, Ittijah: Union of Arab Community Based Associations, Defence for Children International (DCI), Adalah – Legal Center for Arab Minority Rights in Israel, the International Federation of Human Rights Leagues (FIDH), non-governmental organizations in special consultative status

The Secretary-General has received the following written statement which is circulated in accordance with Economic and Social Council resolution 1996/31.

[14 October 2009]

^{*} This written statement is issued, unedited, in the language(s) received from the submitting non-governmental organization(s).

GE.09-16627

הצהרה שהגישו במשותף למזכ"ל האו"ם כמה ארגונים פלסטיניים (ביניהם ה-PCHR) יחד עם ארגון עדאלה (ארגון נתמך הקרן החדשה לישראל), באוקטובר 2009.

(9) H.C. 246/98, Adalah, et al. v. Minister of Religious Affairs, et. al., and H.C. 1113/99, Adalah, et al. v. Minister of Religious Affairs, et al., (Supreme Court of Israel).

In 1998, I filed a petition against the Minister of Religious Affairs and other ministries asking the Supreme Court to declare various provisions of the annual Budget Laws unconstitutional. The case challenged the entire US \$400 million budget of the Religious Ministry, which allotted only 1.86% to the Arab religious communities (Muslim, Christian and Druze) combined. The Supreme Court dismissed the petition ruling that it was too general and that the Court could not distinguish the needs of the Arab religious communities from those of Jewish religious communities. After this ruling, in 1999, I brought a second petition, challenging one very specific budget-line item of the Religious Ministry, which allocated US \$4 million in annual funding exclusively for Jewish cemeteries. I argued that the needs for the Arab and Jewish religious communities in this case are the same because both groups die and need cemeteries. The Supreme Court accepted this petition and in a precedent-setting judgment, ruled that as the Arab minority constitutes about 20% of the population, this group in this case should be entitled to a proportionate share of this budget-item, in accordance with the principle of equality. This case is the first ruling in the history of the Supreme Court, which accepted a petition based on group discrimination against Arab citizens of Israel.

(10) H.C. 3607/97, Mohammed Sawra'ed, et al. v. Ministry of the Interior, et al. and H.C. 7115/97, Adalah, et al. v. Ministry of Health, et al. (Supreme Court of Israel).

These two petitions challenged historical government policies regarding the Arab unrecognized villages in Israel. More than 70,000 Arab Bedouin citizens of the state live in these villages. The state refuses to give these villages official names or to recognize the legality of the houses, and thus, based on Israeli law, the residents of these villages are not entitled to any social or economic services in their villages. In addition, the villages do not belong to independent local councils. The legal strategy that I used in these cases was to separate the question of land recognition from the day-to-day basic rights of the people because the question of land in Israel is an ideologically and politically contentious issue between the majority and the minority.

The first case related to the villagers' right for a correct address. I asked that the inhabitants of the unrecognized village of Huseiniya be permitted to list the name of their village as the official address on their identity cards. I argued that the Population Registry, which listed the villagers' address as other towns and incorrectly, had violated the criminal law. I also argued that the prohibition on listing the names of these villages violates the citizens' right to participate in elections without difficulty, the right to receive mail in one's village or home, and the right to maintain a community ('the right to be we'). The Attorney General initially argued that accepting the petition will lead to the recognition of the village. The Supreme Court was not convinced by the AG's argument and recommended that he accept the petitioners' demands. The AG agreed and thus, there was no need for the Supreme Court to issue a final ruling. This case marked the first time that Arab citizens of Israel have been permitted by the state to list an unrecognized village as their official address.

The second case involved the right of citizens living in unrecognized villages for health care. In this case, I asked that the Health Ministry establish and operate 12 mother and child clinics. I argued that this preventive health care may not be conditioned on the lack of a classification of a village, health care is essential for individuals regardless of where they live. In this case, women and children are forced to travel for long distances in the desert to access health care facilities, provided only in Jewish and government-planned Arab towns, and infant mortality rates were more than three times greater in these areas than in Jewish areas of this region. The Supreme Court again recommended to AG that the Health Ministry open six clinics, the AG accepted the suggestion, and thus, there was no need for the Supreme Court to deliver a judgment. Based on this legal strategy, Adalah attorneys continued to file cases regarding many other social, economic and education rights for the residents of the unrecognized villages, some of which were accepted and some of which were denied.

(6) H.C. 8276/95, *Adalah, et al. v. The Minister of Defense, et al.* (Supreme Court of Israel).

In 2005, the Knesset enacted a new law which prohibits Palestinians in the Occupied Territories from filing any tort cases before Israeli courts asking for compensation for damages caused to them by the Israeli army. I served as a lead lawyer on a petition filed to the Supreme Court by leading Israeli and Palestinian human rights organizations. In this case, we argued that the law is unconstitutional as it violates fundamental principles of Israeli law and international humanitarian and human rights law. Specifically, we argued that law violates the right to life, bodily integrity, equality, dignity and property, and the right of access to the courts. We also argued that the law *de facto* terminates the monitoring of Israel's military activities in the OPTs, discourages investigations and the bringing of those responsible for cases of death or injury before the courts, including in cases in which damages were caused by the random or deliberate opening of fire, torture and abuse, and looting and theft of civilian property. The state argued that in a war situation, each side should and will compensate its citizens for injuries and damages sustained. In December 2006, the Supreme Court, in a unanimous 9-justice ruling, decided that the Israel cannot exempt itself from paying compensation to Palestinians in the OPTs who have been harmed by the Israeli military, invalidating a provision of the amendment. As a result, Palestinians who have been harmed by the Israeli military since September 2000 can again seek compensation in Israeli courts.

(7) Election Confirmation 11288/02, *Central Elections Committee v. Ahmad Tibi*; Election Confirmation 50/03, *Central Elections Committee v. Azmi Bishara*; Election Appeal 131/03, *Halad - The National Democratic Assembly v. Central Elections Committee* (Central Elections Committee, 2002 and Supreme Court of Israel, 2003).

I served as the lead lawyer and the head of Adalah's legal team for Arab MKs and Arab political parties before the Central Elections Committee and later, based on its decisions, before the Supreme Court. We defended the Arab leaders against motions filed by the Attorney General and other right-wing political parties to disqualify them from running in the 2003 Knesset (parliamentary) elections. The disqualification motions were based on two arguments: first, that MK Dr. Azmi Bishara and his political party advocate for a "state for all of its citizens," which arguably denies the notion of the state as Jewish and democratic, and second, that MK Bishara and MK Dr. Ahmad Tibi (the head of the Arab Movement for Renewal party) supported terror organizations, since they supported the resistance of the Palestinians against the occupation. An expanded panel of 11 justices of the Supreme Court ruled, 7-4, against the requests to disqualify MK Bishara and his political party, and ruled unanimously against the request to disqualify MK Tibi from running for election. The significance of this case is that: it expanded the right of political participation for Arab MKs in the Knesset; and it gave a more inclusive interpretation to the terms "Jewish and democratic state" which affects the status of the Arabs in Israel.

(8) H.C. 10826/01, *Adalah v. Prime Minister, et al.* (Supreme Court of Israel, 2003).

A petition seeking the full implementation of affirmative action laws, which mandate equal representation for all women in Israel and fair representation for Arab citizens of the state on the boards of directors of government-owned companies, was filed to the Supreme Court. I argued that despite these laws, in 2002, Arab women comprised only about 1% of sitting board members, while Jewish women comprised 37% of board members. I asked that the same affirmative action policy that applied to Jewish women also be applied to Arab women. The Attorney General argued that Arab women are not considered a separate category for a special policy but that they are part of all women in Israel. While the Supreme Court left the question of the intersection of gender and nationality unanswered and for future decisions, the Court dismissed the case, agreeing with the state's contention that this case needs a longer time and a gradual process. However, the Court recommended that it is the state's responsibility to seek out qualified Arab candidates for appointments to the boards of directors.

(4) H.C. 2941/02, *Badia Ra'ik Samra and LAW v. Commander of the Israeli Army in the West Bank*; H.C. 2977/02, *Adalah and LAW v. Commander of the Israeli Army in the West Bank*; H.C. 3022/02, *LAW, ACRI, and Adalah v. Commander of the Israeli Army in the West Bank, Yitzhak Eitan, and Chief of Staff of the Israeli Army, Shaul Mofaz*; H.C. 3116/02, *Adalah and LAW v. Commander of the Israeli Army in the West Bank*; H.C. 3799/02, *Adalah, et. al. v. Yitzhak Eitan, Commander of the Israeli Army in the West Bank, et. al.*, and H.C. 5591/02, *Adalah et. al. v. Yoni Ben David, Military Commander of Anwar III et. al.* (Supreme Court of Israel, 2002).

I conceptualized the legal strategy and supervised Adalah attorneys on a series of cases brought before the Supreme Court during the Israeli army's heavy military incursions in the Occupied Territories in 2002. The cases raised many issues of international humanitarian law including the denial of medical treatment for the sick and wounded; the denial of access of medical personnel; the right to a proper burial for the dead; the demolition of homes in the Jenin refugee camp; the Israeli army's shelling of Palestinian civilians and civilian targets; the inhumane treatment of 1,000 Palestinian detainees held at the Anwar III detention center; and the use of Palestinian civilians as human shields by the Israeli army. The state did not deny the core facts as presented by the petitioners: in most cases, it admitted the facts, made no comment or disputed minor details. The state's main argument was that the Supreme Court could not intervene in matters relating to the army, especially at a time of ongoing fighting. The Court dismissed all but one of the cases, accepting the army's contentions that it was making every possible effort to protect the Palestinian civilian population. In October 2005, the Supreme Court accepted the argument of Adalah Attorney Marwan Dalal regarding the army's use of Palestinian civilians as human shields, ruling that this practice as well as an accompanying military order which permitted the army's use of civilians with their consent, violated international humanitarian law. This series of cases are taught in Israeli law schools as the basis of IHL jurisprudence.

(5) H.C. 7852/03, *Adalah, et. al. v. Minister of Interior, et. al.* (Supreme Court of Israel); and H.C. 830/07, *Adalah v. The Minister of the Interior, et. al.* (pending)

This petition, filed on behalf of the High Follow-up Committee for the Arab Citizens in Israel and all of the Arab MKs, challenged a new amendment to the Citizenship Law enacted in 2003. The law prohibits the granting of residency or citizenship status to Palestinians from the West Bank and Gaza who are married to Israeli citizens, the overwhelming majority of whom are Palestinian citizens of Israel. Thus, the law bans family unification in Israel. I argued that the law violates the right to equality, liberty, privacy, and family life of Israeli citizens and will affect thousands of families comprised of tens of thousands of individuals. The Attorney General argued that the rationale behind this law is to protect the security of the citizens of the state, since the Palestinian spouses come from an area which supports terror and suicide bombers against Israeli citizens. The hearings for this case were held before an expanded 11-justice panel of the Israeli Supreme Court. In May 2006, a 6-5 majority of the Court rejected the petition and six petitions joined to it, preventing thousands of Palestinian families from living together in Israel. Significantly, however, a six-justice majority accepted the petitioners' argument that the law disproportionately violates the basic rights to family life and equality, with one majority justice indicating that the Knesset should be allowed time to amend it. Of the remaining majority justices, two ruled that the law does not harm basic rights and three ruled that while it does cause harm to the right to family life, it is nonetheless proportionate.

In March 2007, the Knesset passed a new amendment to the law which maintains the ban on family unification where one spouse is a Palestinian from the OPT and adds the more stringent denial of family unification where one spouse is a resident or citizen of Lebanon, Syria, Iran or Iraq – states all defined by Israeli law as "enemy states" – and/or is an individual defined by the Israeli security forces as residing in an area where activity is occurring that is liable to endanger Israeli security. The amendment also extends the applicability of the law through July 2008. I submitted a new petition against this law in May 2007. This law and these petitions have created serious public debates in Israel and abroad and have been highlighted by all the international media and the United Nations.

representing the family members of the 13 victims and all of the Arab political leaders including Arab Members of the Knesset (MKs) and the High Follow-up Committee for Arab Citizens of Israel (the highest Arab representative institution). After three years of proceedings which included hundreds of hearings and investigations, the Commission issued its 800-page final report in September 2003. This report is the first official Israeli legal document which relates in a comprehensive way to the historical discrimination against Arab citizens of Israel. The Commission concluded, among other things, that police officers and commanders are responsible for the killings and injuries and ordered the opening of criminal investigations. The Commission also recommended that the government initiate affirmative action programs to remedy historical discrimination against the Arabs in Israel, including issues of land matters.

(2) (High Court) H.C. 2773/98 and H.C. 11163/03, *The High Follow-up Committee for Arab Citizens of Israel, et. al. v. The Prime Minister of Israel* (Supreme Court of Israel).

I filed a petition on behalf of the High Follow-up Committee for Arab Citizens of Israel and others asking to cancel an Israeli governmental decision which divided the country into National Priority Areas A and B. Towns designated as Area A receive enormous financial support from the government for social, economic and education projects, and their residents enjoy numerous tax benefits. More than 500 Jewish towns were classified as Area A, while only four small Arab towns were included. I argued that the governmental decision divided the country in an arbitrary and discriminatory manner, without legislative authorization or clear written, objective criteria and should be based on socio-economic need. The Attorney General argued that this decision has been part of the government's political program since the early years of the state, and is thus, legitimate policy. The goal, the AG argued, is to disperse the population and to support development towns, border communities and those settlements that absorb new Jewish immigrants. After eight years of litigation and tens of hearings, in February 2006, an expanded panel of seven Supreme Court justices unanimously decided to cancel the decision ruling that it had a discriminatory effect on Arab citizens of Israel and that the government does not have the authority to divide the country on this basis without Knesset legislation. This judgment will affect every governmental decision and hinder the executive's ability to circumvent the rule of law to arbitrarily violate the rights of Arab citizens, especially in the fields of social and economic rights. Following this decision, some Israeli legal scholars argued that this case is considered as the *Brown v. Board of Education* of Israel.

(3) Criminal Case 5196/01, *The State of Israel v. Azmi Bishara, et. al.*; Criminal Case 1067/02, *The State of Israel v. Azmi Bishara* (Magistrate Court, Nazareth, 2001-2003); and H.C. 11225/03, *MK Azmi Bishara, et. al. v. The Attorney General, et. al.* (Supreme Court of Israel).

I represented MK Dr. Azmi Bishara, the head of the National Democratic Assembly Arab political party with three Knesset seats, on two indictments after his parliamentary immunity was lifted by the Knesset. The Magistrate Court dismissed the first indictment which charged him under emergency regulations with assisting Arab citizens of Israel to travel to Syria to see refugee relatives through his connections with the Syrian government. The Court accepted my argument and ruled in 2003 that MKs are exempt from being prosecuted under these regulations. A second indictment charged MK Bishara with "supporting a terrorist organization" based on political speeches he made in his capacity as a public representative in which he arguably praised the resistance of Hezbollah against the Israeli army in South Lebanon. The Magistrate Court refused to dismiss the second indictment. I petitioned the Supreme Court asking to cancel the indictment on the grounds that MK Bishara has parliamentary immunity and must enjoy absolute freedom of political expression. In February 2006, the Supreme Court in a split 2-1 decision, ruled that MKs have full immunity for political expression even when they praise terror organizations but their speech may not support the armed struggle of these groups. The Court found that MK Bishara's speech did not amount to supporting the armed struggle of a terrorist organization, and therefore dismissed the indictment. Some Israeli legal scholars consider this case as one of the foundations for freedom of expression and immunity for parliamentarians.

1999 Law & Society Association, Annual Meeting, Chicago and The Association for Israel Studies, Annual Meeting, Washington, DC. Presented paper on "Cause-Lawyerism and Identity in Israel."

1998 Salzburg Seminar, "Human Rights: An International Legal Perspective," Salzburg. Argued as solicitor general in moot court on the legality of imposing the death penalty on a European national convicted and sentenced by a US court.

United Nations & Parallel NGO Forums

2003 UN Committee on Human Rights (CHR), 78th Session, Geneva. Presented reports and lobbied Committee members during review of Israel's implementation of the International Covenant on Civil and Political Rights.

2001 UN World Conference against Racism, Racial Discrimination, Xenophobia & Related Intolerance (WCAR) & NGO Forum, Durban, South Africa. Headed five-person Adalah delegation to the WCAR. Rapporteur for the NGO Forum Thematic Commission on Ethnic Minorities.

Consultancies and Legal Trainings

2007 The Society of St. Ives. Conducted an evaluation of the legal work of the Society of St. Ives and produced a report of findings of recommendations.

2003 Euro-Mediterranean Human Rights Network, "Access to Justice," Malta and Paris. Resource consultant to working group comprised of judges, lawyers, and NGO activists missioned to produce a report for the European Commission on access to justice in the Arab World and Israel.

2003 Minority Rights Group and the UN Office of the High Commissioner for Human Rights, Training Programme on International Minority Rights, Geneva. Presented on "Using International Law before National Courts."

2001, 1999 CORDAID, NGO Evaluator. Member of a three-person team convened by CORDAID (a co-financing agency in the Netherlands) to conduct assessments and prepare evaluation reports on two legal NGOs, the Society of St. Ives and LAW: The Palestinian Society for the Protection of Human Rights and the Environment.

SELECTED CASES: LANDMARK LITIGATION

Served as lead lawyer, co-counsel or supervising attorney in over 100 major human rights/civil rights cases before the Supreme Court of Israel and other legal fora. Selected cases include:

(1) Legal representation before the Or Commission of Inquiry into the October 2000 Protest Demonstrations.

This official Commission of Inquiry was established by the government after the killing of 13 Palestinian citizens of Israel and the injury of hundreds of others by the Israeli police in October 2000 during protest demonstrations. The Commission was comprised of three members and chaired by Supreme Court Justice Or. I served as the lead lawyer and the head of Adalah's legal team.

- 2007** On the Recognition of "National Identities" and "Civil Equality" in Law in 32 Adalah's Newsletter, January 2007 available at: <http://www.adalah.org/newsletter/eng/jan07/jan07.html>
- 2005** Collective Rights and Reconciliation in the Constitutional Process: The Case of Israel in 12 Adalah's Newsletter, April 2005 available at: <http://www.adalah.org/newsletter/heb/apr05/apr05.html>
- 2000** The Mandate, the Lawyers and the Dilemmas of Identities in 2 Adalah's Review – Law at 63-67 (Fall 2000).
- 1999** On the Oppression of Identities in the Name of Civil Equality in 1 Adalah's Review – Politics, Identity and Law at 26-27 (Fall 1999).

Legal Book Reviews

- 2005** Ignoring the 'Other'. Book Review of "A Judge in a Democratic Society," authored by the President of the Israeli Supreme Court Aharon Barak, in Haaretz Book Review Supplement, 17 June 2005.
- 2001** Mahmoud Mahameed is left all alone. Book review of "Judicial Activism, For and Against: The Role of the High Court of Justice in Israeli Society," authored by Profs. Ruth Gavison, Mordechai Kremnitzer, and Yoav Dotan, in Haaretz Book Review Supplement, 30 March 2001.

Reports

- 2003** October 2000 – Law and Politics before the Or Commission. Principal contributor to report published by Adalah.
- 1998** Legal Violations of Arab Minority Rights in Israel. Principal author of report submitted by Adalah to the UN Committee on the Elimination of Racial Discrimination.

SELECTED INTERNATIONAL LECTURES AND CONFERENCES

Lectures at Academic Institutions

- 2005-2006** Yale University, Yale World Fellow. Gave ten lectures on campus on different topics regarding law and politics in Israel/Palestine and the Middle East at the Yale Law School (Schell Center for International Human Rights), the Divinity School, the Council on Middle East Studies, the Sterling Memorial Library, Silliman College, the Joseph Slikka Center, the Muslim Students Association, and the Yale Center for International and Area Studies.
- 2006** Harvard Law School. Lecture on the Politics of Segregation and the Future of Palestinians in Israel.
- 2006** New York University School of Law. Lecture on cause-lawyering and litigation strategies before the Israeli Supreme Court.
- 2004** University of Chicago Law School. Conference on "Constitutionalism in the Middle East: Israeli and Palestinian Perspectives." Lecture on Section 7A of the Basic Law: The Knesset and its 2002 "supporting term" amendments and their application in the 2003 elections disqualifications cases.

universities and academic institutions abroad in various conferences, symposium, and faculty workshops on human rights issues. Expert in constitutional law, comparative constitutional law, civil rights and civil liberties, discrimination, minority rights, political participation, and terror.

- 1992-1994, 1996** **Staff Attorney, The Association for Civil Rights in Israel, Haifa Branch.**
Litigate cases involving freedom of speech and association, freedom of religion, freedom of employment, women's rights, due process and fair trial rights, and prisoners' rights. Appeared before all levels of Israeli courts including Military Courts.
- 1995** **Legal Intern, NAACP Legal Defense and Educational Fund, Washington, D.C.**
Conducted research for attorneys on issues of voting rights and taxation.
- 1991-1992** **Articled Law Clerk, Rechev & Rechev Law Offices, Tel Aviv**
Conducted legal research for law firm on commercial law matters.

PUBLICATIONS

Book Chapters and Law Review Articles

- 2008** **The Rise of Transnational Lawyering for Human Rights in 1 Ma'assei Mishpat: Tel Aviv University Journal of Law and Social Change 137-151 (January, 2008) (Hebrew)**
- 2004** **Comments on the Unreasonableness of the Attorney General's 'Reasonable Discrimination Policy' in Affirmative Action and Equal Representation in Israel. Anat Mann, (ed.) (Tel Aviv: Ramot Publishing, 2004) at 387-397 (Hebrew) and in 1 Adalah's Newsletter, May 2004 available at: <http://www.adalah.org/newsletters/heb/may04/may04.html>.**
- 2003** **The Politics of Legal Professionalism in Constitutional Cases in 6(2) Mishpat Umimshal (University of Haifa, Faculty of Law) 329-336 (April, 2003) (Hebrew).**
- 2002** **The Future of Arab Citizenship in Israel: Jewish-Zionist Time in a Place With No Palestinian Messias in Challenging Ethnic Citizenship, Daniel Levy and Yfaat Weiss (eds.) (New York: Berghahn Books, 2002) at 196-220; and reprinted in 4 (1, 2) Hagar: Study in Culture, Polity and Identity (Ben Gurion University, 2003). Longer original version in 6(1) Mishpat Umimshal (University of Haifa, Faculty of Law) at 53-86 (July, 2001) (Hebrew).**
- 2000** **Toward a Critical Palestinian Minority Approach: Citizenship, Nationalism and Feminism in Israeli Law in 9 Pitum (Faculty of Law, Tel Aviv University) at 53-143 (December, 2000) (Hebrew).**

Legal Essays

- 2008** **Constitution Making: The Distinction between the Legitimacy of the Israeli Regime and the Self-Determination of the Jews in Between Vision and Reality: The Vision Papers of the Arabs in Israel, 2006-2007. Sarah Ozacky-Lazar and Mustafa Kabha (eds.) (Jerusalem: The Citizens' Accord Forum, 2008) at 97-110 (Hebrew).**

Hassan Jabareen, Advocate

Founder and General Director, Adalah: The Legal Center for Arab Minority Rights in Israel
PO Box 8921, Haifa 31090 Israel
Tel. +972-4-950-1610 / Mobile: +972-523-228-901 / Fax: +972-4-950-3140
E-mail: hassan@adalah.org

EDUCATION

- 1996** Masters of Law (LL.M.) in International Human Rights, American University, Washington College of Law, USA; L.L.M. Thesis - *Majoritarian Rule v. Minority Rights: The Cases of the Arabs in Israel Before the Supreme Court.*
1991 L.L.B. (Law) and B.A. in Philosophy, Tel Aviv University, Israel

TEACHING & ACADEMIC AFFILIATIONS

- 2005-2006** Yale World Fellow, Yale University, USA.
1999-present Adjunct Lecturer, Tel Aviv University, Faculty of Law.
2000-2006 Adjunct Lecturer, Hebrew University, Faculty of Law.
1998-2000 Adjunct Lecturer, Haifa University, Faculty of Law.
1993 Asst. Instructor, Sources of Israeli Law - Haifa University, Faculty of Law.
1993 Adjunct Lecturer, Introduction to Israeli Law - Rupin College, Tel Aviv.
1991 Asst. Instructor, Labor Law - Tel Aviv University, Faculty of Law.

PROFESSIONAL AFFILIATIONS, AWARDS & NOTABLE MENTION

- 2007** Certified Mediator in Israel, Israel Bar Association
2000 Globes (Leading Economic Daily Newspaper), Named as One of the Ten Top Lawyers in Israel and as a Potential Candidate to Serve as a Justice on the Supreme Court of Israel
2000 American University, Washington College of Law, Peter Cicchino Award for Outstanding Advocacy in the Public Interest
1994-1996 New Israel Fund Law Fellowship
1992-present Member, Israel Bar Association

LANGUAGES: Fluent in Arabic, Hebrew and English.

EXPERIENCE

- 1996-present** Founder and General Director, Adalah: The Legal Center for Arab Minority Rights in Israel, Haifa and Beer Sheva (annual budget US \$1.25 million)
Conceptualized the legal framework of group rights of Palestinian citizens of Israel and founded Adalah, the first Palestinian Arab legal center in Israel. Litigate constitutional and administrative law cases before the Israeli Supreme Court on issues of discrimination, political rights, land rights, and economic and social rights on behalf of Palestinian citizens of Israel as well as humanitarian cases involving the protection of Palestinian civilians under occupation in the Occupied Palestinian Territory. Many of these cases are considered landmark, precedent-setting cases, which have led to significant changes in Israeli constitutional law. Supervise legal staff and have trained more than fifteen lawyers in human rights litigation. Editor-in-Chief, Adalah's Review (tri-lingual legal journal) and Editor, Adalah's Newsletter (monthly tri-lingual electronic journal). Give numerous lectures each year at Israeli

HCJ 9132/07, *Jabar Al-Bayyasi Ahmed v. The Prime Minister* (decision delivered 30 January 2008). Available in English at:
http://elyon1.court.gov.il/files_eng/07/320/091/n25/07091320.n25.htm

HCJ 9657/07, *Garboa' v. IDF Commander in the West Bank, Takdim Elon*, 2008(3), 2362 (2008).

HCJ 4920/06, *Physicians for Human Rights-Israel v. Military Commander in the West Bank, Takdim Elon*, 2006 (2) 4595 (2006).

HCJ 3799/02, *Adalah, et al. v. Yitzhak Eitan, Commander of the Israeli Army in the West Bank, et al.* (decision delivered on 6 October 2005). Available in English at:
<http://elyon1.court.gov.il/verdictssearch/englishverdictssearch.aspx>

HCJ 7052/03, *Adalah v. The Interior Minister* (decision delivered in 14 May 2006). Available in English at:
http://elyon1.court.gov.il/files_eng/03/S20/070/a47/03070S20.a47.htm

HCJ 466/07, *Gal'on, et al. v. The Interior Minister* (petition pending).

V. Cases cited

HCJ 8794/03, *Hess v. The Military Advocats General* (decision delivered on 23 December 2008).

HCJ 6001/97, *Amizai v. The Prime Minister* (decision delivered on 22 October 1997).

HCJ 6728/06, *Omitz Association v. The Prime Minister* (decision delivered on 30 November 2006).

HCJ 2366/05, *Al-Nabari v. The Chief of Staff of the Israeli Army* (decision delivered on 29 June 2008).

HCJ 5575/94, *Mohadrin Ltd. v. The Government of Israel*, PD 49(3) 133, 142 (1995).

HCJ 531/79, *The Likud Party in the Patakh Tikva City Council v. The Patakh Tikva City Council*, PD 34(2) 566, 571 (1980).

HCJ 769/02, *The Public Committee Against Torture in Israel v. The Government of Israel* (decision delivered on 14 December 2006). Available in English at: http://elyon1.court.gov.il/files_eng/02/690/007/A34/02007690_a34.htm.

HCJ 425/89, *Saffan v. The Military Advocats General*, PD 43(4) 718, 727 (1989).

HCJ 5699/07, *Jana Das (A) v. The Attorney General* (decision delivered on 26 February 2008).

HCJ 10665/05, *Shtangor v. The Attorney General* (decision delivered on 16 July 2006).

HCJ 201/09, *Physicians for Human Rights v. The Prime Minister* (delivered on 19 January 2009). Available in English at: http://elyon1.court.gov.il/files_eng/09/010/002/n07/09002010_n07.htm.

HCJ 6300/93, *The Institute for the Training of Rabbinical Pleaders v. The Minister of Religious Affairs*, PD 48(4) 441, 451 (1994).

HCJ 7198/93, *Mitrnal, Ltd. v. The Minister of Industry and Trade*, PD 48(2) 844,853 (1994).

HCJ 9594/03, *B'Tselom, et al. v. The Military Advocats General* (case pending).

HCJ 3292/07, *Adalah, et al. v. The Attorney General* (case pending).

HCJ 10265/05, *Physicians for Human Rights-Israel v. The Minister of Defense* (decision delivered on 11 July 2006).

HCJ 5523/07, *Adalah, et al. v. The Prime Minister, et al.* (petition withdrawn in October 2007).

HCJ 5429/07, *Physicians for Human Rights-Israel, et al. v. The Minister of Defense* (decision delivered on 28 June 2007).

out to jeopardise excessively the lives and assets of civilians, contrary to the demands of humanity.⁶⁶

Similarly, the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (ICTY) ruled that the launching of disproportionate attacks may lead to the conclusion that civilians were actually the target of the attack. The ICTY addressed the *mens rea* that must be proven in order to establish the war crime of disproportionate attacks.

59. To establish the *mens rea* of a disproportionate attack the Prosecution must prove [...] that the attack was launched willfully and in knowledge of circumstances giving rise to the expectation of excessive civilian casualties.

60. The Trial Chamber considers that certain apparently disproportionate attacks may give rise to the inference that civilians were actually the object of attack. This is to be determined on a case-by-case basis in light of the available evidence.⁶⁷

Contrary to the State of Israel's position, (see para. 91 of the state's response in the *B'Tsalem* case), article 30 of the court's statute clearly stipulates that "awareness" can satisfy the *mens rea* requirement.

Moreover, contrary to Israel's position, the question of whether or not a war crime was committed cannot determine whether to open a criminal investigation. According to the Israeli Criminal Procedure Law, the test for opening an investigation is the existence of a suspicion that an offense has been committed.⁶⁸ The Israeli Penal Code lists criminal offenses such as killing,⁶⁹ murder,⁷⁰ and causing death by criminal negligence,⁷¹ the mental element required for conviction for these crimes can be intent or recklessness,⁷² or criminal negligence.⁷³ These crimes are investigated on a daily basis, and thus the fact that a suspicious offense is not a war crime in no way bars a criminal investigation being conducted into it.

⁶⁶ *Ibid.*, p. 169.

⁶⁷ See *Prosecutor v. Stanislav Galić (Appeal Judgment)*, IT-98-29-A, (ICTY), 30 November 2006, para. 59-60.

⁶⁸ Article 59 of the Criminal Procedure Law (integrated version, 1982).

⁶⁹ As defined in the Israeli Penal Code – 1977, Article 208.

⁷⁰ *Ibid.*, Article 300.

⁷¹ *Ibid.*, Article 304.

⁷² *Ibid.*, Article 20.

⁷³ *Ibid.*, Article 21.

provides that recklessness is also considered sufficient *mens rea* to establish the offense: The term 'willful' encompasses reckless acts.⁶³

One of the offenses defined as a war crime in article 8(2)(b)(iv) of the Rome Statute relates to the intentional launching of an attack with the knowledge that such an attack will cause civilian casualties. This article acknowledges the possibility of collateral damage to civilians, however, it is agreed that this admission does not justify the violation of the laws of war.

The fact that this crime admits the possibility of lawful incidental injury and collateral damage does not in any way justify any violation of the law applicable in armed conflict. It does not address justifications for war or other rules related to *jus ad bellum*.⁶⁴

In order for an attack to be lawful and not be considered an offense under the aforementioned article, according to the two guiding principles in the laws of armed conflict – the principle of distinction and the principle of proportionality – the attack must be directed at a military target and use proportional weaponry that is able to strike only the selected target. Despite the disagreements between the State Parties to the Rome Statute with regard to the *mens rea* required to establish the abovementioned offense, it is unanimously accepted that the offense applies to a reckless perpetrator who is aware of, yet chooses to ignore, the danger that would arise from his action.

However, there seemed to be agreement between States that this foot-note should not lead to the result of exonerating a reckless perpetrator who knows perfectly well the anticipated military advantage and the expected incidental damage or injury, but gives no thought to evaluating the possible excessiveness of the incidental injury or damage.⁶⁵

Unintentional harm caused to civilians during military activity directed at military targets, and that constitutes a pattern of behavior that endangers the lives of innocents, is also considered a violation of international law.

... it may happen that single attacks on military objectives causing incidental damage to civilians, although they may raise doubts as to their lawfulness, nevertheless do not appear on their face to fall *stricto sensu* of the loose prescriptions of Articles 57 and 58 (or of the corresponding customary rules). However, in case of repeated attacks, all or most of them falling within the grey area between undisputable legality and unlawfulness, it might be warranted to conclude that the cumulative effect of such acts entails that they may not be in keeping with international law. Indeed, this pattern of military conduct may turn

⁶³ Ernst Dammann, *Elements of War Crimes under the Rome Statute of the International Criminal Court*, The International Committee of the Red Cross, 2003, pp. 42-43.

⁶⁴ *Ibid.*, p. 161.

⁶⁵ In reference to footnote 36, adopted by the Preparatory Commission of the International Criminal Court. *Ibid.*, p. 165.

IV. The influence of the “threat” embodied by the Palestinian person on the *mens rea* element in criminal law

The State of Israel’s perception of the Palestinian person as a threat affects its decision-making on whether to open a criminal investigation into the killing of Palestinian civilians not involved in hostilities. In the *Shahadeh* ruling, the Israeli Supreme Court based its decision not to open a criminal investigation, *inter alia*, on the determination that the petitioners had not met the burden of proof needed to show that there was a *prima facie* case that justified the opening of a criminal investigation. The court’s ruling was based on the conclusions of the operational probe, which found that the high number of deaths had been caused by a lack of accurate intelligence and has been done unintentionally, and thus, did not raise any suspicion that a criminal offense had been committed (see paragraphs 3 and 11 of the court’s decision). This reasoning is consistent with positions previously put forth by the state, according to which the state is not obliged to open criminal investigations into every case in which a civilian not involved in hostilities is killed or injured. The State of Israel claims that according to the Rome Statute of the International Criminal Court (ICC), which is considered by Israel as an indicator for examining criminal accountability, only the *intentional* killing of civilians constitutes a war crime. Therefore, as long as the attack on civilians does not constitute a “war crime,” as defined above, there is no obligation to investigate the event. This is how the state’s position was presented in its response to the petition in HCI 9594/03, *B’Tzelson v. The Military Advocates General*. This case challenges the policy of the MAG not to open criminal investigations into the killing and injury of civilians not involved in hostilities. The petition is still pending before the Israeli Supreme Court, despite the fact that it was submitted six years ago. According to the state in this case:

Article 8 of the [Rome] statute stipulates the war crime on which the [International Criminal] court has jurisdiction. The relevant offenses to our discussion are the offenses that are related to the killing or the injury of the ‘protected’ [persons]. As the statute of the court indicates, international law finds only when *mens rea* of intention or willfulness accompanies the harming of the innocent and not when it was unintentional does guilt attach.⁶²

The Commentary on the Rome Statute indicates that many offenses are considered war crimes in which the *mens rea* required to establish them is lower than intent. For example, the commentary on article 8(2)(a)(i) of the Rome Statute – the war crime of “willful killing” –

⁶² See para. 89 of the state’s response.

troops.³⁸ It acted in contradiction to the Supreme Court's decision in the assassinations case,³⁹ in which the court ruled that Israel can assassinate a civilian who is involved in hostilities by executing collective assassinations of civilians, including civilian policemen, who were clearly not involved in hostilities.⁴⁰

As mentioned above, the MAG and the AG were heavily involved in the planning and execution of the military operation. It is therefore unsurprising that in his letter of 24 February 2009, the AG rejected a demand made by human rights organizations in Israel for an independent investigation into the killings of civilians during "Operation Cast Lead."⁴¹

What can be concluded from the above is that Palestinian civilians have no access to the Israeli legal system and that the AG and the Supreme Court have defined all Palestinians as enemies who present an inherent threat to all citizens of Israel. In such cases it is difficult, even disingenuous, to argue that a Palestinian victim, a resident of Gaza, may expect to receive fair, impartial treatment and effective remedies from the Israeli authorities that are entrusted with the implementation of the law.

³⁸ The principal results of the military operation were a total of 1,434 Palestinians killed of which 235 were fighters. 960 civilians reportedly lost their lives, including 288 children and 121 women. 239 police officers were also killed, the majority (215) in air strikes carried out the first day. 5,303 Palestinians were injured, including 1,606 children and 828 women (namely 1 in every 225 Gazans was killed or injured, not counting mental injury, which must be assumed to be extensive). Considering that the massive assault on Gaza was directed at densely populated areas, it was to some extent inevitable and certainly foreseeable that extensive civilian casualties would result and civilian buildings, schools, mosques, etc. would be hit. It was not possible with sufficient consistency to distinguish between military targets and the surrounding civilian population. See *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Palestinian territories occupied since 1967, Richard Falk*, 17 March 2009. Available at: http://www.adalah.org/files/Reports/A_HRC_10_20.pdf.

³⁹ HCJ 769/02, *The Public Committee against Torture in Israel, et al. v. The Government of Israel, et al.* (decision delivered on 13 December 2006). Available in English at: http://elyon1.court.gov.il/files_eng/02/690/007/A34/02007690_a34.htm.

⁴⁰ See *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Palestinian territories occupied since 1967, Richard Falk*.

⁴¹ On 20 January 2009, eight Israeli human rights organizations sent a letter to the AG demanding the establishment of an independent mechanism to investigate the killing and injuring of civilians during the fighting in Gaza. In their letter, the human rights organizations detailed the figures regarding the killings of civilians and noted specific instances of the killings of civilians. In the response of 24 February 2009, the AG's Office rejected their request and did not open any criminal investigation until now. Instead, he stated that, "In conclusion, we shall state that listing of contentions regarding the general patterns of action employed by the IDF, as set forth in your letter, cannot constitute a basis for the launching of a criminal investigation. Nonetheless, insofar as you have any concrete and pertinent arguments concerning the IDF activity in Operation "Cast Lead", you have the possibility of addressing the relevant entities, and your inquiry will be checked and examined in the customary manner." Both letters are available in English on the website of the Association for Civil Rights in Israel (ACRI):

<http://www.acri.org.il/eng/story.aspx?id=602>

that the residents of the territories — Judaea, Samaria and the Gaza Strip — are enemy aliens.³⁴

Justice Cheshin added that:

This natural and simple rule, that a foreign national who presents a risk to national security will not be allowed to enter the state, leads almost automatically to the conclusion that in times of war hostile nationals will not be allowed to enter the state, since they are presumed to endanger national security and public security.³⁵

In his statement before the Supreme Court, dated 31 July 2008, in the context of another petition questioning the legality of this law, the AG reaffirmed his position:

The State of Israel is in a state of war with the Palestinians: a people facing another people; a collective facing another collective. Alongside the Palestinians there are other states, enemy states, some of which seek to destroy the State of Israel; in others Islamic terrorism prevails. In a war between peoples and states, there is an assumption that each human being owes loyalty to the collective to which he belongs.³⁶

Defining Gaza to be a hostile territory has blurred the distinction between the civilian population in Gaza and Hamas, between civilians and combatants. This in turn has resulted in violations of the rights of the Palestinians, who constitute a protected population under conventional and customary international law.³⁷

Furthermore, the assumption that every Palestinian inherently poses a security threat, and that he or she is a potential terrorist, directly affects the exercise of discretion by Israel's military commanders during military operations. This assumption legitimizes more flexible open-fire regulations and disproportionate military operations that mostly harm the civilian population. For if every Palestinian is a potential terrorist, then opening fire on anyone can be justified. Such flexible, vague regulations to govern the opening of fire make it impossible to carry out criminal investigations of commanders in the field from within the framework of Israel law.

The legal positions held by the AG and the Supreme Court underlie Israel's most recent military campaign against Gaza, "Operation Cast Lead," that was waged from 27 December 2008 to 17 January 2009. During this operation, Israel deployed its air force, navy and ground

³⁴ HCI 7052/03, *Adalah v. The Interior Minister* (decision delivered in 14 May 2006), para. 12 (emphasis added).

³⁵ *Ibid.*, para. 78 (emphasis added).

³⁶ See the state's response, on file with *Adalah*, in HCI 486/07, *Gal'on et al. v. The Interior Minister* (case pending).

³⁷ The Fourth Geneva Convention, 1949, limits the use of the doctrine of "enemy aliens". Article 44 states that, "In applying the measures of control mentioned in the present Convention, the Detaining Power shall not treat as enemy aliens exclusively on the basis of their nationality *de jure* of an enemy State, refugees who do not, in fact, enjoy the protection of any government."

political reasons to justify these measures. Thus in its response before the court, the state argued that:

The imposition of these restrictions has two main objectives: Firstly, to defeat the military efforts of all terrorist organizations in the Strip by reducing the sum of all resources available to these organizations, specifically, fuel [...] Secondly, to exert pressure on the Hamas regime aimed at impelling it to limit the scope of its hostile activities against Israel from within the Gaza Strip.³³

Prior to the blockade on Gaza, the Israeli Knesset enacted the Citizenship Law (Entry to Israel) (Temporary Order) – 2003, which prevents residents of Gaza from entering Israel, and bans family unification between Palestinian citizens of Israel and residents of the Palestinian Authority. This law has since been renewed several times and remains valid today. Article 2 of the law states that:

During the period in which this Law shall be in effect, notwithstanding the provisions of any law, including Article 7 of the Citizenship Law, the Interior Minister shall not grant a resident of the “region” [the West Bank and the Gaza Strip] citizenship pursuant to the Citizenship Law and shall not grant a resident of the region a permit to reside in Israel pursuant to the Entry into Israel Law. The regional commander shall not grant such resident a permit to stay in Israel pursuant to the security legislation in the region.

In response to a petition challenging the legality of this law, the AG argued before the Israeli Supreme Court that the law is not racist, but motivated by security concerns. The sweeping prohibition on entry to Israel and family unification is legitimate, he argued, because it was enacted in a context of an armed conflict between two nations. It is therefore to be assumed, he argued, that *every* Palestinian will support, directly or indirectly, operations undertaken against the security of Israel, hence the prohibition on the entry of Palestinian residents of the Palestinian Authority as such.

The Israeli Supreme Court upheld the law in May 2006, by a majority of 6-5 justices. Justice Cheshin, who wrote the majority ruling, explained the doctrine of “enemy aliens”, while also reflecting upon the nature of the Palestinian public:

An armed conflict has been taking place between Israel and the Palestinians for many years. This conflict has reaped a heavy price on both sides, and we have seen the massive scale of the harm caused to Israel and its inhabitants. *The Palestinian public plays an active part in the armed conflict. Among the Palestinian public there is enmity to Israel and Israelis. Large parts of the Palestinian public — including also persons who are members of the organs of the Palestinian Authority — support the armed struggle against Israel and actively participate in it [...] It follows from this*

³³ See the state's response of 7 November 2007 in the *Al-Bayrousi* case, para. 71, on file with Adalah.

the Israeli Supreme Court recently rejected a petition requesting that a resident of Gaza be permitted to enter Israel to travel to the West Bank, where she was due to be married:⁴⁸

The responsible authority decided that the current circumstances dictate that such passage [through Israel] is forbidden other than in exceptional cases. This is not such a case. Given the current security situation, specifically in the Gaza Strip, we have found no fault in the decision to reject the petitioner's request.⁴⁹

Regarding the exit of Palestinians from Gaza for purposes of receiving medical treatment – a classic humanitarian case – the Israeli Supreme Court has decided that residents of the Palestinian Authority have no inherent right to enter Israel for medical purposes.⁵⁰ Another Israeli Supreme Court decision recently lowered the standard of what constitutes a “humanitarian exception” yet further. In a petition filed by Physicians for Human Rights-Israel on behalf of patients in Gaza who were in need of urgent medical treatment unavailable in Gaza, the court rejected the request of these patients to enter Israel, deciding as follows:

Neither we, nor the petitioners, stand in the Erez border crossing exposed to terrorist threats each time it is opened. Therefore, it would be unfair and disproportionate to expose IDF soldiers and citizens [to danger] by opening the crossing more than is necessary, and such is the request in this case (subject to restrictions for security reasons in specific cases). Nevertheless, we assume that the respondents' attitude will be humane, in that they will consider exceptional cases of patients whose lives will be altered completely if no treatment is offered. And yet we are of the opinion that we need not deal with these matters in detail, but consider them when they arise in specific cases.⁵¹

The Israeli Supreme Court's rulings delivered since 2006 actually show that the civilian population of Gaza enjoys no legal protection from the Israeli legal system. In its jurisprudence since 2006, the court has even deviated from its own prior rulings, in which it distinguished between civilians and combatants even in cases where the state justified its actions by resorting to the doctrine of “military necessity,” for example, in the human shields case.⁵² In addition, this population is often used by Israel in order to achieve its own political objectives. For example, in *Al-Bayrawani*, the Israeli Supreme Court approved punitive measures against the entire population of Gaza, despite the fact the state cited additional

⁴⁸ HCJ 9657/07, *Garboa' v. IDF Commander in the West Bank*, Tahdin Elm, 2008(3), 2362 (2008).

⁴⁹ *Ibid.*

⁵⁰ HCJ 4920/06, *Physicians for Human Rights-Israel v. Military Commander in the West Bank*, Tahdin Elm, 2006 (2) 4595 (2006).

⁵¹ HCJ 5429/07, *Physicians for Human Rights-Israel v. The Minister of Defense* (decision delivered on 28 June 2007).

⁵² HCJ 3799/02, *Adalah, et al. v. Yitzhak Eitan, Commander of the Israeli Army in the West Bank, et al.* (decision delivered on 6 October 2005), available in English at:

http://elcm.court.gov.il/files_ENG/02/990/037/A320027990.s32.htm.

Strip.⁴³ Since 2006, the court has approved: the closure of border crossings for humanitarian aid and vital commodities and goods;⁴³ denial of passage for seriously ill individuals in need of medical treatment that is not available in Gaza;⁴⁴ and cuts in fuel and electricity supplies.⁴⁵ The court views Gaza as “hostile territory” and views Israel’s duty towards its population as minimal, limited merely to the prevention of a humanitarian crisis.

In the case of *Al-Bayroni*, which was filed to the Israeli Supreme Court to challenge the legality of the policy of limiting Israel’s supply of electricity and fuel to the Gaza Strip, the AG’s Office stated in its response to the court that these punitive measures constituted “legitimate economic warfare.”⁴⁶ The Supreme Court accepted the legal position put forward by the state, namely that Israel no longer constitutes an occupying power in Gaza and that Gaza is a “hostile territory.” Accordingly, the court approved the state’s “minimum humanitarian standard,” a standard that has no basis in law, while alleviating Israel of any responsibility for the unfolding and widely-reported humanitarian crisis in Gaza:

In this regard, we note that since September 2005 Israel no longer has effective control over what takes place within the territory of the Gaza Strip. The military government that previously existed in that territory was abolished by decision of the government, and Israeli soldiers are not present in that area on an ongoing basis and do not direct what goes on there. Under these circumstances, the State of Israel bears no general obligation to concern itself with the welfare of the residents of the Strip or to maintain public order within the Gaza Strip, according to the international law of occupation. Israel also has no effective ability, in its current status, to install order and manage civilian life in Gaza. Under the current circumstances, the primary obligations borne by the State of Israel with regards to the residents of the Gaza Strip are derived from the state of armed conflict that prevails between it and the Hamas organization which controls the Gaza Strip; its obligations also stem from the degree of control that the State of Israel has over the border crossings between it and the Gaza Strip; and also from the situation that was created between the State of Israel and the Gaza Strip territory due to years of Israeli military control in the area, as a result of which the Gaza Strip is at this time almost totally dependent on Israel for its supply of electricity.⁴⁷

The imposition of the siege on Gaza and the practice of collective punishment based on the doctrine of “hostile territory” have resulted in a blanket prohibition on Palestinian residents from leaving the Gaza Strip and on their entry into Israel and/or the West Bank. For example,

⁴³ See Gisha, *Disengaged Occupiers: The Legal Status of Gaza*, 17 January 2007. Available at: <http://www.gisha.org/Uploads/Files/Report%20on%20the%20website.pdf>.

⁴⁴ HCJ 5523/07, *Adalah, et al. v. The Prime Minister, et al.* (petition withdrawn in October 2007).

⁴⁵ HCJ 5420/07, *Physicians for Human Rights-Israel, et al. v. The Minister of Defense* (decision delivered on 28 June 2007).

⁴⁶ HCJ 9132/07, *Jabar Al-Bayroni Ahmad v. The Prime Minister* (decision delivered 30 January 2008), available in English at: http://israelcourts.gov.il/Files_courts/87/320/0916a2547091320.a25.htm.

⁴⁷ See *Al-Bayroni* above, the state’s response of 7 November 2007, para. 25. On file with Adalah.

⁴⁸ The court’s ruling in *Al-Bayroni*, para. 12.

Strip since Israel occupied the territory in 1967, claiming that control over Gaza had been transferred to the Palestinian Authority.³⁸

Accordingly, Israel has made amendments to its domestic law according to which Gaza is treated as a foreign territory, separate from the West Bank, and subject neither to Israeli control nor legal responsibilities on the part of Israel.³⁹

Following Hamas' election in January 2006, Israel broke off its relations with the Palestinian Authority and implemented a policy of "humanitarian assistance." In September 2007, the Israeli Security Cabinet approved a series of additional restrictions on the services provided to Gaza. In continuation of its meeting of 5 September 2007, the Security Cabinet convened again on 19 September 2007 and determined that:⁴⁰

Hamas is a terrorist organization that has taken control of the Gaza Strip and turned it into hostile territory. This organization engages in hostile activity against the State of Israel and its citizens and bears responsibility for this activity.

[...] Additional sanctions will be imposed on the Hamas regime in order to restrict the passage of various goods to the Gaza Strip and reduce the supply of fuel and electricity. Restrictions will also be placed on the movement of people to and from the Gaza Strip. ...

Since the disengagement from Gaza in 2005, the State of Israel has adopted the position, as expressed in its submissions to the Israeli Supreme Court, that the laws of occupation no longer apply to the Gaza Strip because Israel is no longer in effective control of Gaza and no longer holds it in belligerent occupation.⁴¹

Indeed, in recent cases, the Israeli Supreme Court has approved punitive measures taken against the 1.5 million people in Gaza, despite Israel's ongoing effective control over the

³⁸ The Government's decision refers to the Order Regarding the End of the Military Government, 12 September 2005.

³⁹ Entry into Israel Order (Border Stations) (Amendment), 2005, K.T. 6425, 1011. For more details on this issue, see Gisha, *Disengagement Danger: Israeli Efforts to Separate Gaza from the West Bank*, February 2006, available at www.gisha.org. Following the disengagement, Israel issued temporary orders exempting Gaza residents from the requirement of receiving a visa to enter Israel, including to cross into the West Bank. See Entry into Israel Order (Exemption for Residents of the Gaza Strip) (Interim Order), 2005, K.T. 6425, 1010; Entry into Israel Order (Exemption for Residents of the Gaza Strip) (Interim Order) (Amendment), 2006 K.T. 6499, 992.

⁴⁰ Ministry of Foreign Affairs, "Israel's Security Cabinet declares Gaza hostile territory," 19 September 2009. Available at: <http://www.mfa.gov.il/MFA/Government/Communications/2007/Security%20Cabinet%20declares%20Gaza%20hostile%20territory%2019-Sep-2007.htm>.

⁴¹ See, e.g., the state's response in HCJ 10285/05, *Physicians for Human Rights-Israel v. The Minister of Defense* (decision delivered on 11 July 2006), on file with Adalah. This position has been reiterated in terms of other cases dealing with the Gaza Strip.

any criminal investigation into the suspected crimes. At the same time they have insisted that all actions carried out during the operation were legal and justifiable.

Noteworthy in this regard is the legal advice that was provided by the Office of the MAG to the Israeli army during the planning stages of the operation and throughout its execution, a fact that was exposed by the Israeli media. This advice held that all aspects of the campaign were legal, despite the violations of the laws of war that they entailed.³⁶

Furthermore, Israel's Cabinet decided on 25 January 2009, that a team of legal experts led by Justice Minister Daniel Friedmann would defend Israel's military operation in Gaza. As such, Friedmann was designated to chair an inter-ministerial committee that aims "to coordinate Israel's efforts to offer legal defense to anyone who took part in the operation. He will formulate questions and answers relating to the army's operations, which self-righteous people [...] may use to sue officers and soldiers."³⁷

It is therefore clear that the MAG and the AG, who have actively supported the recent military operation and legalized its operations and who are part of the team that is charged with providing legal protection to soldiers in its aftermath, cannot investigate suspicions of war crimes committed by those same soldiers objectively or impartially.

Recent developments

On 9 November 2005, the government of Israel adopted Decision No. 4235, which terminated Israel's military presence in the Gaza Strip and along the Philadelphi Route between Gaza and Egypt. The decision states as follows:

Immediately upon completing its disengagement plan on 12 September 2005, Israel declared an end to the military government that had administered the Gaza

³⁶ See Yotam Feldman and *Uri Blin*, "How IDF legal experts legitimized strikes involving Gaza civilians," *Haaretz*, 23 January 2009, available at: <http://www.haaretz.com/haaretz/1.1057648.html>. See also, "The Government Declares Full Legal Protection to IDF Soldiers," YNET, 23 January 2009. During the campaign it became known that the Offices of the MAG and the AG were providing a legal framework for the military attacks on Gaza. They were also preparing the grounds for refuting the legal challenges expected in the aftermath of Israel's military campaign. Furthermore, and to make such legal challenges more difficult to litigate, it was decided to place a ban on the publication of the names of the soldiers who participated in the operation, from the bottom to the top of the military hierarchy.

³⁷ See the government's decision, available at: http://www.mfa.gov.il/MFA/Security/terrorism/2009/Cabinet_committee_25-Jan-2009.htm.

III. Developments in Israeli law: Inaccessible courts and a lack of impartiality and effectiveness

In this section, we consider the inaccessibility of Israeli courts to Palestinian residents of Gaza, as well as the biased and partial Israeli judicial system confronting the Palestinians. Specifically, we survey recent developments in Israeli law in the aftermath of Israel's disengagement from Gaza in 2005, when soon thereafter a comprehensive blockade was imposed on the Strip, which Israel also declared a "hostile territory." This declaration, in turn, made it legally impossible for Palestinian residents of Gaza, now defined as "enemy aliens", to enter Israel or the West Bank. In addition, as will be explained, it is difficult to argue that Israel's legal system is impartial and effective in its remedies to Palestinian victims.

These developments are central to the subject at hand in so far as they provide firm evidence of the total prohibition on the entry of Palestinians from Gaza to Israel, as well as the resulting inaccessibility of Israeli courts. Under circumstances that are described in more detail below, Gazans have effectively been prevented from filing lawsuits to Israeli courts. Further, they are unable to appear before the courts, provide testimony, or attend hearings on their own pre-existing cases. In short, the doors of Israeli justice are closed to them.

Israel's AG, its Supreme Court and the most recent legislation enacted by its parliament, the Knesset, which we survey below, have consistently established the legal facts that Gaza is a hostile territory and its residents are enemy aliens. These legal facts contradict International Humanitarian Law and blur the distinction between the protected civilian Palestinian population of Gaza and combatants. Crucially, this blurring of the legally-established distinction between civilians and combatants allows the Israeli authorities to engage in, and justify, collective punishment, while also relieving the state of any responsibility towards the protected Palestinian civilian population. Furthermore, these legal facts are used to justify military operations that result in the killing of civilians. For the doctrine of "enemy aliens" effectively treats all Gazans as enemies and thus as potential terrorists. This inherent danger presented by the Palestinian person in turn legitimates the granting of broad discretion to military commanders in the field, with respect to both the procedure according to which threats are neutralized and force used.

Furthermore, and as will be elaborated on below, despite the fact that the results of Israel's recent "Operation Cast Lead" in Gaza raise strong suspicions that war crimes and crimes against humanity were perpetrated, both the Israeli AG and the MAG have refused to initiate

The litigation of petitions confronting the court with legal questions concerning the killing of Palestinians, by comparison, remain pending for a much longer period of time. For example, Israeli human rights organizations submitted a petition to the Israeli Supreme Court in 2003 asking the court to order the MAG to open a criminal investigation into the circumstances of the deaths of eight Palestinians from the West Bank and Gaza. The petition also asked the court to order the MAG to open a criminal investigation within a reasonable time into every case brought to the MAG's attention regarding the killing or injury of Palestinians not involved in hostilities. To date, as of April 2009, six years later, this petition is still pending before the court.³³

On 24 January 2002, a petition was submitted to the Israeli Supreme Court challenging the Israeli government's policy of "assassinations" against Palestinians. Five years later, on 14 December 2006, the court delivered its judgment dismissing the petition and upholding the legality of the assassinations.³⁴

A further petition was submitted on 5 April 2007 by Palestinian human rights organizations to the Israeli Supreme Court asking the court to order a criminal investigation into the killings of Palestinians by the Israeli military in Rafah, Gaza and the extensive demolition of homes there in 2004. To date, two years later, the court has not held one hearing on the case.³⁵

Therefore, by not issuing an *order nisi* in the *Shehadah* case, by keeping the case pending for a lengthy period of time, by not deciding the case on its merits even after five years of litigation, and by transferring a judicial matter to a non-judicial body (the Committee of Examination), the Israeli Supreme Court misused the judicial process regarding the right to obtain an effective remedy in a reasonable time.

³³ See HCJ 9594/03, *B'Tselem, et al. v. The Military Judge Advocate General* (case pending).

³⁴ See HCJ 769/02, *The Public Committee Against Torture in Israel v. The Government of Israel* (decision delivered on 14 December 2006).

³⁵ See HCJ 3292/07, *Adalah, et al. v. Attorney General* (case pending).

Chief Justice Barak further adds:²⁹

Also abstaining from making a determination might harm the trust of the public which is anticipating the determination, because non-determination is a determination. Beyond that, it will be a big mistake, thus which could severely harm the public's trust – to avoid a determination in the matter solely because the issue will harm the public's trust. The role of the court is to make determinations in conflicts even if the public or parts of it do not like the result.

Moreover, the Israeli Supreme Court violated the rule of deciding a case in a reasonable period of time. According to the Israeli Supreme Court's decision in the *Physicians for Human Rights* case, "the court makes its efforts to examine the arguments in real time, in a way that enables it to issue an effective remedy or to provide a solution."³⁰ In striking contrast, in the *Shahzadeh* case, the Israeli Supreme Court conducted hearings on the legal question related to the opening of a criminal investigation for five years, and until now, according to the State of Israel, the investigation of the Committee of Examination is ongoing. A prompt determination is necessary because if the petition will be accepted, the authorities will need to collect testimonies, evidence and information at a time close to the time that the event actually happened.

For example, a petition was submitted on 17 August 2006 to the Israeli Supreme Court against the Prime Minister of Israel to establish an official commission of inquiry into the decision-making process of the government relating to the Second Lebanon War in the summer of 2006. In this petition, the court issued an *order nisi*, the case was expeditiously scheduled for a hearing before an expanded panel of seven justices, and a final decision was delivered three and one-half months later on 30 November 2006.³¹

Another petition submitted to the Israeli Supreme Court in late June 2007 challenged the authority of the AG to reach a plea bargain agreement with the former President of Israel, Moshe Katzav, for various sexual offenses rather than going to trial against him on rape charges. The court issued an *order nisi*, and an expanded panel of five justices heard the case and delivered its final decision eight months later on 26 February 2008.³²

²⁹ *Ibid.*, p. 282.

³⁰ See, HCI 2011/09, *Physicians for Human Rights v. The Prime Minister* (not yet published, delivered on 19 January 2009), paragraph 13; and see also HCJ 8300/93, *The Institute for the Training of Rabbinical Functionaries v. The Minister of Religious Affairs*, PD 48(4) 441, 451 (1994); HCJ 7198/93, *Moroni, Ltd. v. The Minister of Industry and Trade*, PD 48(2) 844, 853 (1994).

³¹ See HCI 6728/06, *Omata Association v. The Prime Minister* (decision delivered on 30 November 2006).

³² See HCI 5699/07, *Jana Dem (A) v. The Attorney General* (decision delivered on 26 February 2008).

In stark contrast, the first orders delivered by the Spanish National Court in this case are similar to the issuance of an *orden nisi*, a step avoided by the Israeli Supreme Court during the five years of the litigation. By not issuing an *orden nisi*, the Israeli court indicated *prima facie* that it did not foresee the possibility that the petition had a chance to be accepted. In addition, by not issuing an *orden nisi*, the court pre-empted a full and effective legal inquiry into its merits. It prevented the petitioners from presenting written questions, as when an *orden nisi* is issued, that might assist in furthering the interests of justice in the case. In this way, the respondents enjoyed a sort of immunity, as they were not required to provide relevant information needed for an inquiry into the case. The court did not shift the burden to the respondents to present a serious evidential basis for the court's dismissal of the petition. It is thus not accidental that the court decided in paragraph 11 of its ruling that, "[...] the petitioners did not meet the burden of proof which is required of them to indicate the defect in the discretion of the Military Advocate General and the Attorney General not to open a criminal investigation."

Further, the Israeli Supreme Court did not fulfill its judicial role, which is to decide on legal matters before it and under its authority; as such, it violated the principles of independence of the judiciary and separation of powers. The petitioners in the *Shahadeh* case asked the Israeli Supreme Court to determine the legality of the decision of the MAG and the AG not to open a criminal investigation. Indeed, while the court did dismiss the petition, it avoided a determination of the case *on its merits* and failed to exercise its power. Instead, the court sent the case to a Committee of Examination. The Committee of Examination was nominated by the Prime Minister, the head of the executive branch, to determine the legality of executive acts. In other words, despite the fact that the matter before the court is justiciable, the court refused to fulfill its substantive role as a final decision-maker. The opinion of former Chief Justice Aharon Barak supports this argument:²⁸

The court which has the judicial power must use it. When the judicial power is given to the discretion of the court, the presumption should be in favor of using this power. This is required by the principle of separation of powers. Thus the situations in which the court will refrain from using its power must be rare and exceptional. Indeed, a court which refrains from using its judicial power might violate the separation of powers. The result of refraining from using the power might result in the continuance of the unlawful action.

²⁸ See Aharon Barak, *The Judge in a Democracy*, Nevo, 2004, pp. 114-115 (Hebrew).

II. Misuse of the judicial process

In this section, we will argue that in the *Shehadeh* case, the Israeli Supreme Court misused the judicial process in failing to issue an *order nisi*, by keeping the case pending for a long period of time and ultimately not deciding the case on its merits, and by transferring its judicial authority to a Committee of Examination, nominated by the executive branch to determine the legality of executive acts.

According to Israeli law and Israeli Supreme Court practice, it is common that the court issues an *order nisi* (or an order to show cause) following the submission of a petition or during the first hearings on a case where the court is convinced that the petition makes out a *prima facie* factual and legal claim for the court's intervention. Once an *order nisi* is issued, the respondents must explain and justify with affidavits, in writing, why the court should not accept the petition. The issuance of an *order nisi* is an extremely important step in the furtherance of the legal proceedings, and very significant for the petitioners as it shifts the burden of proof to the respondents. With the issuance of an *order nisi*, the court sends a message to the litigants, namely, that the petition is important both legally and publicly and that the case should be decided upon promptly to achieve justice. Procedurally, the court's issuance of an *order nisi* enables the petitioners to request a myriad of additional details about the case based on the respondents' affidavits. In other words, the petitioners in effect are granted the right to cross-examine the respondents' evidence in writing.

The court has full discretion and authority concerning whether or not to issue an *order nisi*. Occasionally, the court does not explicitly issue an *order nisi*, however, after receiving the respondents' consent, it informs the parties that it will deal with the petition as if an *order nisi* had been issued. During the course of hearings in a case, the court will decide whether to cancel the *order nisi* and dismiss the petition or to accept the petition and issue a final order.²⁷

The petition in the *Shehadeh* case was submitted to the Israeli Supreme Court on 30 September 2003; the court dismissed the case over five years later on 23 December 2008. Although the petition raised serious legal matters and was based on relevant facts and legal arguments justifying the issuance of an *order nisi*, the Supreme Court did not issue an *order nisi*, which is incompatible with court practice.

²⁷ Ra'anan Har Zubur, *Proceedings at the High Court of Justice* (Borsy, 1991), pp. 15-22 (Hebrew).

General, PD 57[6] 49, 55 [2003]. See also HCI 6271/96, *Be'eri v. The Attorney General*, PD 50[4] 425, 429 [1996], HCI 3425/94, *Genor v. The Attorney General*, PD 50[4] 1, 10 [1996].²⁸

In these circumstances, it is clear that any judicial review of a decision made by the MAG and/or the AG over whether to adopt a recommendation made by the committee of examination to open or not to open a criminal investigation will be extremely narrow. In order for the Israeli Supreme Court to intervene in such a future decision in this matter, in particular after it has already delivered a ruling in the *Shohadeh* case, it will be necessary to prove to the court that the decision of the AG or the MAG was based on flawed motives and/or was made with a lack of good faith. To this day, the Israeli Supreme Court has not ruled that the AG or the MAG acted on the basis of flawed motives or with a lack of good faith in deciding in such matters.

²⁸ HCT 10665/05, *Shogor v. The Attorney General* (decision delivered on 16 July 2006). See also Amnon Rubenstein and Barak Meidan, *The Constitutional Law in the State of Israel: Government Authorities and Citizenship*, Vol. 2, (Shoken, 2005), pp. 1020, 1024 (Hebrew).

The judicial review of the committee's decision

The State of Israel argues in its submission to this Honorable Court that the Israeli Supreme Court constitutes an effective institution for the judicial review of decisions reached by the Israeli AG and/or the MAG²⁴ concerning the opening of criminal investigations and/or the filing of indictments. We shall argue that judicial intervention in such decisions is extremely rare. For example, in the case of *Jana Doe*, where the petitioners challenged the plea bargain struck with former President Moshe Katzav, which was approved by the AG, the Israeli Supreme Court refused to intervene despite the fact that it was convinced that there had been serious flaws and shortcomings in the process of reaching the decision to approve the plea bargain. The court ruled that the margin of discretion granted to the AG in decisions over whether to issue indictments is extremely wide, especially when the decisions are based on an examination of the evidence. Accordingly, the margin of judicial review is extremely narrow, and limited to the question of whether or not the AG's decision was reasonable. As stated by Deputy Chief Supreme Court Justice Rivlin:

The decision made by the prosecuting authorities to close an investigation file on the basis of a lack of sufficient evidence [...] normally falls within the 'margin of appreciation' that is afforded to the authorities and entails – almost to nil – the scope of judicial intervention. I was unable to find even one case in which this court intervened in a decision of the Attorney General not to issue an indictment on the basis of a lack of sufficient evidence.²⁵

Under Israeli Supreme Court case law, judicial review of decisions to launch or not to launch a criminal investigation is similar to that which applies to decisions of whether to indict or not to indict. For example, the court rejected a petition in which the petitioners demanded a criminal investigation in the case of a judge who was convicted in a disciplinary tribunal of forging court protocols and decisions. The court stated that:

The scope of intervention by this court in the decision of the Attorney General is, as a matter of principle, very narrow, and while his decisions regarding conducting criminal investigations and filing indictments are not immune from judicial review, the intervention of this court is 'limited to those cases in which the Attorney General's decision was made in an extremely unreasonable manner, such as where there was a clear deviation from considerations of public interest, a grave error or a lack of good faith' (HCJ 1689/02, *Nisrodi v. The Attorney*

²⁴ According to Israeli Supreme Court case law, judicial review of decisions by the MAG in such matters is done under the same criteria as for such decisions of the AG. See HCJ 425/89, *Segler v. The Military Advocate General*, PD 43(4) 718, 727 (1989).

²⁵ HCJ 5699/07, *Jana Doe (A) v. The Attorney General* (decision delivered on 26 February 2008), para. 10 of Deputy Chief Justice Rivlin's ruling.

there is a duty based on customary international law to conduct a thorough, independent and objective investigation:

[...] [A]fter an attack on a civilian suspected of taking an active part, at such time, in hostilities, a thorough investigation regarding the precision of the identification of the target and the circumstances of the attack upon him is to be performed (retroactively). That investigation must be independent (see *Watkin*, at p. 23; *DUFFY*, at p. 310; *CASSESE*, at p. 419; see also Colin Warbrick, *The Principles of the European Convention on Human Rights and the Responses of States to Terrorism*, *EUROPEAN HUMAN RIGHTS LAW REVIEW* 287, 292 (2002); *McCann*, at pp. 161, 163; as well as *McKerr v. United Kingdom*, 34 E.H.R.R. 553, 559 (2001)).

[...]

[T]he law dealing with preventative acts on the part of the army which cause the deaths of terrorists and of innocent bystanders requires *ex post* examination of the conduct of the army (see paragraph 40 above). That examination must – thus determines customary international law – be of an objective character. In order to intensify that character, and ensure a maximum of that required objectivity, it is best to expose that examination to judicial review. That judicial review is not review instead of the regular monitoring by the army officials, who perform that review in advance. “According to the structure and role of the Court, it cannot act by way of continuous monitoring and supervision” (*Shamgar, P.* in H.C.J. 253/88 *Sipchik v. The Minister of Defense*, 42(3) P.D. 801, 825). In addition, that judicial review is not review instead of *ex post* objective review, after an event in which it is alleged that harm was caused to innocent civilians who were not taking a direct part in hostilities. After the (*ex post*) review, in the appropriate cases, judicial review of the decisions of the objective examination committee should be allowed. That will ensure its proper functioning.²²

The Israeli Supreme Court cited the above ruling in its decision in the *Shahadeh* case without disputing it. However, the court then ruled in a way that contradicted its *prior* decision.²³ That is, although the Israeli Supreme Court in its ruling in the *Shahadeh* case agreed that the investigation should be an impartial and objective one, the court approved the appointment of a committee of examination that failed to fulfill these requirements.

Hence the appointed committee of examination is deeply flawed by conflicts of interests, both institutionally and personally, and clearly cannot constitute an impartial, objective and neutral committee.

²² H.C.J. 769/02, *The Public Committee Against Torture in Israel v. The Government of Israel* (decision delivered on 14 December 2006), para. 40, 54. Emphasis added.

²³ The *Shahadeh* ruling, para. 7.

The appointment and composition of the committee of examination

The three members of the committee of examination were appointed by the Prime Minister of Israel, i.e. by a political figure, although the decision of whether or not to open a criminal investigation is quasi-judicial in nature. Moreover, the Prime Minister, as the head of the executive authority, is responsible for the matter in question, and thus had a conflict of interest when appointing the committee and its members.

All of the members of the committee have served for many years in very senior positions within the Israeli military or General Security Services (GSS). One of them, Mr. Yitzhak Eitan, served as the Head of the Central Command in the years 2000-2002, a period during which a large number of assassinations by Israel were carried out in the West Bank, an area that was under his military responsibility. In these circumstances, the appointment of these members to the committee responsible, among other things, for examining whether there was a need for criminal investigations to be opened against those involved in the decision-making and/or the execution of the assassination of Shehadeh, creates a clear conflict of interest. Nevertheless, in its ruling on the *Shehadeh* case, the Israeli Supreme Court rejected the petitioners' arguments regarding the flaws in the appointment and composition of the committee of examination, describing them as, "definitely not a flaw that would justify the intervention of the court in the wide discretion that is granted to the government in such matters."²⁰

Israeli law prohibits appointments to committees of examination as well as other bodies where there is a conflict of interest. Israeli case law clearly stipulates that, "The test of a situation where a conflict of interest exists is an objective one. It is enough for the individual to be in a situation that raises real concerns that there is a conflict of interest, and there is no need for an actual conflict of interest to be proved."²¹

A committee appointed by a person who has a conflict of interest, or whose members have conflicts of interest, cannot conduct an independent, objective investigation, as required by the Israeli Supreme Court's ruling on the petition challenging Israel's policy of conducting assassinations. In this case, the court ruled that in cases involving the killing of civilians,

²⁰ The *Shehadeh* ruling, para. 11.

²¹ HKI 5575/94, *Mehadrin Ltd. v. The Government of Israel*, PD 49(3) 133, 142 (1995). See also, HCI 531/79, *The Liberal Party in the Petah Tikva City Council v. The Petah Tikva City Council*, PD 34(2) 566, 571 (1980).

In its ruling in the *Shehadah* case, the Israeli Supreme Court explicitly stated that, “Article 539A of the Military Justice Law – 1955 or Article 17 of the General Security Services Law – 2002 shall apply as appropriate” to the committee of examination.¹⁷ These articles determine that all materials related to a military probe (also called an operational probe), including anything that is said during the course of a military probe, the protocols of its hearings, its findings, conclusions or recommendations, shall not be used as evidence in court and are confidential.¹⁸ Therefore, the application of these articles to the committee of examination in the *Shehadah* case results not only in a committee that is powerless, but also one whose findings will be confidential and will be impossible to use in the future to promote accountability.

The distinction between a criminal investigation and a military probe conducted according to Article 539A of the Military Justice Law – 1955 was elaborated on by the Israeli Supreme Court in its ruling in the *Al-Nabari* case:¹⁹

The factual examination is the main role of the investigatory bodies – the Military Police, the Inspecting Officer, and the Investigatory Judge – and its purpose is to reveal the truth in order to do justice and bring those responsible to justice. Conversely, the factual examination that is undertaken within the framework of an operational probe, while it is an essential and extremely important step in conducting the probe, is not its purpose; rather it comes to serve the main purpose of the operational probe, which is to draw conclusions and lessons in order to prevent future failures and errors [...] There is, therefore, a substantial difference between an operational probe and a criminal investigation, both at the level of purpose and at the operational level.

Based on the above, it is clear that no criminal investigation in the *Shehadah* case has been held to date in Israel, although almost seven years have passed since the bomb was dropped on the *Shehadahs'* home, and over five years have passed since the petition on this matter was submitted to the Supreme Court of Israel.

¹⁶ Article 12 of the Commissions of Inquiry Law – 1968.

¹⁷ The ruling in the *Shehadah* case, para. 10.

¹⁸ Article 539A of the Military Justice Law – 1955 states that, “Anything that is said during the course of a military probe, in a protocol of a probe, or any other materials prepared during a probe, as well as its summaries, findings and conclusions, shall not be accepted as evidence in court, except for in a trial for providing false information or concealing an important piece of information in a probe.” Article 17(a) of the General Security Services Law – 2002 states that, “Anything that is said during an internal probe or in a report prepared following an internal probe, including protocols, findings, conclusions or recommendations [...] shall not be accepted as evidence in court, except for in a disciplinary procedure or a criminal trial for providing false information or knowingly concealing an important piece of information in a probe.”

¹⁹ HCI 2346/05, *Al-Nabari v. The Chief of Staff of the Israeli Army* (decision delivered on 29 June 2008), para. 6-10 of Justice Arbel's ruling.

The legislation refers to three possible mechanisms for carrying out an investigation that is ordered by the executive authority, and the choice between them is taken by the appointing body: on one end stands 'the committee of examination' [...] Such a committee is established on the basis of the inherent powers of the minister or of the inherent powers of the government. Such a committee does not have a statutory status, and therefore its status, modus operandi, and authorities are not determined by law [...] The committee of examination lacks the statutory power to compel witnesses and bring evidence, and its conclusions and recommendations have no recognized statutory status.⁴

The committee of examination lacks the elementary powers needed to conduct a criminal investigation, powers that are granted under Israeli law to bodies authorized to conduct criminal investigations, i.e., the Israeli Police,⁵ the Military Police⁶ and the Ministry of Justice's Police Investigations Unit.⁷ In contrast to these investigatory bodies, which are granted, by law, the power to compel witnesses to attend investigations⁸ and to seize evidence,⁹ the committee of examination lacks these powers. Furthermore, the criminal sanctions that apply for obstructing a criminal investigation, for example, providing false information,¹⁰ carrying out a deliberate act in order to cause a criminal investigation to fail or to prevent it from taking place, including preventing a witness from being brought to give evidence and concealing evidence,¹¹ and persuading potential witnesses to withhold information or to lie in a criminal investigation,¹² do not apply to witnesses who appear before a committee of examination. Some of the powers granted to bodies authorized to conduct criminal investigations are also granted to official commissions of inquiry,¹³ such as the powers to compel witnesses to testify under oath,¹⁴ to compel witnesses to appear before the commission,¹⁵ and to issue search warrants,¹⁶ however, they are not granted to committees of examination.

⁴ HCI 6728/06, *Omex Association v. The Prime Minister* (decision delivered on 30 November 2006), para. 28-29 of Justice Poracchia's ruling.

⁵ According to Article 3 of the Police Ordinance (new version, 1971), which defines the role of the police, and Article 59 of the Criminal Procedure Law (integrated version, 1982), which determines the power of the police to open an investigation where there is suspicion that a felony has been committed.

⁶ Articles 251 and 252 of the Military Justice Law – 1955.

⁷ The powers of the police to investigate felonies committed by police officers or employees of the General Security Services were transferred to the Ministry of Justice's Police Investigations Unit by article 49I of the Police Ordinance (new version, 1971).

⁸ Article 68 of the Criminal Procedure (Powers of Enforcement – Detentions) Law – 1996.

⁹ Article 32(a) of the Criminal Procedure (Detection and Search) [new version, 1969] Ordinance, and article 256(b) of the Military Justice Law – 1955.

¹⁰ Article 2 of the Criminal Procedure (Testimony) Ordinance and Article 243 of the Penal Code – 1977.

¹¹ Article 244 of the Penal Code – 1977.

¹² Article 245 of the Penal Code – 1977.

¹³ Established in accordance with Article 1 of the Commissions of Inquiry Law – 1968.

¹⁴ Article 9(a)(2) of the Commissions of Inquiry Law – 1968.

¹⁵ Article 9(a)(3) and Article 11 of the Commissions of Inquiry Law – 1968.

L. Seven years after the killings, no criminal investigation has yet been conducted in Israel

In this section, we shall argue that seven years after the killings in the al-Daraj neighborhood in Gaza and the Israeli Supreme Court's decision on the case, no criminal investigation has yet been conducted in Israel. The Israeli Supreme Court ruled on a petition submitted against the decision of the Israeli Attorney General (AG) and the Military Advocate General (MAG) not to open a criminal investigation into the dropping of a one-ton bomb on the home of Salah Shehadeh.¹ On the night of 22 July 2002, the Israeli air forces in an attempt to assassinate Salah Shehadeh, a senior activist in Hamas, dropped a one-ton bomb on his home in al-Daraj, a residential neighborhood in Gaza City in the Occupied Palestinian Territory (OPT). As a result of the attack, Shehadeh and another Hamas activist with him was killed in addition to 14 civilians including his wife and daughter, and tens were injured. However, the court refused to provide the requested legal remedy of ordering a criminal investigation, based, *inter alia*, on the fact that the state had established a committee of examination.

This committee does not constitute an alternative to a criminal investigation because of its status, powers and composition. Further, the appointment of this committee stands in violation of a previous ruling delivered by the Israeli Supreme Court, as will be explained.

The status of the committee of examination and its powers

The committee of examination that was appointed on 23 January 2008 in the Shehadeh case is not a statutory commission of inquiry but was established, "on the basis of the inherent powers of the government to appoint a committee to examine matters that fall within the scope of its responsibilities."² Unlike statutory investigatory bodies, "such a committee does not have a status determined by law, and is usually used as a tool to assist in examinations into the internal matters of the appointing authority."³

A committee of examination is the weakest kind of the three kinds of investigatory committees that can be established under Israeli law. As indicated by Israeli Supreme Court Justice Procaccia:

¹ HCI [The Supreme Court sitting as the High Court of Justice] 8754/02, *Hass v. The Military Advocate General* (decision delivered on 23 December 2004. Hereinafter: "The ruling in the Shehadeh case").

² The ruling in the Shehadeh case, para. 11.

³ HCI 6001/97, *Asisari v. The Prime Minister* (decision delivered on 22 October 1997).

Table of Contents

<u>Sections</u>	<u>Pages</u>
I. Seven years after the killings, no criminal investigation has yet been conducted in Israel	4-10
II. Misuse of the judicial process	11-14
III. Developments in Israeli law: Inaccessible courts and a lack of impartiality and effectiveness	15-22
IV. The influence of the "threat" embodied by the Palestinian person on the <i>mens rea</i> element in criminal law	23-25
V. Cases cited	26-27
VI. Curriculum Vitae of Attorney Hassan Jabareen	28-35

Israeli security and military forces – had been appointed by the Prime Minister to draw lessons and conclusions on the operational level, and if, from its review this committee will find that there is a fear that a criminal felony or disciplinary infraction was committed, it shall inform the AG or the MAG, accordingly.

This expert opinion relies primarily on Israeli legal jurisprudence: Israeli law, Israeli Supreme Court case law, and legal practice. It consists of four sections. The first section argues that seven years after the killings in July 2002 and until today, there has been no criminal investigation in Israel into these events. In this section, we analyze the legal status of the Committee of Examination established by Israel in 2008. The second section emphasizes the misuse of the judicial process by the Israeli Supreme Court in this case. The third section discusses new legal developments in Israeli jurisprudence following Israel's disengagement from the Gaza Strip in 2005. In this section, we relate to the lack of access to justice in Israel for Palestinians in Gaza, the lack of impartiality of the Israeli legal system towards Palestinians and the lack of an effective remedy before Israeli courts for Palestinians in Gaza. The final section critiques the State of Israel's position on the *mens rea* doctrine regarding the criminal responsibility of Israeli soldiers in cases involving the killing of Palestinians.

The main conclusions drawn in this expert opinion are that:

- No criminal investigation has been launched into the July 2002 killings in this case, and no such investigation is currently ongoing;
- The Committee of Examination nominated in this matter is not impartial, is not a criminal investigatory body nor was it granted such powers. Its recommendations have no legal status. There is absolutely no indication that the Committee of Examination will recommend any criminal investigation;
- It will be almost impossible for a legal challenge against the recommendations of the Committee of Examination before the Israeli Supreme Court to succeed;
- Current Israeli law and practice indicates that Palestinians residents of Gaza are unable to obtain an effective remedy from the Israeli legal system in general, and the criminal justice system in particular, for suspected war crimes committed against them by the Israeli military.

Adalah The Legal Center for Arab Minority Rights in Israel
 عدالة المركز القانوني لحقوق الاقلية العربية في اسرائيل
 עדאלה המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל

Raed Mohammed Ibrahim Mattar, et al. v.

Dan Halutz, Commander of the Israeli Air Force, et al. (the "Al Daraj" case)

Before the Central Magistrates' Court No. Four,
 Spanish National Court of Justice, Madrid,
 Preliminary report no: 157/2.008-G.A.

This expert opinion is part of the response of the legal team representing the victims in the *Al Daraj* case, which is currently pending before the Spanish National Court of Justice.

On the night of 22 July 2002, the Israeli air forces attempted to assassinate Salah Shehadeh, a senior activist in Hamas, by dropping a one-ton bomb on his home in al-Daraj, a residential neighborhood in Gaza City in the Occupied Palestinian Territory (OPT). Shehadeh and another Hamas activist were killed in the attack, in addition to fourteen civilians, including his wife and daughter. Tens of other civilians were injured.

A petition was filed to the Israeli Supreme Court on 30 September 2003 against the decision of the Military Advocate General (MAG) and the Attorney General (AG) not to open a criminal investigation into these events. The main argument put forward by the state was that after reviewing the materials from the military operational probe into the incident, the MAG and the AG had found no basis for opening a criminal investigation, because the killing of the civilians had not been intentional and had occurred due to a gap in the available intelligence information. Specifically, according to the information in the possession of the military, Shehadeh, his wife and another Hamas activist had been alone in the house, and the adjacent building was uninhabited at the time of the attack.

On 23 December 2008, a three-justice panel of the Israeli Supreme Court, led by Chief Justice Dvot Beinisch, dismissed the case. The Supreme Court based its decision for the dismissal, *inter alia*, on the facts that a Committee of Examination – consisting of three former members of the

P.O. Box 8921 Haifa 31090 Israel Tel: (972)-4-950-1610 Fax: (972)-4-950-3140
 جبا 31090 • صرب 8921 هاتف 04-9501610 فاكس 04-9503140
 ח.ד.ר. 8921 סלפון 04-9501610 פקס 04-9503140
 Email: adalah@adalah.org <http://www.adalah.org>

חוות דעתו של חסן ג'בארין,
מנכ"ל עדאלה, שנשלחה לבית
המשפט הספרדי כחלק מהתביעה
שהוגשה נגד בנימין בן אליעזר,
אבי דיכטר, משה יעלון, דן חלוץ,
דורון אלמוג, גיורא איילנד ומיכאל
הרצוג, בשנת 2008

Mohamed Larbi Ben Othmane, Profesor de la Facultad de Derecho, Univ. de Rabat; Montserrat Caminal, profesora titular de historia contemporánea Univ. central Barcelona; Nieves Orteaga García Profesora Asociada de la Univ. Autónoma de Barcelona; Olívia Zémor, presidenta de EuroPalestine; Pascual Serrano, periodista; Patricia Fernandez Vicens, Abogada; Pedro López López, profesor de la Univ. Complutense; Pedro Martínez Montañez, Catedrático Emérito de la Universidad Autónoma de Madrid; Pierre Galand, Presidente del European Co-ordinating Committee of NGOs on the Question of Palestine; Rafael Araçil, catedrático de historia contemporánea Univ. De Barcelona; Rafael Escudero Albiay, Profesor Titular de Derecho, Universidad Carlos III de Madrid; Rafael Jerez Mir, Catedrático (jubilado) de sociología de la educación. Univ. Complutense de Madrid, Rafael González Fernández, Profesor Titular; Facultad de CC. Políticas y Sociología de la UCM; Raúl Rumeva Rueda, eurodiputado Iniciativa per Catalunya Verds- Esquerra Unida i Alternativa; Raúl Mailló, Abogado; Raymond Desane, Compositor Irlanda; Rosa Regàs, escritora; Salah Jamal, medico y historiador; Santiago Alba Rico, escritor y filósofo; Teresa Aranguren, Periodista, Representante de Izquierda Unida en Consejo de RTVE; Willy Meyer Pleite, eurodiputado de Izquierda Unida.

Ainhoa Zamora Peralta, Alejandra Ranz Case, Alfredo Costabile, Ali Mesnaoui Mrabet, Angus Geddes Reino Unido, Antonio de la Rosa Serrano, Antonio Muñoz Rodríguez, Arab Abdel-Hadi, Beatriz Sevilla Valderas, Berta Iglesias Varela, Carla Canal Rosich, Carlos García-Sala Vígner, Carlos Sanchis de Andrés Marino Mercante, Carmen Doel Mato Ponferrada - León, Cristina Fernández Orellana, Cristóbal Crespo García, Consuelo García Rincón, Denise Gomes, Dorothy Naor Herzliah-Israel, Elena Alvarez Andrés, Enrique Ferro Bruselas, Ester Jiménez de Cisneros Puig, Eva Aguilera, Felisa Sastre Madrid, Fernando Espinosa Fernandez de Arcaja, Francisco Refusta Marina, Gorka Otegui Ibañez, Igor Sádaba Rodríguez, Iliana Criado Santos, Isabel Sofis Moron, Ismael Jiménez Jiménez, Jaime Medina Bermúdez, Jesus Ulloa Barrocal, Joan Coma i Roura, J. Alberto Blanco Rodríguez, José Delicado, José Luis Antas Ramos, Jose Luis Arroyo Contreras, Juan José García, Juan Vigil, Julia Rosa Álvarez Fernández , Kushal Sood, Lydia Fernández Suárez, Malak S. Abdul-Hadi, Manuel Agramunt Ros de Ursinos, Manuel Amaya Refusta, Manuela Piazza Manuella, Marc Agramunt Mayà, Mari Paz Vergara Moreno, María Ángeles López, María del Mar Fernández-Llamazares Jaume, María López Villalba, María Paz Ezcurra Barrena, María Vacas Sentís, María Vila, Mc Victoria Fernández, Mariño Tudela, Marta Godinho Marques de Carvalho, Mercè Adrové Ariño, Mónica Francisca Grandes Hernández, Mónica Jiménez Jiménez, M. José Rengel Mas, Najaty S. Jabary, Olaya Muñoz Martínez, Paco Vilchez, Paloma Valverde, Patricia Suárez Gil, Pedro Azuela Rodríguez-Espina, Pilar Gómez García, Pilar Salamanca, Rebeca Arce Alvarez, Rosa María Marzano Franco, Salud Flores Borjabad, Sara Gárate Martínez, Sebastián Roig Martín, Sergio García Arcos, Shahira Mehrez, Sílvia Villena Puerta, Simo Fernández Navarro, Soledad Delgado Moracho, Yolanda Fontal, Yolanda Refusta Martínez, William L. Dienst Omak, USA.

Couso contra los crímenes de guerra: Maria Isabel Pemuy López, Bárbara Couso Pemuy, David Couso Pemuy; Grupo de ONG por Palestina, Instituto de Estudios sobre Conflictos y Acción Humanitaria IECAH, International Jewish Antizionist Network - IJAN, Intersindical Alternativa de Catalunya -IAC, Izquierda Anticapitalista, Izquierda Unida, Justicia i Pau, Mairena Solidaria - Sevilla, Médicos del Mundo, Mujeres de Negro, Mujeres por la Paz y Acción Solidaria con Palestina, Palestinarekin Elkartzasuna, Pamplona - Ituaña, Palestinian BDS National Committee (BNC), Palestinian Centre for Human Rights-Gaza, Palestinian Students' Campaign for the Academic Boycott of Israel, Plataforma 2015 y más, Plataforma Aturen la Guerra, Plataforma de Solidaridad con Chiapas de Madrid, Plataforma de solidaridad con el pueblo palestino de Ibiza, Plataforma de Solidaridad con Palestina de Sevilla, Plataforma Solidaria con Palestina - Valladolid, Public Committee Against Torture in Israel -PCATI, Red ciudadana para la abolición de la deuda externa -RCADE, Red de Jóvenes Palestinos, Red Mewando, Red Solidaria contra la Ocupación de Palestina, Salk x Palestina, Sodepau, Sodepaz - Valladolid, Sodepaz, Stop Torture Now, Taula per Palestina, Illes Balears, The BRussels Tribunal, The One Democratic State Group-Gaza, Unión General de Trabajadores - UGT, University Teachers' Association in Palestine, Unión Sindical Obrera - USO, Veterinarios Sin Fronteras, Xarxa d'Enllaç amb Palestina

Adriana Ortiz, Martínez Univ. Autónoma de Barcelona; Albayaty Abdul Ilah, escritor y analista político Iraq/Francia; Alberto Arce, director de documentales; Alberto San Juan Gujarró, actor; Alejandro Pozo Marín, investigador Centre d'Estudis per a la Pau J.M. Delàs de Justicia i Pau; Amanda Meyer Hidalgo, Abogada; Ángeles Díez Rodríguez, Profesora Contratada Doctora Fac. CC. Políticas y Sociología Univ. Complutense Madrid; Antoni Pigrau Solé, Catedrático de Derecho Internacional Público Univ. Rovira i Virgili; Antoni Segura, profesor Univ. de Barcelona; Antonio Fernández Tomás, catedrático Derecho Internacional Público Univ.Castilla-La Mancha; Antonio Madrid Pérez, profesor Titular de Filosofía del Derecho Univ.Barcelona; Antonio Segura, abogado; Assumpta Roura, escritora e investigadora; Bárbara Azuela Piazza, Universidad de Castilla-La Mancha; Beatriz Martínez Ruiz, Transnational Institute; Carlos Tribo, profesor de Ciencia Política de la Univ. Autónoma de Madrid; Carmen Lampaya Latorre, Bióloga Profesora de IES Bellavista; Carmen Pérez González, Profesora de Derecho Internacional Público Univ. Carlos III Madrid; Consuelo Delgado, editora; Cristina Corredor, Universidad de Valladolid; Cristina Ruiz-Cortina Sierra, presidenta Asoc. Al-Quds; Dolores García Cantús, Profesora de Historia Contemporánea. Universidad de Valencia; Enrique Santiago Romero, Abogado; Eva Labarta i Ferrer, abogada; FER, caricaturista del diario Avui Barcelona; Fernando Beltrán Llavador, Profesor de la Univ. Salamanca; Ferran Izquierdo Brichs, Profesor Relaciones Internacionales Univ. Autónoma Barcelona; Francesc Pané i Sans, Diputado parlamento de Catalunya; JC; Gaspar Llamazares Trigo, Portavoz de Izquierda Unida en el Congreso de los Diputados; Gema Fernández Rodríguez de Liébana, Universidad Autónoma de Madrid; Gemma Casal Fité, CCOR - Univ. de Lleida; Genaro Luis García López, Profesor de Biblioteconomía y Documentación de la Univ.de Salamanca; Gilles Devers, abogado; Gonzalo Abril Curto, Catedrático de la Univ. Complutense de Madrid; Gonzalo Boye Tuset, Abogado; Grietje Baars, candidato PhD Facultad de derecho University College London; Guadalupe Albacete Pera, Asociación La Batalla del Jarama; Hana Al Bayaty, BRussels Tribunal Committee France / Iraq / Egypt; Hugo Martínez Abarrca; Huwaida Arraf, abogado Palestino; Ian Douglas, An-Najah National University Nablus - Palestine; Ignacio Álvarez Osorio, Profesor Área de Estudios árabes e islámicos, Univ. Alicante; Ignacio Castien, Profesor Contratado Doctor, Facultad de CC. Políticas y Sociología UCM; Ignacio Muñagorri Lagua, Profesor Univ. San Sebastián - Donostia; Inmaculada Jiménez Morell, editora; Irene Fernández Molina, Univ. Complutense de Madrid; Isaías Barreñada Bajo, miembro de la junta directiva de ACSUR; Jaime Aja, Izquierda Unida y PCE; Jaime Pastor Verdú, Profesor de Ciencia Política de la UNED; James Marc Leas, Fiscal Vermont; Javier Chinchón Álvarez, Profesor de Derecho Internacional y Relaciones Internacionales Univ. Illes Balears; Javier Concuera Andriño, director de cine; Joan Herrera Torres, Diputado del grupo ERUHCV Secretario General de Iniciativa per Catalunya Verds; Joan Josep Nuet, Senador IU; Joan Subirats, Profesor arquitectura UAB; Jordi Calvo Rufangues, Centro de Estudios por la Paz JM Delàs de Justicia i Pau; Jorge García Castaño, Izquierda Unida; Jorge J. Montes Salguero, profesor titular de derecho UNED; José A. Estévez Araujo, Catedrático de Filosofía del Derecho Univ. de Barcelona; José Abu-Tarbush, Profesor de la Universidad de La Laguna; Jose Luis Collado Cabioch, director del Area de Cooperación de la ONG CERAI; José Luis Gordillo, profesor de filosofía del Derecho de la Univ.de Barcelona; José Luis Ponce, Edicions Bellaterra; José Manuel Paredes Castañín, Catedrático de Derecho Penal Univ. de Oviedo; Jose Manuel Sanz Molinero, Coord. Joves d'Esquerra Unida del PV e Investigador de la UP; Juan Merelo-Barberá Gabriel, Abogado; Juan Moreno, Abogado; Juan Ramón Rodríguez-Madrilejos, Abogado Movimiento Intercultural por los Derechos Humanos; Juana Moreno Nieto, Instituto de Estudios Sociales Avanzados, Consejo Superior de Investigaciones Científicas (IESA-CSIC); Juancho Santana Uriarte, Concejal IU en Ayto de Majadahonda Madrid; Julio Rodríguez Bueno, Prof. de Historia. Presidente de la Asociación Paz Ahora; KAP, caricaturista de La vanguardia; Ken O'Keefe, Director Aloha Palestine; Laura Camargo Fernández, Profesora Univ. Illes Balears; Lidón Soriano Segarra, Profesora Univ. Camilo José Cela. Madrid; Mª Luisa Martín Abia, abogada; Manuel Fernández Trilla, Profesor de Derecho y de Historia, Málaga; Manuel Talens, escritor y traductor; Margalida Capellá, Profesora de Derecho Internacional Público en la Univ. Illes Balears; María Acale Sánchez, Profesora titular de Derecho penal de la Univ. de Cádiz; María Concepción Mateos Marín, profesora en la Univ. Rey Juan Carlos de Madrid; Mª del Mar González De la Peña, Universidad de Salamanca; María Jesús Miranda López, Esker Alternatiboa; María Jose Lera, Profesora Titular Univ. de Sevilla, premio Clara Campoamor 2009; María Manrique, Pintora; María Rosa de Madariaga, Historiadora; Marta Ter Ferrer, Lliga dels Drets dels Pobles; Marija Torres Manzanera, columnista y escritora; Mary Nazzari-Batayneh, Barrister; Mauricio Valiente, Abogado; Miquel Àngel Llauger, Diputado por el Parlament de les Illes Balears; Miquel Ferreres Duran, Caricaturista del Periódico de Catalunya;

IN SUPPORT OF UNIVERSAL JURISDICTION

The social organizations, solidarity groups, development NGOs and human rights associations, as well as persons of the academic and legal sphere, listed below:

EXPRESS our opposition to the approval by the Spanish Congress of Deputies of the Resolution that limits the exercise of the universal jurisdiction of the Spanish courts and restricts their jurisdiction to the cases in which the accused is present in Spain or the victim of the crime is of Spanish nationality.

RECALL, once again, that as a signatory of the Geneva Conventions of 1949 on international humanitarian law and their First Additional Protocol, relating to the protection of victims of international armed conflicts, Spain is obliged to maintain the universal jurisdiction principle within its legislation in order to judge those responsible for war crimes. Because of this, we consider this resolution a clear disregard of the conventional obligations assumed by the Spanish State. In relation to other international crimes such as crimes against humanity or genocide, as defined by international law, the resolution will prevent the prosecution of those responsible and imply an act of concealment. Consequently, the decision will also evidently limit the rights of the victims.

REQUEST that the Spanish Government does not proceed with the reform of Article 23.4 of the Organic Law of the Judicial Power which could prejudice ongoing causes. We believe that the Spanish Government is obliged to prioritize the fulfillment of its international commitments and the defense of human rights over contingent national interests and economic or political pressures.

SIGN THIS MANIFESTO:

ACAT - Catalunya/España (Acció dels Cristians per l' Abolició de la Tortura), ACSUR - Las Segovias, Alliance for Freedom and Dignity de España, Arab Association for Human Rights - HRA, Asociación AL Qués de solidaridad con los pueblos del mundo árabe, Asociación Asturiana Gaspar García Laviana, Asociación Cultura, Paz y Solidaridad Haytée Santamaría, Asociación de mujeres "Las Tejedoras", Asociación de Solidaridad de los trabajadores y trabajadoras de los países empobrecidos, Sotermun, Asociación El Gálam - Comité de defensa de los derechos humanos en el Magreb, Asociación Hispano Palestina Jerusalén, Asociación Pablo de la Torre Brau, Asociación Paz Ahora, Asociación Paz con Dignidad, Associació Cultura, Pau i Solidaritat Haytée Santamaría de Catalunya, Associació d'Amistat amb el Poble de Guatemala, Avocats Sans Frontières (ASF), Badil Resource Center for Palestinian Residency and Refugee Rights, ampaña Estatal contra la Ocupación y por la Soberanía de Iraq - CEOSI, Cehrà x Palestina, CESDSALA (Centro de Documentación y Solidaridad con América Latina y África) Valencia, Centro Cultural Palestino Biladi, CIEMEN Barcelona, Comité de Solidaridad con la Causa Árabe - CSCA, Comité de Solidaridad Internacionalista de Zaragoza, Comité de Solidaridad con los Pueblos en Cantabria, Comité Palestina Portugal, Comunicat Afganesa de Catalunya, Comunicat Palestina a Catalunya, Confederación Intersindical (S.T.E.S-S.T.A.S-S.F), Confederación Sindical de Comisiones Obreras - CCDO, Cultural Arab Forum-Gaza, Dones x Dones - Catalunya, Ecologistas en acción, Elzologistak marbian, Euro-Mediterranean Human Rights Network - EMHRN, EuroPalestine - Francia, Federación de Asociaciones de Defensa y Promoción de los Derechos Humanos Españas Asociación para las Naciones Unidas en España (ANUE), Asociación Pro Derechos humanos de España - APDHE, Asociación para la Defensa de la Libertad Religiosa (ADLR), Comisión Española de Ayuda al Refugiado (CEAR), Institut de Drets Humans de Catalunya (IDHC), Instituto de Estudios Políticos para América Latina y África (IEPALA), Justicia y Paz, Liga Española Pro Derechos Humanos, Movimiento por la Paz - (MPDL), Paz y Cooperación, Mundubat, UNESCO Ebeva, Plataforma de Mujeres Artistas contra la Violencia de Género, Coordinadora Estatal de Asociaciones Solidarias con el Sáhara (CEAS-Sáhara), Asociación Española para el Derecho Internacional de los Derechos Humanos (AEDIDH); Free Gaza Movement, Free Gaza Working Group of the National Lawyers Guild USA, Fundació Alfonso Comín, Fundació Món 3, Fundació Nous Horitzons, Fundación Aragonay - Puente de Culturas (Galicia), Fundación CEAR, Fundación José

קריאה לממשלת ספרד להימנע
מלהגביל את בתי המשפט שלהם
מלדון פושעי מלחמה.
על העצומה חתום, בין השאר, גם
הוועד הציבורי נגד עינויים

December 22, 2009

Prime Minister Gordon Brown
Foreign Secretary David Miliband

Re: Maintain Universal Jurisdiction and Enable the Prosecution of War Criminals

We, international feminist peace and human rights organizations, are writing to you following recent reports regarding your government's intention to undermine the principle of universal jurisdiction, a decision that will diminish the power of the international community to intervene in situations of severe human rights violations and crimes against humanity.

Universal jurisdiction is an essential legal device, symbolizing the responsibility of the global community to prevent crimes against humanity wherever they occur, to bring justice to the victims and to protect the citizens of the world from tyranny, persecution and institutionalized violence. The United Kingdom played an instrumental role in establishing these principles in the aftermath of the Second World War, and should commit itself to protecting and maintaining them. The British government's intent to undermine universal jurisdiction sets a dangerous precedent in defending criminal government officials rather than the victims of their crimes.

As feminist organizations, we regard your attempt to undermine universal jurisdiction as an act of collaboration with violence against women. Socially disadvantaged groups, such as women and ethnic minorities, are more severely affected in situations of war and conflict. Women and girls are particularly susceptible to poverty, displacement and marginalization in times of war, and are more frequently subjected to domestic violence, sexual abuse and rape.

As Palestinian, Israeli and international women, we call on the international community to pressure Israel to follow the recommendations of the Goldstone Report. Today, one year after the Israeli assault on Gaza during Operation Cast Lead, Israel has yet to conduct a thorough, independent and reliable investigation of the war crimes it has committed. The international community is obligated to act in order to ensure that Israel will comply with international human rights and humanitarian law. Issuing arrest warrants against Israeli officials responsible for war crimes against the Palestinian people, among them Ehud Olmert, Ehud Barak and Tzipi Livni, is an important means to this end.

The right of national courts to prosecute foreign war criminals for atrocities committed abroad is a central enforcement mechanism in international law. Undermining their ability to do so will be a devastating blow to international human rights and will hinder attempts to bring just peace to the Middle East and to other conflict regions around the world.

We urge you to maintain and secure the important principle of universal jurisdiction, despite political pressures by war criminals and their allies.

CALL FOR ACTION

December 19, 2009

**Join Urgent Appeal to Maintain Universal Jurisdiction
and Enable the Prosecution of War Criminals**

Dear Friends,

The Coalition of Women for Peace (CWP) calls feminist organizations from around the world to join us in signing a letter to British Prime Minister Gordon Brown and Foreign Secretary David Miliband, following their proclaimed intent to change the law that enables British local courts to issue warrants against foreign war criminals.

This decision was declared following an arrest warrant issued last week by a London magistrates court against Tzipi Livni, who was the Israeli Minister of Foreign Affairs during the assault on Gaza last year (Operation Cast Lead). If the British government will execute this decision, it will be a dangerous precedent that will risk future attempts to bring other war criminals to justice.

We believe that feminist organizations – which are familiar with the devastating impact of war and institutionalized violence on women and other socially disadvantaged groups – must voice their concerns and act against such dangerous policies. As a feminist organization of Palestinian and Israeli Women, we believe that all Israeli officials who made operational decisions during Operation Cast Lead, including Tzipi Livni, should face charges for their involvement in war crimes.

Please see the letter enclosed. We will accept signatures from any feminist organization, anywhere in the world, by Monday, December 21st 2009, at 7 p.m. Standard Time (GMT +0) / 9 p.m. local Jerusalem time (GMT +2). We apologize for this tight schedule, which results from our effort to send and publish the letter as early as possible.

If your organization would like to sign the letter, please send the organization's name, country, and contact details to Yoana Green, CWP's International Relations Coordinator: yoana@coalitionofwomen.org (Tel.: +972-5809656).

For further information, you are welcome to contact Eilat Maoz, CWP's General Coordinator: eilat@coalitionofwomen.org (Tel.: +972-508575729)

Please feel free to contact us if you have any further questions or comments.

In Solidarity,

The Coalition of Women for Peace (Israel)

מכתבה של "קואליציית נשים לשלום"
לראש ממשלת בריטניה ולשר החוץ
הבריטי ובו קריאה להוציא צווי מעצר
לאהוד אלומרט, אהוד ברק
וציפי לבני (כולל מכתבה של
ה"קואליצייה" לארגוני נשים ברחבי
העולם בקריאה לחתום על המסמך)

Israeli and Palestinian Women Call for Immediate End to Israeli Military Aggression in Gaza

The International Women's Commission (IWC) for a Just and Sustainable Palestinian-Israeli Peace demands an immediate cessation of the aggression by the Israeli military forces in Gaza, which has already cost hundreds of lives. **This slaughter can only further fuel the conflict and quash any remaining hope for peace between the Israeli and Palestinian people.** The IWC calls on the international community, and specifically the Quartet, to immediately deploy an international force to bring an end to this madness, to protect innocent civilians and to alleviate the escalating humanitarian crisis in Gaza. The IWC further appeals to the Quartet, and in particular to the incoming US Administration, to press for immediate resumption of peace negotiations based on the Arab Peace Initiative as the only way of bringing an end to the occupation and achieving sustainable peace between Israel and Palestine, and in the region. **On behalf of IWC Members:**

Palestinian Steering Committee

Wafa' Abdel-Rahman

Maha Abu-Dayyeh Shamas

Samia Bamieh

Lama Hourani *Israeli Steering Committee*

Naomi Chazan

Galia Golan

Anat Saragusti

Aida Touma-Sliman *International Steering Committee*

Sylvia Borren

Luisa Morgantini

Jessica Neuwirth

Simone Susskind The International Women's Commission for a Just and Sustainable Palestinian-Israeli Peace (IWC) <<http://www.iwc-peace.org/>> comprises Palestinian, Israeli and international women leaders. It was established in 2005 under the auspices of the United

<http://winwomenspeak.wordpress.com/2009/01/03/israeli-palestinian-women-call-for-end-to-military-action-for-peace/>

עצומה של ארגון "נציבות הנשים
הבינלאומית" (IWC) שפורסמה ב-29
בדצמבר 2008, עליה חתומה נעמי חזן.

מסמכים נלווים
באנגלית